UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Appelationibus & relationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

ADDITIONES.

a Alex.¶Interdicere.Vide Bald.in l.executorem.C.de execu. rei iudi.

b Ale.¶Omnem locum.An ſi ex ſtatuto,vel ſententia,ſint interdicta bona alicui⁹,habeat interdictio effectū extra territoriuꝫ vide Bar.in d.l.j.in v j.q.C.de ſumma tri.

c Alex.¶Alibi commiſſo.Nota,ꝙ quis poteſt puniri de delicto alibi commiſſo.qđ vide plene in l.j.C.vbi de cri.agi opor.⁊ i l.ſi cui.§.fi.de accuſationib.per Bar.⁊ ꝑ eūdem i l.j.in xv.qſt.C.de ſumma tri.Aliquid dixi in l.fi.i fi.ff.de iuriſ.om.iudi.Et de hac materia per do.Angel.i trac.maleficiorum.in verſi.an exiſtens Florētie.An Italia ſit prouincia.vide quod ſcripſi,⁊ no.Inſti.de excuſat tut.i §.j.⁊ qđ notat gl.⁊ ibi dixi i l.fi.C.ſine cēſu vel reliq.ꝙ qui interdicit loca domicilij videtur interdicere locum originis.adde per Bal.in l.pe.C.de exce.rei iudi.

§.Solet.Nota ꝙ cui interdicitur minus officium,nō poteſt accedere ad maius.Sed iſtud non habet locum econtra,vt cui interdicitur maius officium,non poſſit accedere ad minus.Tene menti.

§.Sed muneribus.Vide gl.in l.ſeq.in verbo,debere.que incipit,nota,ꝙ ex eodem.ibi,ſed arg.contra.ſed ibi ex eodem facto conſequitur quis penam,⁊ premium diuerſis reſpectibus:eodem reſpectu ſecus,vt hic.Facit quod no.per Dy.in c.quod ob gratiam.de reg.iur.lib.vj.

De ſententiam paſſis & reſtitutis. Tit.xxiij.

LEX I.

AD ſucceſſionem.Nota,ꝓ bannitis,quibus bona reſtituuntur,vt teneantur creditoribus,alias non.

LEX III

IN inſulam.Nota,differentiam inter reſtitutum,⁊ eum cui pena per indulgentiam eſt remiſſa.Sed quid ſi verba ſent dubia:Dicit ſtatutum,quod aliquis rebanniat, vtrum videatur reſtitutus integrum vel videatur indulgentia cōceſſa Tetigi in l.j.§.fi.ff.de queſtio

De cadaueribus punitorum. Tit. xxiiij.

☞Due negationes faciunt vnam affirmationem,tres magis negant.

LEX I

1 COrpora Nota.† tres negationes faciunt vnam affirmationem ſed remanet negatio:ſꝫ due negationes a faciūt vnam affirmationem,de quo per Cyn.in l.j.in vij.q.C.de ſerui.fugi.⁊ videbitis i l.duos.infra,de verbo.ſigni.⁊ l.j.ff.de here.inſtit.

ADDITIO.

a Alexan.¶Due negationes.An due negationes faciunt vnam affirmationem.Ad intellectum huius tex.vide que ſcripſi poſt Bart.in l.fi.ff.ad legem Iul.maieſta.Et an cadauer ⁊ oſſa idē,ſint dic ꝙ non.ita dicit Bart.per illū text.in l.oſſa.ff.de relig.

LEX II.

a SI quis inſulam Nota hanc legem quia forte non,reperies alibi,⁊ habes hic quod ille,qui in vita† non po-

1 teſt morari in ciuitate poſt mortem non poteſt reduci ad ciuitatem ad ſepulturam.

ADDITIO.

a Alex.¶Si quis in inſulam.Ad hunc text.vide not.in l.j.C.ex deli.defun.⁊ que dixi poſt Bal.in l.fi.ff.ad leg.Iul.maieſt.Et ſi quis vulnerat vel ſpoliat mortuum an dicatur eum offendere, vide Bal.in l.ſororē.C.de his qui.vt indig.in fi.⁊ ſequit Pet.de Anc.in cle.j.de pēit.⁊ remiſ.Et qđ ſi aliquis ſepelit mortuuꝫ excommunicatum,an dicatur cum eo cōmunicare.ita ꝙ cada.in excommunicationem,vide gloſ.ꝙ ſic,in c.ad hoc de priui.

LEX III.

COrpora Dicitur hic quod quibuſlibet petentibus,poteſt dari ad ſepultu-

a ram ſed an poteſt dari medicis ad anatominam a faciendam cogitabitis.

ADDITIO.

a Alexand.¶Ad anatomiam An quis poſſit ſe dare medicis ad anatomiā nec poteſt exhumari a ſepultura a pretextu alicui⁹ debiti,tex.in l.fi.de ſpul.vio.⁊ vide Inno.in c.certificari.de ſepul.

¶Alex.Loſ.Adde tu poſt Alexan.que pulchre de anatomia facienda ex corporibus damnatorum tradidit dominus meus Ripa,in trac.de peſte.ver.an autē corpora.Hanc tamē dictionem barbaram puto,cum ex verſione Greca diſſectio magis Latine nuncupetur,teſte Gel.lib.x.c.x.

Digeſtorum Lib.xlix.

De appellacionibus & relationibus. Tit.j.

¶Continuatio rubrice per ſe pꝫ,ideo veniam⁹ ad materiam.

LEX I.

1 ☞Appellatio quid ſit,⁊ nu.3.
2 Appellatio ſtatim ea interpoſita extinguit primam ſentētiam,⁊ eſt vera opinio.
3 Appellatio non eſt actio,nec officium iudicis,nec exceptio,ſed quoddam ius per ſe diffinitiuum,quod vocatur appellatio.
4 Appellatio eſt triplex
5 Appellatio introducta eſt,vt detegatur iniquitas,vel imperitia iudicis.
6 Pars que appellat a ſententia,poteſt etiam habere regreſſum contra iudicem male iudicantem.

APpellandi vſus.Primo Iuriſconſultus in hoc prin.commendat tractatum de appellationibus ſm Dy.Alij dicunt,ꝙ in hoc prin.ponitur cauſa, quare introducta eſt appellatio.¶Diuiditur iſtud principiū in duas partes.nam primo ponit cauſam inducende appellationis.Secundo reſpondet cuidam tacite obiectioni.Secunda ibi,lꝫ nunquam.¶Forma caſum.Queritur quare introducta eſt appellatio: Reſpōdetur,qꝛ vſus eius eſt frequens ⁊ neceſſarius,Et cauſa neceſſitatis apparet,ex eo per appellationē corrigitur imperitia,vel iniquitas iudicantis⁊ hoc primo.Sed inſtatur,ſepe vidi iudicem appellationis prius iudicare,quam primus iudicauerit.Reſpondetur,regulariter per iudicē appellationis ſententia reformatur in melius,lꝫ non nunquā,id eſt,aliquādo contrarium cōtingat.Non eſt enim ſemper melius pronūciatū,⁊c.
1 ¶†Circa iſtud principium primo quero,quid ſit appellatio:a Ad quod reſp.ꝙ Pla.i ſumma ſua dicit,appellare eſt iudicis ſententiam aduerſus ſe latam iniquam dicere,⁊ de ea querimoniam ꝓponere,vt ff.de mino.l.prefecti.Sed certe nō ponit diffinitionem appellationis,ſed deſcribit actum appellandi: ideo Azo in ſumma huius tit.dixit ſic.Appellatio eſt ſētentia a minori iudice lata per inuocationē maioris iudicis pretextu iniquitatis prime ſentētie reſciſſio,d.l.prefecti.⁊ ff.ad Tur.l.j.§.fi.Sed hec diffinitio eſt contra caſum d.§.fin.Nā ibi dicitur,ꝙ effect⁹ appellationis eſt reſciſſio,ſeu extinctio ſentētie prime,⁊ ſic aliud eſt appellatio,qꝛ eſt cauſa:aliđ eſt reſciſſio qꝛ eſt effectus eius.Differt eniꝫ cauſa a ſuo cauſato,ſicut mater a filio,l.licet.§.ea obliga.ff.de ꝑcu.⁊ l.⁊ an eandē.§.actiones.de exce.rei iudi.Male igitur dicit Azo,cū dicit,ꝙ appellatio eſt reſciſſio:imo ex appellatione reſciſſio ſequit.Et ideo Goffre.doctor iuris canonici,in ſumma,de app.dixit,ꝙ legalis diffinitio appellationis eſt,ꝙ appellatio eſt inuocatio maioris iudicis,pretextu iniquitatis prime ſnie,reſciſſionem implorans,d.l.prefecti.Sed hoc nō videtur verū.Nam ipſo iure ſine aliquo alio
2 iudice,ad quē appellatur,per interpoſitionem † appellationis prima ſententia extinguitur,ſm veram opi.d.l.j.in fi.ad Tur.⁊ ibi dixi.Preterea,dicta diffinitio deſcribit ipſuꝫ actū appellandi,non ſubſtantiam ipſius appellationis per ipſam appellationem,vnde eodē morbo laborat,quo diffinitio Azonis.Preterea,per nouationem poteſt tolli,⁊ ſuſpēdi effectus prime ſententie,l.iiij.§.ſi ex conuentione.ff.de re iudi.Igitur nouatio eſt appellatio,quod eſt abſurdum.Goffre.etiam dicit,ꝙ ſm canones appellatio aliter diffinitur,⁊ ſic.Appellatio eſt de minori ad maiorem iudicē ꝓnūciatio,ij.q.vj.c.omnis oppreſſus.⁊ can.ſeq.⁊ maxime in c.placuit.Que diffinitio eſſet vera,largiſſime aſſumēdo nomen appellationis.Nam quādocūqꝫ te ad iudicē ꝓuoco,appellatio pōt dici,l.item apud Labeonem.§.appellare.ff.de iniur.Et eodē modo,ſi te vocarē ad cenam,pōt dici appellatio,vt ibi patet.Sed aſſumēdo appellationē ſtricte,prout
4 hoc tit.accipitur,alio modo diffiniēda eſt.Dic ergo,† Appellatio eſt ius quo interim prima ſententia extinguitur,⁊ interim cauſe cognitio ad iudicē ſuperiorem deuoluitur.Et hoc prout loquimur de appellatiōe a diffinitiua.De alijs ergo generib⁹ appellationuꝫ,infra in ſuis locis dicemus.Dixi.appellatio eſt ius,⁊c.ne videar diffinire ipſum actū appellandi,prout fecerūt alij,quos ff.reprehendi.Itē dixi,ꝙ interim ſententia extinguitur.hoc dixi,vt oſtenderem appellationis effectum.no.in l.j.in fin.ff.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

fin.ſ.ad Turpil. Item vt per hoc notetur differentia a iure di-
cendi nullum, quo pꝛimus iudex ſuperioꝛ quãdoq; aditur, l. ab
ſentem. C. de accu. tñ per illud ius ſententia non extinguitur, q2
antea nulla erat: ſed hic erat aliqua, vt dicetur in l. ſi expꝛeſſim.
ſ. eo. Itẽ ideo dixi, interim, vt per hoc differat a ſentẽtia lata in
cauſa appellationis, vel in integrum reſtitutionis, per quã ſen-
tentia reſcinditur, vel cõfirmatur totaliter: ſed per ipſaꝫ appel
lationem extinguit interim, ⁊ expectatur pꝛonũciationis euen-
tus, d. l. j. in fi. ad Turp. ⁊ l. furti. i pꝛin. ſ. de his qui no. infa. ⁊ de
pact. l. tale. §. q pꝛouocauit. Itẽ dixi, ⁊ per eã cauſe cognitio ad
b ſuperioꝛem deuoluitur[b], vt C. de app. l. eos. ⁊ l. a pꝛoconſulibꝰ.
cum infinitis ſi. ⁊ per hoc differt a nouatione, per quam lꝫ ſentẽ
tia poſſit extingui, ⁊ ſuſpendi, cauſe tñ cognitio ad ſuperioꝛem
4 non deuoluitur. ¶ † Iuxta predicta dixi ſ. ꝙ appellatio eſt ius,
c quero, qđ ius eſt, vtrum ſit actio, vel officium iudicis, vel exce-
ptio, vel quid? Reſp. non eſt actio. Nam actio eſt ius petendi in
iudicio, qđ ſibi debetur: ſed per appellationẽ nihil peto in iudi-
cio, cum ipſam interpono. Nam appellatio interponit corã iu-
dice a quo, ⁊ ab eo nihil petitur: ſed poſtea petetur corã iudice
ad quẽ: per ipſam ergo actũ appellationis nõ peto. Item nõ eſt
officium iudicis, q2 abſq; aliquo iudicis officio appellatio pꝛo-
ducit ſuũ effectum, ſcꝫ extinguẽdi ſniaꝫ, ⁊ deuoluẽdi cauſam ad
ſuperioꝛem. Item non eſt exceptio, q2 non extinguit ſententiam
ope exceptionis, ſꝫ ipſo iure. Dico igitur, ꝙ ipſa appellatio eſt
quoddam ius per ſe diffinitũ, per modum ante dictũ quod vo-
cat appellatio, vt j. pꝛoxime. §. j. ¶ Secundo quero, quotuplex
ſit appellatio? Reſpondeo pꝛincipaliter triplex. Quedã eſt ap-
pellatio a diffinitiua, quam ſ. diffiniui, ⁊ iſtã communiter pꝛoſe
quitur per totum iſtum tractatum. Quedam eſt appellatio ab
interlocutoꝛia, ⁊ iſtam late pꝛoſequit j. de appellationibus. l. ij.
Quedã eſt appellatio ab alijs actibus extraiudicialibus, ⁊ iſtã
5 pꝛoſequitur j. quando appel. ſit. l. j. §. ſoluit. ¶ † Tertio quero,
quare introducta eſt appellatio? Rñ. Iuriſconſul. in hoc pꝛin-
cipio determinat, ꝙ ideo introducta eſt, vt iniquitas, vel impe-
ritia iudicantis coꝛrigitur, lꝫ quandoq; aliud contingat. Cõtra
hoc op. q2 ſi ſentẽtia continet iniquitatẽ, eſt ipſo iure nulla, nec
opus eſt appellatione, l. j. i pꝛinc. j. que ſent. ſine appellatio. re. ⁊
l. ij. C. quãdo pꝛouoc. non eſt neceſſe. Sol. Intelligas hic erroꝛẽ
non fuiſſe expꝛeſſum in ſententia. ¶ Item op. q2 ſentẽtia poteſt
per iudicem appellationis reſcindi ex nouis pꝛobationibus, l.
eo. §. j. C. de ap. ⁊ ſic nõ detegetur iniquitas ſeu imperitia iudi-
cantis. Sol. Iniquitas eſt re ipſa reſpectu litigãtis, qui debuit
vincere, ⁊ ſuccubuit: nõ autem eſt iniquitas reſpectu iudicis, vt
6 not. in l. eos. C. in gl. mag. ¶ † Vltimo no. glo. hic poſitam, que
dicit, ꝙ vtroque caſu iudex facit litem ſuam, ⁊ ſic innui, ꝙ licet
d pars poſſit appellare, nihilominus habet regreſſum[d] contra iu
dicem male iudicãtem. De quo dic, vt in queſt. ꝙ de hoc diſpu-
taui, de qua faciã mẽtionẽ j. de vari. ⁊ extraoꝛ. cogni. l. fi.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Quid ſit appellatio. Quid eſt appellatio per Bald. in
rub. C. eo. vide eum.
b Alex. ¶ Reuoluit. Idẽ dicas in cauſa nullitatis, vt dixit ſingu.
Bar. etiã ſe alibi no dixiſſe, in l. ſi vt ꝓponis. C. quomodo ⁊ qñ
iud. ⁊ Bar. in l. ſi expꝛeſſim. circa fi. j. eo.
c Alex. ¶ Vtrum ſit. An appellatio ſit actio vel officiũ iudicis.
an autem ſit actus iudiciarius, vide in d. l. ſi expꝛeſſim. ¶ Io.
Fr. Ru. Adde Iaſ. in l. imperium. ff. de iuriſ. om. iud. ⁊ i l. pꝛe-
toꝛ ait. §. fi. in fi. ſ. de ope. noui nun.
d Alex. ¶ Habet regreſſum. Ang. in l. fi. j. de var. ⁊ extraoꝛd. co-
gni. tꝫ, ꝙ poſſit iudex conueniri etiam ſi ſemel vel bis fuerat ap
pellatum, vel renunciatum, allegat Inn. in c. paſtoꝛalis. de offi.
dele. ⁊ in cle. ſepe. in glo. peremptoꝛie. de ap. Quãdo autẽ pars
poteſt appellare, an habeat regreſſum contra iudicẽ litem ſuaꝫ
facientẽ, vide omnino Bar. i l. ſi minoꝛis. ver. ſed ego diſputaui
hanc queſt. ſ. de admi. tut. vbi de hoc. ⁊ per Bar. in l. ſi reos. ſ.
alie. iud. mutã. cau. fac. ⁊ eodem ti. in l. iij. §. ex quibus. Sed qd
ſi pars appellauit, ⁊ poſtea eſt deſerta appellatio. vide Innoc.
c. ſepe. eo. ti. Sed vtrum appellatione pendẽte poſſit agi cõtra
iudicẽ, vide Bal. in l. obſeruare. §. pꝛoficiſci. ff. de offi. pꝛocõſu.
Et ad id quod not. Bart. adde eundẽ in l. iiij. §. ſi tam vicinum.
de damno infe. Et adde, quod tꝫ Ang. in d. l. iiij. §. fi. e. ti. de dã.
infe. vbi tenet, ꝙ poſſet conueniri iudex, tẽpoꝛe ſyndicatus ratio
ne inique ſententie per eum late, ſi ab eo non fuit appellatum, ⁊
appellatio eſt deſerta: vel etiam ſi ſententia fuit confirmata. Et
hoc ipſe tenuit per no. per Inn. in c. paſtoꝛalis. ad fi. de offi. de
leg. ⁊ in c. ſepe. de appel. Ita ſing. trãſit Io. de Imo. in d. §. fi. ⁊
ibi etiam Ang. tꝫ, ꝙ licet ille contra quem late ſunt tres ſenten
tie, non audiatur per viam iniquitatis, vel nullitatis, cle. j. de re
iudic. tamen contra ipſum iudicem poteſt conqueri, ſecundum
ipſum. quod not. Adde Bald. in l. fi. C. de pena iudi. ⁊ dixi poſt

Bar. in l. iiij. §. cõdemnatum. de re iudi. ⁊ ibi foꝛmaliter ſcripſi
verba Ang. ⁊ idem videtur voluiſſe Bal. ⁊ Cy. in l. j. ſ. qđ quiſ
que iuris. idẽ ſequit Bal. in c. j. §. iudices. de pace iur. fir. Ideꝫ
dicit Inno. in c. ſacroſancte eccleſie, de ſen. excom. videlicet, qđ
quando a ſententia non fuit appellatum, ꝙ iudex nihilominus
poteſt conueniri. Adde tamen, qđ quando appellans i appella
tione obtinuit, ꝙ tunc videtur qđ iudex ſolum poſſet conueniri
quoad expenſas litis, arg. l. ſi vendidero. §. ſi Titius. de fur. ꝙ
hic late pꝛoſequitur do. Io. de Imo. Item no. Bar. in l. iij. §. ex
quibus. de ali. iud. mu. cau. fa. Adde ad predicta Bal. in l. ſanci
mus. in ti. quo tempoꝛe miles. Adde, qđ Bal. i c. j. §. iudicis. de
pa. iu. fir. queſiuit, quid ſi ſententia ſit ipſo iure nulla, vtrum iu-
dex facit litem ſuã, ⁊ dicit ꝙ ſic, in eo in quo partem dãnificauit,
grauat partẽ pꝛetextu offi. ⁊ ſic reſpondit, iuxta eſtimationem
intereſſe, de quo ibi latius per eum. Et ibi etiã dicit Bal. ꝙ vbi
habet arbitrium, facit litem ſuam, ſi non ſeruauerit conſuetudi
nem, vt no. in l. quid ergo. §. pena grauioꝛ. ff. de infa. ꝙ dictũ coꝛ
roboꝛat per ea, que ibi dixi. Et ibi dixit Bal. in q. Ber. hic, ꝙ ſi
pars non appellauit, tamẽ iudex poteſt cõueniri. De quo etiaꝫ
ibi latius per eum. Vbi etiam dicit, ꝙ ſi appellatũ eſſet, ⁊ ſentẽ
tia eſſet cõfirmata, contra ipſum non põt agi. Sed dubium eſt,
pone ſecundum eum, iudex pꝛimus tulit ſententiã a qua fuit ap
pellatum, ſnia fuit cõfirmata, ab iſta ſecũda nõ fuit appellatum,
quis facit litem ſuam, an pꝛimus an ſecundus? ⁊ tꝫ, ꝙ ſecũdus.
Ibi etiam querit, ad quid poterit cõueniri iudex appellatione
pendẽte, ⁊ dic, ꝙ diſputauit hoc Bal. ibi. Dic, ꝙ videtur ꝙ hoc
pendeat ex futuro euentu, ſubdit Bal. ꝙ per deſertionẽ appel-
lationis purgat iniuſtitia pꝛonunciationis facte inter partes,
ſed non future inter partem ⁊ iudicem, ⁊ nihil allegat. Adde ꝙ
idem Bal. de pa. conſtan. in ver. idonei. dicit, ꝙ iudex non facit
litem ſuam ſi elegit arbitros qui male iudicauerunt. arg. illius
litere, eſt arg. l. idemq;. §. ſi tutoꝛes. ſ. mã. ſed ibi mandatoꝛi im
minebat explicatio negotij: hic ſola electio perſonarum, q2 ni-
hil faciebant nomine eligentis. Item q2 que bona ſunt, bene fie
ri cenſentur. ar. l. quamuis. de condi. ⁊ demon. ⁊ quod no. de iu
reiu. l. eum qui. §. in popularibꝰ. Predictis etiam adde, ꝙ vbi
a ſententia nõ poterit appellari, tamen iudex facit litem ſuam,
vt. ſ. dixi in l. pe. ⁊ ibi not. C. de pactis. etiam ſi eſt nulla, vt etiaꝫ
dixi C. ⁊ no. Bal. i d. l. ſi vt pꝛoponis. C. quomodo ⁊ quãdo iud.
per Ang. hic ⁊ Imo. ⁊ Ang. i d. l. j. §. hec verba. qđ quiſq; iur. ſ.
Et ad limitationẽ cle. j. de re iud. vide que dixi i l. ſi diuo Pio.
in §. ſi ſuper rebus. circa fi. de re iud. Et ad eius materiam vide
que dixi in l. de pupillo. §. q opus. ſ. de ope. noui nun. ⁊ l. iiij. §.
condemnatum. vbi per Moder. ſ. de re iudic. Sed an iudex q
condemnatur in ſyndicatu ⁊ ſoluit expenſas litis, in quibus ne
gligenter omiſit cõdemnare partem victam calumnioſe litigã
tem, poſſit eas repetere ab eo, quẽ debuiſſet cõdemnare: dictuꝫ
fuit ſing. Spe. ꝙ ſic, i tit. de expen. ſ. poſtremo. ver. illud. per l.
miſſi opinatoꝛes. C. de exac. tri. lib. x. qđ eſt no. ꝙ tamen Imol.
impugnat, ⁊ bene, i l. ſi tertius. §. Celſus. de aqua plu. arcen. te-
nens contrariũ. ⁊ fuit oꝛiginalis ſententia Bald. in l. ſancimus.
ad fi. C. de iud. Poſſet tamẽ opi. Spe. ſaluari in vno caſu, ſecun
dum Rom. in d. §. Celſus. quãdo expenſe litis eſſent pꝛomiſſe
in contractu, q2 tunc etiam poſt iudicium finitum iure actionis
peti poſſent, ſecũdum gl. in l. non ſolum. ſ. de rei vendi. ⁊ l. iij. §.
ſi rem. ff. de leg. iij. merito iudex illas repetere poſſet. qđ no. q2
latius ſup hoc locutꝰ ſum. vide qđ dixi in d. l. miſſi. opinatoꝛes.
qđ no. per Bal. in l. mancipia. C. de ſeruis fug.

1 ¶ Appellatio eſt ius.
2 Appellari a grauamine quod infertur ante ſententiã quod po-
teſt per appellationem a diffinitiua repꝛobari. non põt.
3 Conſuloꝛ aſſumptus, vt conſulet de iure, nõ põt nouas pꝛoba-
tiones ſeu inſtrumenta recipere.
4 Appellari a ſententia lata ſecũdum reſcriptũ pꝛincipis põt.
5 Appellari a pꝛonunciatione de pꝛincipe conſulendo nõ poteſt.
Appellatur a relatione, ſeu literis, que mittuntur pꝛincipi pꝛo
conſilio, cum inſertione cauſe grauaminis.
6 Appellari a ſententia diffinitiua lata ſecundum reſcriptum ⁊
conſilium pꝛincipis poteſt.
7 Appellari poteſt a ſententia leta ſecundum conſilium datum
per conſulentem de partium conſenſu electum.

§. Queſitum eſt. A ſentẽtia lata ſecundum reſcriptum pꝛincipis poteſt ap
pellari, non ab ipſo reſcripto vel pꝛonũciatione facta de pꝛinci
pe conſulendo. hic dicit. ¶ Pꝛimo ponit queſt. Secũdo ponit
reſcriptum, ex quo colligitur deciſio queſtionis. Tertio ponit
deciſionem cuiuſdem queſtionis, que tacite colligitur ex reſcri
pto. Secunda ibi, de qua re. Tertia ibi hinc conſequenter.
1 ¶ † Not. ex pꝛima parte tex. ibi dum dicit, ius appellandi, ⁊c. ⁊
2 ſic appellatio eſt ius, vt dixi ſ. pꝛoxi. ¶ † Secũdo no. ex fi. text.

ſbi dum dicit, poſt reſcriptuȝ pꝛouocare. ex quo apparet quod
quando grauamen quod infertur ante ſententiam eſt tale, quod
per appellationē a diffinitiua poteſt reparari, tunc ab illo gra-
uamine nō poteſt appellari. ¶ Opp. ꝙ pꝛinceps non ſit conſu
landus. l. cum quem. §. j. ff. de iudi. Sol. gl. ꝙ hic pꝛinceps cōſu
liitur de iure, non de facto. ⁊ ſubdit glo. ꝙ iſto caſu pꝛinceps nō
3 dat dilationem, vt C. de dila. l. cum a nobis. Quod no. † ad hoc,
a ꝙ conſulor aſſumptus vt conſultet de iure non poteſt [a] nouas
pꝛobationes, ſeu noua inſtrumenta recipere: ſed dȝ cōſulere ſu-
per his, que a iudice tranſmittuntur. l. cum a nobis. C. de dilat.
b ¶ Oppo. [b] ꝙ non poſſit appellari, aut enim dicis appellari ab
ipſa relatione, ⁊ hoc videtur falſum, qꝛ relatio nō fit niſi cū iam
litere ſunt a partibus appꝛobate: quo caſu nō appellatur, vt j.
quando ap. ſit l. fi. aut dicis, appellari ab ipſo reſcripto pꝛinci
pis, ⁊ tunc videtur cōtra l. j. in pꝛin. j. a qui. app. non licet. Sol.
4 † dicit gl. Intelligas hic, appellari a ſentētia lata ſm reſcriptū
pꝛincipis, ⁊ ſm hoc, text. qui j. dicit, ab enunciatione, dȝ exponi
id eſt, a ſentētia lata ꝯ foꝛmam reſcripti: tamē gloſ. poſita ſuper
illo verbo, enunciatione, aliter intelligit, vt dicam j. tamē pꝛedi
cta ſol. eſt vera in ſe, vt ſtatim dicam. ¶ Oppo. in auth. ī medio
litis. §. j. gl. ponit tres ſol. tene pꝛimam, quaȝ ſequitur Dy. Ja.
de Are. ⁊ Old. ¶ Dicitur hic in fi. ꝙ ab interlocutoꝛia qua pꝛo
nunciatur pꝛincipem conſulendum, non appellatur. Contra j.
quādo app. ſit l. j. in pꝛin. ⁊ C. de rela. l. j. in fi. Sol. Jo. ⁊ Azo di-
cunt, ꝙ hic dicitur non eſſe appellādum, ſcȝ, de neceſſitate, bene
autem poteſt appellari, vt in contrarijs. Sed hoc non placet: qꝛ
eſt contra hūc tex. Unde alij dicunt, ꝙ in illa l. j. quādo app. ſit.
pꝛinceps cōſulebatur poſt ſentētiam: hic ante, ⁊ d. l. j. C. de rela
tio. nō dicit, quod appelletur, ſed ī fi. dicit refutatoꝛias pꝛeces,
hoc eſt, contra pꝛonunciationem, que fit cōtra conſultationem.
Et hanc ſequitur Pet. ⁊ quidam alij Mode. Quod non placet,
qꝛ in d. l. j. j. quando ap. ſit non dicitur, ꝙ eſſet lata ſentētia diſ-
finitiua, ſed etiam intelligi poteſt, ꝙ non erat lata, vt ibi no. vn-
de gl. ponit tertiam ſol. que continet ipſam veritatem. Pꝛo cu
ius declaratione ſciendum eſt, quod tria ſunt cōſideranda. Pꝛi
5 mo, † pꝛonunciatio de pꝛincipe conſulendo, ⁊ ab iſto nō appella
tur: qꝛ per eam nemo grauatur, vt hic. Secūdo eſt ipſa relatio,
ſeu litere, que mittuntur pꝛincipi pꝛo conſilio, ⁊ ab iſtis pōt ap-
pellari, ſi quis ſenſerit ſe grauatum: ſi iudex in eis mendacia in
ſeruerit, vel veritatem tacuerit. Et ita loquitur hic, ⁊ ſecundū
hoc pꝛocedit illa gloſſ. poſita ſuper verb. ab enunciatione, que
exponit, id eſt, a mēdacij relatione pꝛincipi facta. ſic loquitur d.
l. j. j. quādo ap. ſit. ⁊ eſt aduertēdum, ꝙ cum ab iſta relatione ap
pellatur, dȝ rationem grauaminis expꝛimere, ſcȝ, ꝙ falſum ſit
inſertū, ⁊ verū ſit omiſſum, vt ibi, ſi enim docuerint vel falſa, ⁊c.
vt d. §. j. j. quando ap. ſit. ſicut in qualibet appellatione ab inter
6 locutoꝛia, vt plene dicam j. de app. reci. l. ij. Tertio, † appellatio
a diffinitiua ſententia lata ſecundum reſcriptum, ⁊ conſilium
pꝛincipis, ⁊ ab iſta etiam poteſt appellari, vt hic ſecūdum aliū
intellectum, quem ſ. poſui in ſecūdo contrario, ⁊ in d. l. j. ī pꝛin.
j. quādo ap. ſit. ⁊ C. eo. tit. l. ij. Sed cōtra hoc inſtatur. ſi a reſcri-
pto pꝛincipis non poteſt appellari: ergo nec a ſententia ſecun-
dum reſcriptum pꝛincipis lata non enim poteſt pars conqueri
de facto, qꝛ cōſultationem appꝛobauit, d. l. j. j. quādo ap. ſit nec
de iure, ꝙ pꝛinceps ſic cōſuluit. quod eſt ius. Reſp. ſi dicis par
tem non conſenſiſſe relationi, planum eſt. Idem ſi dicerem par
tem conſenſiſſe, tamē fuit decepta in tenoꝛe ipſius rationis, ar.
C. plus vale. qȝ agitur. l. fi. Sed ſi conſenſerit non decepta, tūc
etiam poteſt appellare, vt cauſa reparetur ex nouis pꝛobationi
bus, ⁊ allegationibus, l. eos. §. j. C. eod. Item contra pꝛedicta in
ſtatur, ſi grauamen, quod infertur per mendacē relationem, po
teſt reparari per appellationem a diffinitiua, vt dictum eſt er-
go ab ipſa relatione non poteſt appellari, vt hoc §. in fi. Cuius
c contrarium ſ. dixi. Sol. per appellationem [c] a diffinitiua iſtud
grauamen non poteſt reparari ſine magno pꝛeiudicio partis.
Nam poſt cōſilium pꝛincipis datum, durioꝛ eſt cauſa noſtra, qꝛ
iudices fauent conſilio pꝛincipis, vt arg. l. iij. §. j. ſ. de ali. iudic.
mutan. cau. fa. pꝛopter quod pꝛeiudicium debet admitti appel
latio, argu. j. eo. l. a ſententia. ⁊ dicam i d. l. ij. j. de ap. reci. Ulti.
d nota [d], quod licet † cauſa conſulenda de cōſenſu partium ſit com
7 miſſa, tamen a ſententia lata ſecundum dictum cōſilium poteſt
appellari, vt hic, cum ſimi. facit j. eo. l. ex conſenſu. in pꝛin.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Non poteſt. Adde Bal. in l. j. C. de rela. per Mode. in
l. fi. ff. de ſer. in l. ex illo. j. eo. ⁊ in l. j. nil non ap. pen. ⁊ habes tex.
in c. licet. de offic. deleg. in vj. ⁊ Bal. in d. l. fi. de ſer. Et ad mate
riam adde Bar. ⁊ alios in l. ad pꝛincipem. j. eo.
b Ale. ¶ Op. Addō Bal. i l. fi. C. de rela. vbi tractat qñ hȝ fieri re
latio, an ab ea poſſit appellari. ⁊ de pluribꝰ alijs queſt. iuxta fi.
c Alex. ¶ Appellationē. Idem tenet Bal. in l. ij. j. de app. recip.
d Alex. ¶ Ultimo no. Et ad iſta tex. ij. q. vj. can. ante. cum ſeq.
⁊c. cauſam q̃ de re iud. ⁊ ibi doc. vide j. quādo ap. ſit i l. fi. gl. no.
de ap. c. intimaſti. ⁊ ibi do. Anto. ⁊ Bal. in l. nouū. ⁊ i l. j. C. de re
latio. ⁊ dicit do. Anto. in d. c. intimaſti. ꝙ licet ſit cauſa commiſ
ſa conſulenda de conſenſu partium, poterit nihilominus appel-
lari. Ad Bar. hic, vide no. per Bal. in l. tale. §. qui pꝛocurauit.
ſ. de pac. ⁊ omnino Bar. ī l. ſi conuenerit. de re iudi. ⁊ quod ibi
dixi, alleg. tex. cōtrarium in l. generaliter. §. ſi quidez. C. de reb.
cred. ⁊ de iureiuran. ⁊ quod ibi dixi, ſed concoꝛd. quod in d. §. q̃
pꝛouocauit. fuit ſpecialis conſenſus, hic ſimplex. Et ad hoc tibi
allego diſtinctionem Jo. And. in d. c. pe. ⁊ ibi in gl. in ſimili. de
offi. deleg. ⁊ in ſimilia adde Bal. in l. ij. C. eo.
¶ Claud. de Seyſſel. Adde Fely. poſt Panoꝛmi. in c. cauſam
de re iudi.

1 ☞ Erroꝛ in appellando iudicem appellationis minoꝛem, vi-
tiat appellationem.
2 Erroꝛ iuris quādo inducitur ad cōſeruationeȝ rigoꝛis, vitiat.
3 Conſul eſt maioꝛ pꝛefecto quo ad dignitatem, non quo ad admi
niſtrationem.
4 Cardinales non habēt maioꝛem dignitatem, quam habent epi
ſcopi ſed maius officium.
5 Appellando ad minoꝛem vitiatur appellatio: ſecus ſi appella-
tur ad minoꝛem: ⁊ quare.
6 Appellatio ad pꝛincipem, omiſſis medijs de iure ciuili, quādo
valeat.
Appellatur de iure canonico ad Papam omiſſis medijs.
7 Erroꝛ in appellando ad maioꝛem, vitiat in his, qꝛ virtute talis
appellationis non pꝛoceditur.
8 Appellatio valet, licet quis dicat ſimpliciter, appello, vel appel
lo ad iudicem competentem, vel ad ſuperioꝛem.
9 Appellatur quando ad ſuperioꝛem, quis oꝛdo ſeruetur, vbi po
natur.
10 Ciuitas que ſuperioꝛeȝ non recognoſcit, erit ſuperioꝛ in cauſa
appellationis interpoſite a ſententia lata per eius rectoꝛem.
11 Appellatur a ſententia lata ꝑ rectoꝛē alicuius collegij ad iſtum
qui eſt iudex ipſius collegij, vt eſt rectoꝛ ciuitatis.
12 Superioꝛ pꝛoximus, ad quem debet appellari ſi haberi nō po
teſt, quando ad alium ſuperioꝛem appellari poſſit.
13 Iudex eccleſiaſticus ⁊ ſecularis ſi ex cauſa iudicauerunt ſimul,
appellatur ad eccleſiaſticum.
14 Epiſcopus vel clericus, ſi non vt epiſcopus, ſed vt comes ali-
cuius comitatus iudicat, ad quem appellabitur.
15 Rex ſi iudicat in aliquo comitatu, quem ab alio recognoſcit, ad
ſuperioꝛem appellatur.

a §. Si quis in appellatiōe. [a] Seipſuȝ ſummat.

1 in fi. Erroꝛ † in appellādo iudicē maioꝛem, vel parem, appella
tionem non vitiat: ſecus ſi minoꝛem appellauerit. h. d. ¶ Pꝛi
mo ponit queſtionem. Secundo, ſolutionem. Tertio, eā appꝛo-
bat per reſcriptum. Secūda ibi, ⁊ ſi quidem. Tertia ibi, deniq̧.
¶ Op. qꝛ erroꝛ iuris non nocet in damnis, l. erroꝛ. ſ. de iuris ⁊
2 fac. igno. Sol. † Dicit glo. hic ſpeciale, qꝛ ad iuris rigoꝛem con
ſeruandum hoc inducitur. Ad qȝ facit l. qui exceptionem. ſ. de
condi. indeb. ⁊ l. Julianus. eo. ti. ī pꝛin. ¶ Op. hic dicitur, ꝙ ſi
minoꝛ iudex appellatur, non valet appellatio, ſed pꝛefectus mi
b noꝛ eſt cōſule, qȝ conſul [b] eſt ſuperilluſtris, ⁊ pꝛefectus illuſtris,
vt in auth. vt ab illuſtr. ⁊ qui ſuper eam dignit. ſunt. §. j. ī auth.
vt conſti. que dignit. §. j. Solu. Dicunt quidam, maioꝛ eſt quo
ad dignitatem, non quo ad adminiſtrationeȝ, qꝛ non habet niſi
voluntariam. l. j. ſ. de offi. conſu. qȝ glo. repꝛobat. qꝛ habet etiā
contentioſam, vt ſ. de arbi. l. iij. in fin. ⁊ ſeq. Alij dicunt, ꝙ hic lo
quitur de illis, qui habēt dignitatē non adminiſtrationem. quā
dicunt quidam Dy. tenuiſſe. Sed non placet, qꝛ ſi non haberēt
conſules adminiſtrationem, non poſſent delegare, vt C. qui pꝛo
ſua iuriſdi. l. j. Unde quidam ſoluunt tertio modo, ꝙ hic loqua
tur de iudice minoꝛe eo, qui iudicauit, ſed pꝛefectꝰ eſt minoꝛ eo
qui iudicaturus eſt, ſcȝ conſule. nō minoꝛ eo qui iudicauit. Sed
hec non eſt vera, qꝛ cum hic fuerit iudicatum per iudicem dele
gatum a conſulibus, ſi conſules dicerentur maioꝛes ꝑfecto, et
eius delegatus diceretur maioꝛ, qꝛ eius iuriſdictione vtitur, vt
ſ. de offic. eius cui mand. eſt iuriſ. l. j. §. qui mandatum. Et ideo
dicēdum eſt, ꝙ hic textus dȝ intelligi de maioꝛe, vel minoꝛe eo,
qui iudicaturus eſt in cauſa appellationis. Quod tȝ glo. ī pꝛin.
noſtri. §. Ad contrarium reſpondetur ſecundum pꝛimam ſolu-
3 tionem ſupꝛa poſitam. † videlicet quod conſul eſt maioꝛ quo ad
dignitatem. minoꝛ vero quo ad adminiſtrationem. Nam pꝛefe
ctus hȝ cognitionem omnium, que in vꝛbe occurrunt, l. j. §. cum
vꝛbeȝ. ſ. de offi. pꝛefe. vꝛb. ⁊ C. de offi. ꝑfe. vꝛb. l. j. ⁊ eſt illuſtris,
4 cōſul autem ſuperilluſtris, ⁊ ſic habet maioꝛem dignitatem, nō
c autem maioꝛem adminiſtrationē. Simile † videmus [c] in Cardi-
nalibus,

nalibus, qui non habent maioꝛem dignitatem quam habeant
epiſcopi. ſed maius officium. Quod autem dicebatur in pꝛima
ſolutione quod conſul habebat ſolam voluntariam, non eſt ve-
rum: qꝛ imo habet etiam merum imperium l.ij. in pꝛinc. ſupꝛa.
de in ius vocan. ¶ Op. quod erroꝛ vitiet iudicium, l. ſi per erro
rem. ſupꝛa, de iuriſdictione omnium iudicium. Glo. nõ ſoluit.
Dynus dicit, quod ibi, loquitur de erroꝛe. qui habuit oꝛiginem
ex actu pꝛecedente iudicium. Iſtud non placet, qꝛ non videtur
habere rationẽ. Dic ergo, quod ibi loquitur de actu, qui debet
habere robur ab ipſo iudice coꝛam quo ſit. in quo ſi eſt erratũ,
vitiatur actus pꝛopter defectum iudicis. Unde etiam dicerem
hic quod ſi quis pꝛoſequeretur appellationem coꝛam iudice in
competenti, pꝛoſecutio eſſet nulla. Sed hic loquitur de ipſa ap
pellatione, que robur aſſumit ex legis poteſtate, non autem ex
aliquo facto iudicis, ad quem aſtpellatur, cum non appelletur
coꝛam eo. Ideo ſi in ius perſona arratur, ⁊ ad maioꝛem appel-
latur, dictus erroꝛ per legem coꝛrigitur. ¶ Op. ſupꝛa, de aqua
pluuia arcenda. l. ſed hoc ita. Solutio. Dicit Dynus, ibi loqui-
tur de erroꝛe extra iudicium: hic ĩ iudicio. Tu dic, ibi erroꝛ im
pedit voluntatem ⁊ conſenſum: hic vero fuit talis erroꝛ, qui nõ
impedit voluntateꝫ appellantis, imo oſtenditur eius voluntas
quod a iudice, a quo appellat. vult recedere. In eo vero in quo
erat, ſcilicet in iudice ad quem, nullum impedimentum eſt. Nõ
enim ad ipſum per appellationem cauſa deuoluitur, ſed ad euꝫ
5 ad quem in veritate debuit appellari. ¶ †Quero, que eſt ratio,
quod erroꝛ appellando minoꝛem, vitiat appellationem, ſecus
ſi appellatur ad maioꝛem. Reſpondet gloſſa, quod plus eſt, vti
que tantum eſt. l. cum furti. ff. de i lit. iuran. ⁊ ſupꝛa quemadmo
dum ſeruit. amittantur. l. ſi is cui. in pꝛinc. Unde appellãdo ad
maioꝛem dignitatem, videtur appellari etiam ad mediam, ſe-
6 cus ſi ad minoꝛem appella. ¶ †Quero, quid ſi fuit appellatum
d ad pꝛincipem omiſſis medijs:[d] Reſpondeo idem, vt ad pꝛoxi-
mum ſuperioꝛem cauſa deuoluatur, vt infra eodem, lege, Impe
ratoꝛes. in pꝛinc. Sed ſummus Pontifex quantum ad ſe con-
e trarium ſtatuit, vt ad eum ſolum appellari poſſit[e] omiſſis me-
dijs, vt extra eodem. ca. ſi duobus. ĩ pꝛin. quod foꝛte factum eſt,
vt maioꝛem curam habeat, de quo non curauit Impetatoꝛ.
7 ¶ Quero, dicitur hic, †quod ſi appellauit ad minoꝛem, erroꝛ ei
f nocet[f]: ſed in quo: Reſpon. quia ex virtute eius appellationis
non pꝛoceditur, ac ſi appellatum non eſſet: fateoꝛ tamen quod ſi
eſt intra tempoꝛa, appellationis. quod interim poterit appel-
lare, argumen. ſupꝛa, de accuſationibus. l. libelloꝛum. §. quod ſi
libelli. ⁊ de excuſatio. tuto. l. cum ex oꝛatione. ⁊ ſupꝛa, vt ex legi
bus, ⁊ ſenatuſcõſul. bonoꝛum poſſeſſio detur l. pꝛima Et hoc te
8 net Dynus ⁊ comes. ¶ †Quero, qd[g] ſi aliquis appellauit ſim-
g pliciter dicendo, appello, vel dixit, appello ad iudicem compe-
tentem, vel ad ſuperioꝛẽ, ⁊ ſimilia, an appellatio valeat: Reſpõ.
ſic, argumẽto huius textus, ⁊ infra l. pꝛoxi. ⁊ ſupꝛa, de verboꝛũ
9 oblig. l. qui Rome. §. penultima. ¶ †Quero, dicitur[h] hic quod
h debet appellari ad ſuperioꝛẽ, quis eſt oꝛdo inter iſtos iudices:
Tex. videtur hoc ponere. C. eodẽ. l. pꝛecipimus. Sed certe ibi
loquitur de appellatiõe que interponit ad pꝛincipẽ. Sed quis
ſit oꝛdo cognoſcẽdi, ĩ curia pꝛincipis, vel cũ alibi interponitur
appellatio: Dic, vt per Speculatoꝛem in titulo, de appellatio-
nibus. §. nunc tractemus. ſed quia hoc eſt limitatum ſecundum
diuerſas conſtitutiones curiarũ: ideo pꝛoſequi omitto. ¶ Que
10 ro tamen de quibuſdã, †de quib⁹ poſſet dubitari. Pone, quod
eſt ciuitas, que non recognoſcic ſuperioꝛeꝫ, ⁊ que eligit ipſa ſibi
rectoꝛem, nec habet aliaꝫ officialem, quis erit iudex appellatio
nis: Reſpondeo, Ipſe populus, ſeu oꝛdo, qui ipſum officialem
facit, quia ſolus reperitur ſuperioꝛ ipſi populo, ⁊ ſibi pꝛinceps
eſt, vt notatur in l. hoſtes. infra, de captiuis. Et hoc colligitur
ex l. ij. §. exactis deinde reditib⁹ conſules conſtituti ſunt duo. ſu
pꝛa, de oꝛigine iuris. vbi populus Romanus liber faciebat of-
ficiales, ⁊ ab eis erat ius appellãdi, niſi expꝛeſſe eſſet inhibitũ.
11 ¶ †Quero. in aliqua[i] ciuitate eſt aliquod collegium, quod fa-
i cit ſibi aliquem rectoꝛem, cui dat iuriſdictionem, quod poteſt, l.
finali. C. de iuriſdictiõe omnium iudic. quis erit pꝛoximus ſu-
perioꝛ, ad quem appellabitur: Reſpondeo, Ille qui eſt iudex
ipſius vniuerſitatis, vt rectoꝛ ciuitatis. argumento huius §. et
extra eodem titulo, c. dilecti filij pꝛioꝛ ⁊ cõuẽtus. Pꝛedicta ve
ra, quando ciuitas pꝛopꝛiam legem habebat, ſecundum quam
12 aliud iudicatur. ¶ †Quero, quid[k] ſi pꝛoximus ſuperioꝛ non
k poſſit haberi: Reſpond. ſi quidem impedimentum eſt diutius
duraturum ad alium ſuperioꝛem appellabitur, argum. l. ſi lon-
gius. in pꝛincipio, ſupꝛa, de iudic. ⁊ infra, de vacat. muner. lege
penultima. in fine. ⁊ hoc cum ſit impedimentum iuris, ſiue facti
vt extra de officio delega. l capitulo, ſi is cui. libꝛo ſexto. ⁊ ideo
ſi poneremus ex caſu de eadẽ queſtione cognouiſſe iudiceꝫ infe
rioꝛem, ⁊ ſuperioꝛẽ ⁊ ſimul pꝛonũciaſſe, appellaretur ad ſupe-
perioꝛem omiſſo medio, quo ad aliũ pꝛimum iudicantem mino
rem: qꝛ pꝛoximus eum pꝛocedens, impeditur, eo quod ſecundũ
13 iudicauit, l. eos. C. de appella. ¶ †Quero, pone[l] ex cauſa iudi-
l cauerunt ſimul iudex ſecularis ⁊ eccleſiaſticus, ad quem appel-
labitur: Reſpond. ad ſuperioꝛem iudicem eccleſiaſticum. Non
enim poteſt appellari ad ſuperioꝛem iudicem laicum: qꝛ ei nõ
poteſt ſubijcere ſe, etiam ſi vellet clericus, vt in c. ſi diligenti. ex
tra de foꝛo competẽ. nec eſſet equum, quod vtriuſque ſuperioꝛ
appellaretur: qꝛ foꝛte in locis diſtantibus. ⁊ ſeparatis ſunt, nec
poſſunt ſimul conuenire. Appellabitur ergo ad ſuperioꝛẽ iudi
cem eccleſiaſticum, cui poteſt ſubijcere iudex laicus, vt per ip-
ſum tota cauſa decidatur, nec cauſe continẽtia diuidatur, l. ij. ff.
de quib. re ad eundem iudi. ea ⁊ l. nulli. C. de iud. ⁊ arg. l. ſi com
14 munem. ff. quemadmodum ſeruit. amit. ¶ †Quero, pone quod
m aliquis[m] epiſcopus, vel alius clericus non cognoſcit, vt epiſco
pus, ſed vt comes alicui⁹ comitatus, quis erit ſuperioꝛ: an in-
ſpiciemus ſuperioꝛeꝫ reſpectu clericatus vel epiſcopatus: Ca
noniſte tangunt hoc extra eo. c. Romana. §. debet autem. li. vj.
vel videtur textus quod ad ſuperioꝛem iudicem eccleſiaſticũ.
Innoc. tangit extra de maio. ⁊ obed. c. ſolite. Specu. in d. §. nũc
tractemus. ver. pen. Ueritas eſt iſta, quod ſi quidem illa digni
tas comitatus eſt incoꝛpoꝛata ĩ patrimoniũ eccleſie libere, nec
pꝛo illa dignitate recognoſcit dominum tempoꝛalem, quod ap
pellatur ad foꝛũ eccleſiaſticum, vt d. c. Romana. Si vero reco
gnoſcit dominum tempoꝛalem, vt quia haberet in feuduꝫ. tũc
ad aliam appellaretur, ſecundum decretalem ff. alleg. §. debet.
ſed ſi poneremus quod clericus factus eſſet rectoꝛ alicuius ci-
uitatis, tunc appellaret ad ſuperioꝛẽ illius ciuitatis. Non eniꝫ
iudicat vt epiſcopus, ſeu vt clericus, ſed vt rectoꝛ talis ciuita-
15 tis. Et idem dicerem, †ſi vnus Rex haberet comitatũ, ⁊ in illo
iudicaret vt comes, appellaretur ad ſuperioꝛem ipſius, inquan
n tum comes[n]: non ad ſuperioꝛẽ inquantum Rex, vt eſt caſus C.
eodem l. ſi quãdo duciano, ⁊ hoc quando appellatur ab oꝛdina
rio. Quãdo vero appellatur a delegato, dicetur in l. j. §. j. infra
quis ⁊ a quo appel.

ADDITIONES.

a Poma. ¶ Si quis in appellatione. Uide pꝛo ampliatione hu
ius tex. Ro. conſi. ij.
b Alex. Quia conſul. Et an conſul habeat iuriſdictionem conten-
tioſam, dixi in l. j. ff. de offi. cõſul.
c Ale. ¶ Simile videm⁹. Adde gl. ĩ l. epiſcopale. C. de epiſ. audi.
in l. j. C. de offi. pꝛet. vt ibi dixi.
d Ale. ¶ Omiſſis medijs. De iure ciuili nõ põt appellari omiſſo
medio, ſecus de iure canonico. adde cap. dilecti filij. extra eo. ⁊
cap. referente. de pꝛebend. Adde, quod idem eſt in legato ſedis
apoſtolice, quod ibi no. Pꝛedicta tamen limita in ſcholaribus,
qui in quolibet grauamine, omiſſo medio, poſſunt appellare,
etiam de iure ciuili, authentica habita. C. ne filius pꝛo patre. ⁊
ibi Bal. Et an omiſſo medio, poſſit appellari ad pꝛincipalem,
coꝛam quo nullus oꝛdo ſeruatur, tractat Inn. in c. in cauſis. de
re iud. no. Bal. in l. fi. C. de legibus. ⁊ i l. reſcripta. C. de pꝛecib⁹
Imperatoꝛi offerendis.
e Alex. ¶ Appellari poſſit. Intellige ad Papã põt appellari,
omiſſo medio, qñ appellatur a iudice eccleſiaſtico, vel appella-
tur a iudice laico, qui tamẽ erat ſubditus ĩ tempoꝛalibus Pa
pe. Ita loquitur d. c. ſi duobus. vel ſi nõ erat ſubditus appella-
batur a tali, qui non, recognoſcit ſuperioꝛem, quo caſu in ſub-
ditum põt appellari ad Papã. Ita refert dominus Abb. poſt
Hoſtien. in c. cum Joannes. de fide inſtru. Adde an appellari
poſſit ad ſuperioꝛem, omiſſo medio, vel, ad iudicem competen-
tem. Bal. conſi. cclxxxvij. j. lib.
f Ale. ¶ Ei nocet. Et que ſit rõ quare ſi appellabat ad minoꝛem
talis erroꝛ nocet, ⁊ an ipſo iure fiat remiſſio ad competentem, ⁊
an geſta coꝛam ſuperioꝛe incompetẽte teneant, vide Moder.,
hic, ⁊ in l. Imperatoꝛes. ĩ. eo. Et an interim poſſit appellari ad
cõpetentem intra tempus, tradunt hic.
g Alex. ¶ Quero, qd. Quãdo appellatio eſt facta ſimpliciter an
valeat: vide gl. ĩ offic. deleg. c. is cui. in vj. An ſufficiat dicere,
appello, ſi nõ dicat ad quem, vel ſi dicatur ad quẽlibet iudicem
competentẽ, vide Bal. in l. apertiſſimi. C. de iud. Et gl. ⁊ Bal.
in l. cum pꝛoponas. ĩ fi. de bo. auth. iud. poſſi. ⁊ idem q vult hic
Bar. ⁊ Spe. in ti. de ap. §. nunc tractemus. ver. ſed ⁊ ſi quis. Et
hoc eſt verum de iure ciuili ſm doc. quo caſu appellatio quali
tercunque facta reuertitur ad iudicem debitum, ĩ. c. in l. Impe
ratoꝛes. ſec⁹ de iure canonico. c. is cui. de offi. deleg. ĩ vj. Quid
ſi dicatur, appello ad iudicem competentem, an valeat: vide gl.
in d. l. cum pꝛoponas. C. de bo. auth. iudi. poſſi. ⁊ ibi Bal. ⁊ ĩ d. l.
apertiſſimi. ſed Pau. de Caſt. in l. q Rome. §. pen. ff. de verbo.
obliga. hoc verum dicit de iure ciuili, quo iudex competens eſt
ſemper certus: qꝛ ſemper debet appellari ad pꝛoximũ imme-

diatum.d.l.Imperatoꝛes.ſ.eo.⁊ hic.Pꝛo hoc facit,qꝛ in gene
rali ſermone videtur incluſus oꝛdo iuris.l.Gallus.§.j.cum ibi
not.de libe.⁊ poſthu.⁊ l.talem.in pꝛin.de here.inſti.Dixit i d.§.
pe.De iure autē canonico ſecus:qꝛ debet appellari ad media
tum ſuperioꝛem,ij.q.vj.can.ad Romanam.⁊ d.c.dilecti.vlt.de
appel.Et eſt verum ꝙ ſi intra decem dies datos ad appellādū,
iſte appellās declaret ad quem iudicem vellet appellare,valet
appellatio etiam de iure canonico per id quod voluit elegans
glo.in c.ſi is cui.de offi.deleg.in vj.do.Jo.And.in c.in alterna
tiuis.de reg.iur.in mercu.Et ꝙ imo indiſtincte valeat appella
tio iſta,appello ad competentē iudicē,tꝫ Jmo.hic,qꝛ de iure ca
nonico gradatim dꝫ appellari,pꝛeterquā in duobꝰ,quoꝛū vnꝰ
eſt ſedes apoſtolica,⁊ alter legatus ſedis apoſtolice,vt in c.j.de
offic.deleg.vtrum in dubio videtur in alijs,ſcꝫ in iure commu-
ni,⁊ non ſpeciali,l.quanquam.⁊ l.teſtamēto.de teſt.milit.⁊c.Et
circa hanc materiam vide Spec.⁊ Joā.And.in tit.de app.i §.
nunc tractemus.verſi.ſed ſi quis.cum ſeq.⁊ per Bal.in l.iiij.C.
eo.⁊ i d.l.cū pꝛoponas.Et ad hec dicta adde omnino Pau.de
Ca.in d.l.qui Rome.§.pe.ſ.de ver.obli.⁊ qđ ibi ſcripſi.Addē,
an valeat appellatio ad ſacrum conſiliū,vel ad ſummū ponti-
ficem,Ro.cōſi.cccxi.

h Ale.¶Quero,dr.Et nota,ꝙ ad hoc,vt ad iudicem quis poſſit
appellare opus eſt,quod ille iudex habeat mixtum imperium,
alias non poteſt ad eum appellari.Jta dicit Bart.in d.l.j.§.ſo
lent.ſ.quando app.ſit.Et nota,ꝙ nō poteſt appellari ab eodem
iudice ad eundem,vt in c.cum ſit Romana.extra eo.li.vj.tamē
valeret conſuetudo ad hoc inducta in appellādo,c.ij.de conſue.
eo.lib.Et ad materiam vide Bar.in l.ab executoꝛe.i pꝛin.ſ.eo
dem.⁊ aliqua multum no.per eundem in hac materia,in l.§.ſo
lent.ſ.quando appel.non eſt neceſſe.qđ iudex ad quem habeat
merum vel mixtum imperium,vt dixi.ſ.Et adde,qđ nunquam
poteſt eſſe iudex appellationis ille,qui ſemel fuit i cauſa recuſa
tus,ſm Bal.in auth.habita.C.ne fil.pꝛo pa.in verſ.ſed dubita
tur.Et an ſi ille qui iudicauit ſucceſſit iudici appellationis,poſ
ſit ad eum appellari,⁊c.vide gl.⁊ Bar.in l.filiꝰ.in fi.ſ.de inoffi.
teſt.Et dum dixi ſ.de conſuetudine,adde ſecundum do.Anto.
in c.dilecti.de appel.quod valet cōſuetudo,quod poſſit appel-
lari omiſſo medio,ſecūdum eundem in d.c.dilecti.licet apertiꝰ
Hoſti.tenuit contrarium in c.ſuper queſtionum.in §.intentio-
nis.de offi.deleg.Sed an poſſit appellari ad duos alternatiue,
vel copulatiue,vt hic,per Ange.⁊ Moder.⁊ Bal.in l.appella
tione.C.e.Sed qđ ſi vult penitere,vide in l.ſi qs libellos.e.tit.
maxime per Bal.

i Alex.¶Quero,in aliqua.A quo appellandum ſit,quando ſnīa
eſt lata a rectoꝛe alicuius collegij.vide per Bar.i d.l.j.§.ſolēt.
Sed quid ſi ille actoꝛ interuenit in collegio,tanquam de colle-
gio poterit ad eum appellari.tex.eſt quod ſic.d.§.ſolent.⁊ in c.a
collatione.de appel.in vj.

k Ale.¶Quero qđ.Quid ſi pꝛoximꝰ ſuperioꝛ nō poteſt haberi,
vide in l.vbi abſunt.ſ.de tut.⁊ cura.da.ab his.⁊ Bar.in l.ij.ff.
de offi.pꝛocōſ.⁊ in l.ij.quando fiſcus vel pꝛiua.cum quo Bald.
tranſit.Ro.in l.ſi vero.§.de viro.in iiij.fallentia.ſ.ſolu.matr.

l Ale.¶Quero,pone.Quid ſi iudex eccleſiaſticꝰ iudicat de vna
⁊ eadē cauſa,ad quem appellabitur.faciunt ea que habes in l.
pꝛecipimus.§.eodem obſeruando.C.de app.⁊ ibi Bal.⁊ Saly.
⁊ ibi Bar.qui ponit no.dictum.⁊ ibi habes poſt eum.⁊ adde i ſi
mili dictum Bar.in l.iuriſperitus.§.cūꝫ oſtendimus.de excuſ.
tut.Adde,ad quem appellari debeat,an ad iudicem eccleſiaſti
cum,an ad laicum.Alex.conſi.clxxxiij.⁊ Ro.cōſil.cclxv.
¶Poma.Vide Alex.conſi.clxxxiij.in ij.vol.⁊ cōſi.clxvij.i eo.
vol.vbi cōpꝛobat bn̄ iſtud dictū Bar.⁊ Fely.late in ca.de pſcri.
⁊ in c.cum ex officij.eo.ti.⁊ tꝫ ⁊ nō ab re in rub.de app.

m Alexā.¶Aliquis.Quid ſi epiſcopus non cognoſcit vt epiſco-
pus,ſed vt canonicus ad quem appellabitur:vide Bar.i d.l.ſi
quando.C.e.dicunt tamē doc.in c.inter dilectos.de fide inſtr.
ꝙ ſi aliquis eſt epiſcopus ⁊ comes,⁊ facit aliquid vt comes,de
bet ſigillare vt epiſcopus,vide Ro.in l.idemqꝫ.de verb.oblig.

n Poma.¶Jnquantum comes.Vide Ro.conſi.cccxxij.vbi ſe
quitur in pulchꝛo caſu,⁊ confirmat aliquibus ſimilibus.

1 Duplex eſt libellus appellationis,vnus eſt ipſa appella-
tio,alius qui datur iudici ad quem.

2 Appellatio que fit viua voce,ſufficit quod dicat,appello a te,
vel a ſententia.

3 Appellatio que fit viua voce,poteſt fieri iudice ſedente.

4 Si non appellatur viua voce,de neceſſitate appellatur in ſcri-
ptis,⁊ talis libellus dicit̄ appellatoꝛius,⁊ debet continere per
ſonam appellantis,iudicis a quo,⁊ ſententiam,⁊ contra quem.

5 Pꝛocuratoꝛ,contra quem lata eſt ſententia,ipſe debet appella
re pꝛocuratoꝛio nomine,⁊ in dubio dicitur appellare pꝛocura-
toꝛio nomine.

6 Nomen officij in appellatione ſufficit expꝛimere,licet nomen
pꝛopꝛium iudicis non apponatur.

7 Sententia,a qua appellatur,debet certa in appellatione de-
monſtrari.

8 Apoſtoli neceſſario non petuntur in ipſo libello appellatoꝛio,
licet conſuetudo communiter obſeruet,ꝙ inſtanter petantur.

9 Libello in appellatoꝛio poteſt dicere quis,dico ſentētiam nul-
lam,⁊ ſi qua eſt,appello.

10 Libello appellatoꝛio de iniquitate ſententie,neceſſario non re-
quiritur mentionē fieri:licet conſuetudo contrariū obſeruet.

11 Libelli appellatoꝛij debent dari iudici a quo,ſi haberi poteſt,
alias iudici ad quem.
Appellans quando timet a iudice a quo,ſufficit appellare co-
ram honeſtis perſonis.

12 Libellus appellationis ſufficit,quod offeratur iudici abſque
eo quod legatur.

13 Foꝛma libelli appellatoꝛij qui datur iudici ad quem.

14 Sententia per appellationem extinguitur:non tamen irreuo-
cabiliter.

§. Libelli.

Libellus appellatoꝛius debet continere
perſonam appellantis,⁊ iudicis a quo ap-
pellatur,⁊ ſentētiam a qua appellatur,perſonam vero eius con
tra quam appellatur,de neceſſitate non debet cōtinere,ſed tem
poꝛe ſentētie poteſt vno verbo appellari dicendo,appello.hoc
a dicit,cum l.ſequen.⁊ in pꝛin.ſequen.¶L pp.ᵃ de pꝛin.l.Seio.
Gloſſ.ſoluit duobus modis.Tene pꝛimum.¶Quero,de qui-
bus libellis hic loquatur:Pꝛo cuius euidentia ſciendum eſt
1 †quod vnus eſt libellus appellationis,hoc eſt,ipſa appellatio,
alius eſt libellus,qui datur iudici ad quem eſt appellatū,vt ſu-
per appellatione pꝛocedatur.⁊ iſtos duos modos pꝛoſequitur
Spe.in tit.de appellatio.iiij.parte.§.nūc dicendum reſtat.⁊ in
§.pꝛecedenti.Sed licet ſic de conſuetudine admittatur,tamen
non eſt neceſſe.Sufficit enim,quod coꝛam iudice appellationis
pꝛoducatur appellatio facta coꝛam iudice a quo appellatur et
petatur ſuper ea pꝛocedi abſque nouo libello.Hoc videtur velle
tex.in authent.de his qui ingre.ad appella.§.volumus.⁊ Jn-
nocen.videtur tenere de officio delega.cap.cum contingat.cir
ca finem magne gloſſ.tamen circa foꝛmas pꝛedictas aliquid vi
2 deamus.†Et pꝛimo circa appellationem,que fit viua voce,ap-
paret foꝛmam eſſe vulgarem.Sufficit enim dicere appello,vt
hic,⁊ ſub intelligas appello a te,a ſententia quam ſtatim pꝛotu
liſti inter me ⁊ aduerſarium meum,in tali cauſa.Hoc pꝛobatur
3 hic,⁊ in l.litigatoꝛibus.C.eodem.¶†Sed quero,quanto tem-
poꝛe duret iſta facultas appellandi viua voce:Dicunt quidam
tota illa die,argumen.huius text.dum dicit,ipſo die,⁊ infra eo.
l.a ſententia.in fine.Nam cum ipſa die liceat,ergo in qualibet
parte diei debet licere.Jn contrarium videtur quod hoc poſſit
facere ſtatim,antequam iudex ad alia facienda diuertat,l.liti-
gatoꝛibus.C.eodem.Alij dicunt,quod hoc poteſt facere iudice
b ſedente ᵇ pꝛo tribunali,argumen.l.diuus.ſ.de in integ.reſti.⁊ il
4 lud communiter obſeruatur.¶†Secundo quero,quando ap-
pellatio non fuit interpoſita viua voce,quādo poſſit appellari:
Reſpon.tunc de neceſſitate eſt appellandum in ſcriptis,vt hic
⁊ ſ.eo.l.a ſententia.in fi.⁊ d.l.litigatoꝛibus.C.eodem.⁊ iſti dicū
tur libelli appellatoꝛij,⁊ debet iſte libellus appellatoꝛius conti
nere ea,que hic dicuntur.ſcilicet perſonam appellātis,iudicis
5 a quo,⁊ ſententiam a qua,⁊ contra quem.†Sed dubitatur cir-
ca pꝛimum,quid ſi pꝛocuratoꝛ eſt condemnatus,⁊ appellat,an
debeat appellare pꝛopꝛio nomine,an pꝛocuratoꝛio nomine do
mini:Nam cum ipſe pꝛocuratoꝛ ſit dominus litis effectus,⁊ in
eum feratur ſententia,l.j.C.de ſentētijs ⁊ interlocutio.omnium
iudic.videtur quod ipſe debeat appellare.Veritas eſt,qđ de-
beat pꝛocuratoꝛio nomine appellare,vt ſ.quando app.ſit l.j.§.
in pꝛopꝛia.Puto etiam,ꝙ poſſit pꝛopꝛio nomine appellare,vt
ſ.eo.l.ab executoꝛe.§.j.⁊ ibi nota,ꝙ ſi ſimpliciter diceret appel
c lo,nec adijceret cuius nomine,intelligeretur pꝛocuratoꝛio no
mine domini,l.fi.ſ.de inſti.⁊ l.pe.ſ.ſi quis cau.¶Quero,qđ de
his qui appellant pꝛo alijs,cum nullum habeant mandatū,di
6 cam ſ.eo.l.non tantum.¶†Super ſecundo,ſcꝫ de perſona iudi
cis a quo,puto ꝙ ſufficiat,ſi ponatur nomen iuriſdictionis,vel
tribunalis,licet nomen pꝛopꝛium nō expꝛimatur.Nam non de
bet appellare ab eo,vt a pꝛiuata perſona,ſed tanquam a tali
dignitate.Jgitur ſufficit,ſi nomen dignitatis expꝛimatur,l.ſi
communis ſeruus,ita.ſupꝛa,de ſtipu.ſeruo.Super tertio.ſcili
7 cet ſuper ſententia a qua appellatur,dicit gloſſ.†quod debet in
ſeri res,ſuper qua eſt lata ſententia.Puto tamē,quod ſufficiat
ſi expꝛimatur tantum,quod ſententia certa demonſtratur.Vn
de cum dico,appello a ſententia lata tali die per vos:non eſt ne
ceſſe quod inſeratur res ſuper qua eſt lata:⁊ ſi dico rem,non eſt
neceſſe quod dicam diem,quod enim vna demonſtratione de-
monſtr.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

monſtratur, amplius demonſtrari nõ eſt neceſſe, l. j. in fi. ſupꝛa,
de dote pꝛele. Unde quocunque modo appareat, qđ certa ſen-
d tentia eſt, ſatis eſt.[d] ¶ †Queris glo. vtrum in ipſo libello apel-
8 latoꝛio debeant peti apoſtoli:[e] Quidam dicunt, ꝙ ſic. Ueritas
e eſt, ꝙ nõ eſt neceſſe ſm Hy. ⁊ alios, quod apparet: qꝛ tẽpoꝛa ſunt
diſtincta. Naz aliud eſt tempus appellationis, ⁊ aliud eſt tem-
pus petendoꝛum apoſtoloꝛum, quod eſt triginta dierum, vt C.
eo. l. iudicibus. ⁊ ĩ. de libel. dimiſ. l. j. Communiter tamen obſer
uatur, ꝙ in ipſa appellatione apoſtoli inſtanter petuntur vt ex-
tra de app. c. ij. in cle. in pꝛin. tamen ſi ſeparatim fieret, valeret,
9 per ea que dicta ſunt. ¶ †Queritur, vtrum in ipſo libello appel
latoꝛio poſſit quis dicere, dico ſententiaz nullam, ⁊ ſi qua eſt, ap
pello: Gl. ꝙ ſic, in l. j. C. quando pꝛouo. nõ eſt neceſ. dicam in l. ſi
10 expꝛeſſim. ĩ. eo. ¶ †Quero, vtrũ in libello appellatoꝛio debeat
f fieri mentio[f] de iniquitate ſnie: Uidetur ꝙ ſic, vt hac l. in pꝛinc.
⁊ l. pꝛefecti. ſ. de mino. ⁊ ita communiter obſeruatur. Puto ta
men, ꝙ etiam ſi hoc non expꝛimatur, procederet appellatio, vt
hic, cum non dicatur ꝙ debeat hoc expꝛimi. Preterea dicẽdo,
11 appello, videoꝛ dicere iniquam. ¶ †Quero g, cui debeant dari
g iſti libelli appellatoꝛij: Gloſ. dicit ⁊ bene, ꝙ debent dari iudici a
quo appellatur, ſi haberi poteſt, alias iudici ad quẽ, vt ĩ. quan-
do app. ſit. l. j. §. dies. ⁊ §. ſi quis. Item ſi aliquis timeret iudicẽ
a quo appellatur, ſufficeret, ſi interponeretur appellatio coꝛam
perſonis honeſtis, l. ij. C. de his qui per metum iudi. non appel.
Iſte autẽ metus qualiter pꝛobetur, dixi ĩ l. de pupillo. §. ſi quis
12 ipſi pꝛetoꝛi. ſ. de noui ope. nũ. ¶ †Quero, vtrũ ſufficiat iudici
offerre libellum appellatoꝛiũ, an debeat coꝛaz ipſo legi: Text.
eſt ꝙ non requiritur legi, extra eo. c. appellatio. lib. vj. Pꝛedi-
cta vero in appellatiõe a diffinitiua. Appellatio vero ab inter
locutoꝛia an debeat in ſcriptis fieri: Glo. tangit hic dicam in l.
ij. ĩ. de app. recip. ¶ Tertio eſt videndũ de libellis, qui dantur
13 iudici †ad quem eſt appellatũ. Etſi quidem teneremus id quod
ſupꝛa dixi, ꝙ hoc caſu libellus non ſit neceſſarius, hic non eſſet
videndum vlterius: ſed qꝛ cõmunis pꝛactica ſe habet in cõtra-
rium, ideo iſtoꝛum libelloꝛũ videamus foꝛmas. Et in iſtis libel
lis debent inſeri omnia, que dicta ſunt in libello appellatoꝛio.
Debet etiam inſeri tenoꝛ appellationis iam interpoſite, ⁊ ĩ eo
debet eſſe concluſio talis. Quare peto per vos pꝛonuntiari, per
me bene, ⁊ iuſte appellatum eſſe: ⁊ male, ⁊ inique iudicatum eſſe
vt pꝛealleg. l. eos. in pꝛin. C. eo. Alij vero addũt dicẽtes, Peto
dictam ſentẽtiam, tanquã iniquam remedio appellationis caſ-
ſari, ⁊ irritari. Et iſtam foꝛmam videtur ponere Spe. vt conſue
14 tudo obſeruat. †ſed huic op.[h] ſententia per ſolam appellatio-
h nem eſt caſſata, ⁊ irrita, vt ſ. ad Turpil. l. j. ĩ fi. ⁊ dixi ſ. eo. l. j. in
pꝛinc. Quomodo ergo petit a iudice caſſari iterum. contra l.
que ſub conditione. in fi. ſ. de con. inſti. Rñ. per appellationem
ſententia extinguitur, non tamen irreuocabiliter. Quod autẽ
in libello, petitur caſſari. ⁊ irritari, intelligitur irreuocabiliter.
Poſſet etiam dicta concluſio aliter foꝛmari ſecundum diuerſi
tatez caſuum, ſuper quibus foꝛmat appellat. quid enim ſi reus
abſolutus eſt, ⁊ actoꝛ apellet: Certe, recte poterit actoꝛ conclu
dere ſic, Peto pꝛonũtiari bene ⁊ iuſte appellatum, ⁊ inique iu-
dicatum, ⁊ reum peto mihi condẽnari in quãtitate petita. Hoc
enim caſu iudex appellationis etiã condemnare dꝫ, l. cũ apud.
ſ. iudi. ſol. ⁊ ibi dixi. ⁊ no. in l. Offidius. ſ. de leg. iij. Itẽ ſi ſen-
i tentia[i] non diceretur in totum iniqua, ſeu iniuſta: ſed eſſet alio
modo refoꝛmanda, poſſet in concluſione adijci, Peto per vos
dictam ſentẽtiam in melius refoꝛmari, ⁊ ad debitum ſtatum re
duci vt ſ. eo. l. j. in pꝛinc. Puta, ſi aliquis eſt iuſte condemnatꝰ,
qꝛ condemnari debebat: ſed iniuſte, qꝛ iudex nimis exceſſit, l. ſi
qua pena. ĩ. de verboꝛũ ſignifi. ⁊ ibi not. in glo. magna. facit ad
pꝛedicta l. creditoꝛ. §. j. ſ. de ſol. vbi iudex ſentẽtiã refoꝛmauit
vt ſ. fami. erciſc. l. quedam mulier. ⁊ de iure patronatus, l. Ar
melia. Sed ſi poneremus appellationem eſſe factam per illa
verba, dico ſentẽtiam nullam, ⁊ ſi qua eſt appello, tunc dꝫ in li-
bello concludi, peto per vos dictam ſententiam pꝛonuntiari
nullam, ⁊ ſi qua eſſet, ⁊c. vt ſ. dictum eſt.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Op. Et ſic non ſufficit pꝛoducere appellationem loco
libelli. idem dixit per illum tex. Bal. in l. ſi quis filio. §. hi autẽ.
de iiu. teſt. ⁊ Bal. ĩ d. l. ſi quis libellos appellatoꝛios. C. d app.
dixit autem Imo. in §. hi autem. ꝙ tutius eſt libellum foꝛmare
qꝛ per appellationẽ nihil videtur petitũ a ſuperioꝛe, ad quem
appellatur, vt ex ſerie verboꝛũ appellationis apparet: ⁊ iudex
dꝫ impartiri officium ſuum ad petitum ⁊ nõ ad nõ petitum: ſed
in ſummarijs, ⁊ in quibus ſufficit qualiſqualis petitio, hoc eſt
clarum, in his etiam videtur, ꝙ reſcriptũ poſſet pꝛoduci loco li
belli. Et ſic intelligitur dictũ Inn. in c. dudũ. de elec. facit quod
habetur in cle. ſepe. de verb. ſig. ⁊ illud dictum Inn. etiã retuli
in l. j. §. fi. de var. ⁊ extraoꝛ. cog. quod dictum limita vt per Bal.
in l. j. de pꝛeci. imp. offe. quo ad iudicem, ſed nõ quo ad partẽ, qꝛ
imo requirit libellus aliꝰ, ⁊ Bal. ĩ l. j. ⁊ ibi tex. C. qñ libel. pꝛinc.
da. ſit. vbi no. ⁊ que ſit foꝛma appellatiõis facta viua voce. ⁊ qđ
ſi appellauit viua voce, ⁊ poſtea in ſcriptis, q̃ appellatio teneat,
vide per Bar. in l. litigatoꝛibus. C. e. Et ad Bar. hic. vide l. cũ
pꝛocuratoꝛ. §. dominas. de ope. no. nũ. Bal. in d. l. litigatoꝛibꝰ.
Bal. in l. eos. §. ſin autem. C. de appellat. ⁊ in d. l. litigatoꝛibus.
C. eo. Adde ꝙ appellatio valeat ſi pꝛimo viua voce appellatur,
ſcđo in ſcriptis. Bal. cõſ. cviij. iiij. lib. ⁊ ꝑ Paul. de Ca. pulchꝛe
conſi. xxv. Ro. cõſ. xlj.
b Ale. ¶ Iudice ſedente. An qñ iudex legit ſententiam, poſſit ap
pellari, vide Bal. in l. eos. §. ſin autem. ⁊ in l. litigatoꝛibus. C. de
appellat.
c Ale. ¶ Intelligeret. De hoc vide Bar. vtrobiq;, ⁊ Bart. ĩ l. j. §.
nũtiatio. de ope. noui nũ. ⁊ que dixi poſt Bar. ĩ l. iij. ſ. iud. ſolui.
d Ale. ¶ Satis eſt. Et adde in cã appellationis valere libellũ, pe
to pꝛonuntiari me recte appellaſſe, ſecundum Bal. ĩ l. edita. C.
de eden. ⁊ ibi dicit, ꝙ omnes leges loquentes de ſentẽtia, trahũ
tur ad libellum, qꝛ idem ius eſt. Et adde, ꝙ commitens ſe ꝓte-
ctioni ſuperioꝛis dicitur appellare, ſecundum Cy. ⁊ Bal. in l. j.
C. ſi quacunque pꝛed. poteſtate.
e Ale. ¶ Debeãt peti apoſtoli. Sꝫ an in libello appellationis de
beat appellãs dicere, appello ꝓut in iſta ſcriptura cõtinetur, vi
de ad hoc no. gl. in l. vlt. de re iudi. in vj.
f Alex. ¶ Fieri mentio. Utrũ debeat fieri mẽtio iniquitatis ſnie,
⁊ an debeat expꝛimi a qua parte ſententie appellatur: Text. eſt
no. in l. appellanti. in pꝛin. ĩ. eo. ꝙ nota.
g Alexã. Quero. Cui det libellꝰ, vt Bald. in aut. que ſupplicatio.
C. de pꝛeci. Imper. offe. poſt Gui. de Suza. ꝙ ſufficit dare nota
rio actoꝛũ abſque etiã iudice, qđ not. quia valde vtile.
h Ale. ¶ Sed huic op. Sꝫ cõtra, appellatione extincta erat ſnia,
d. l. j. in fi. ergo fruſtra petitur.
i Alex. ¶ Itẽ ſi ſnia. Adde Bal. in c. ſancimus. ij. in fi. ver. ſed an
procederet. ĩ ti. quo tempoꝛe miles. qui idem tenet, ⁊ allegat ꝙ
no. in l. verba illa arbitratu. de ver. ſig. ⁊ adde ꝙ nec verba refe
runtur ad nullitatem, ⁊ iniquitatẽ, adde no. ꝑ Bal. ĩ l. abſentẽ.
C. de accu. ⁊ ibi eſt tex. in fi. vbi not.

LEX III.

Si quo quesitum. Hoc princip. ſumma
tum eſt ſ. eo. l. j. §. fin.
§. Sed illud. Breuiter hoc intẽdit, Si
quoꝛundã ex his aduerſus
quos appellatur, in appellatione nomina inſerantur, aduerſus
omnes appellari videtur, ſed ſi quoꝛundam ex his qui appellãt
nomina inſerantur, eis ſolis pꝛoderit appellatio. hoc dicit. Ha
bet duas partes. Secũda ibi. ceterũ ſi plures. Ratio pꝛimi di
cti eſt. qꝛ nomen aduerſarij non debet inſeri de neceſſitate in ap
pellatione, vt ſ. pꝛoxime. Ergo ſi quoꝛundã nomina nõ expꝛeſ-
ſit, non nocet, qꝛ idem ſi nullus nomẽ expꝛeſſiſſet, ⁊ ſatis eſt ꝙ de
dicta ſententia fiat mentio, vt ſ. Et hoc verũ ſi vna erat cauſa, ⁊
vna ſentẽtia: ſecus ſi diuerſa, vt dicit gl. Ratio ſecundi dicti eſt,
qꝛ perſona appellantium debet inſeri in appellatiõe: ergo ſi ali
quoꝛuz nomina dimittantur, nõ poſſunt videri appellaſſe. Sed
cõtra ſecundum dictã op. C. ſi vnus ex pluribus appel. l. j. ⁊ ij.
Sol. ⁊ ibi, ſolui quoꝛũ nomina ſunt expꝛeſſa, videtur appellaſſe,
vt hic, victoꝛia tamen eoꝛuz pꝛoderit alijs etiam, ſm diſtinctio
nem legis contrarie, vt no. ĩ. eo. l. ſi qui ſeparatim. ⁊ ibi dicemꝰ.
Et hec eſt vera ſolutio. Alie ſolutiões ponuntur hic in gl. que
poſſunt eſſe vere in ſe, ⁊ eas examinabo ĩ d. l. ſi qui ſeparatim. ta
men non ſunt neceſſarie quantum ad legem iſtam.

1 ☞ Cauſa, an inſerenda ſit in appellatione, ⁊ quando.
2 Appellatio ſi eſt facta ab vno capitulo ſententie, an videatur ab
alijs appellatum.
3 Cauſa ſi eſt deducta in actione reali, nõ videtur deductum in
iudicium omne ius agentis.

§. Quid ergo. [a]Qui certaz cauſam in appellatio
ne expꝛeſſit, poteſt illam pꝛoſequi,
⁊ ab illa diſcedere, ⁊ aliã quamcũque voluerit aſſumere. h. d. ꝙ
no. ⁊ eſt veruz in appellatione a diffinitiua: ſecus ſi appellet ab
interlocutoꝛia, vt extra eo. c. j. li. vj. dicam ĩ l. ij. ĩ. de appel. reci.
¶ Op. ſ. de adul. l. denuntiaſſe. §. quid tamẽ. Sol. patet ex his
que ibi dixi. Opp. C. de cõdic. l. fi. Solut. ibi in his que electiõe
tolluntur. Et eſt ibi ratio, ne ex eadem ſcriptura, cauſa diuerſis
1 modis mutetur. ¶ †Querit gloſſa, vtrum in appellatione de-
beat inſeri cauſa: Breuiter, aut loquitur in appellatione a diſ-
finitiua, ⁊ non eſt neceſſe, quod cauſa inſeratur, cum ad illam nõ
adſtringat. Nec obſt. ĩ. eo. l. appellanti. qđ apparet, qꝛ ſ. l. pꝛo-
xi. in fi. nulla ſit mẽtio de cauſa, vt hic. Ad quid enim neceſſe eſt,
quod cauſa inſeratur, cũ ad illaz nõ adſtringitur. Nec obſtat l.

appellanti.in fi.q: expone vt ibi per gl. Si vero appelletur ab
interlocutoria,tũc dicit gl.de iure canonico.cauſa eſt inſerẽda,
vt extra de appel.vt debitus.⁊ expreſſius hodie extra eod.c.j.
lib.vj. Ego puto idẽ de iure ciuili,vt dicã in d.l.ij.j.de app.re.
2 ¶†Quero.ſi appellatur ab vno capitulo ſentẽtie.vtrum videa
tur ab alijs appellatum: Dicam in d.l.appellanti.in prin.j.e.
3 Vltimo ſcias[b], ꝙ Pet.ꝑ hũc §.dicit,ꝙ† in actione reali.i qua
b de neceſſitate non dʒ inſeri cauſa,tamẽ ſi inſeratur,per illã non
aſtringitur,imo totum ius ſuum in iudiciũ deducere videtur,
ſicut hic,eum in appellatione non debeat inſeri cauſa,ſi tamen
vnaʒ inſerit,non adſtringitur ad illã. Cuius opinionem refert
Cy.in l.edita actio.C.de eden. Sed eius opinio falſa eſt,l.ſi ma
ter.§.j.ſ.de excep.rei iudi.⁊ l.⁊ an eadẽ.§.actiones.i prin.e.ti.
⁊ in eius dixi. Aliud eſt in cauſa appellationis,in qua ſi perdat
in totum perdit:ideo in fauorem appellantis eſt inductum,vt
omnẽ cauſaʒ ꝓſequi poſſit. Aliud eſt in cã principali,vbi ſi per
deret ex vna cauſa, poterit iterum agere ex alia, ⁊ ſic eſt in
eius fauoreʒ inductũ,vt alie cãe deducte in iudiciũ nõ videant̃.
An autẽ cauſa in actiõe principali debeat inſeri,dic plene vt in
d.l.⁊ an eadem.§.actiones.ſ.de excep.rei iud.

ADDITIONES.

a Alexan. ¶Quid ergo. Singularis eſt tex.ſʒ Bal.in l. preſcri
ptione.C.ſi cõtra ius vel vtili.pub.⁊ eſt no.vide eum.nec ob.j.
eo.l.appellanti.in fi.cauſa tñ eſt inſerẽda in appellatione ab in
terlocutoria,vt eſt caſus in cle.appellanti.de ap.⁊ ſpecifice ⁊ ex
preſſe dʒ exprimi. Dixit tamen Ang.in l.vbi autem.§.illud.de
verb.obli.per illum tex.ꝙ ſufficit ſi ſe referat ad illud in ſpecie,
quod nota.vide qđ ibi dixi. Item ſi appellatur ab executiõe,dʒ
inſeri cauſa,vt dicit iſte j.l.proxi. Item quando quis propter
ſuum preiudicium appellat,dʒ inſeri cauſa,vt dixit Bar.in l.a
ſententia.j.eo. Et quemadmodum cauſa nõ dʒ exprimi,ita non
debet exprimi a quo capitulo ſentẽtie appelletur. Text.eſt in l.
appellãti.in prin.j.eo. Item,quid ſi apponatur cauſa,ſcʒ friuo
la,⁊ falſa,an appellatio eſt nulla: Dictum eſt ſing. Jo.And.in c.
cordi.de ap.lib.vj.in nouel.ꝙ ſic. Et moueť,q: in contractu nõ
requiritur inſertio cauſe,tamen ſi apponatur vitiat cõtractum
ſi eſt falſa,vt ĩ c.j.de cõdi.appo.vbi eſt caſus. Sed tu cogita ꝑ
iſtum tex.⁊ clemẽt.ſepe.in fi.de verb.ſigni.⁊ vide quod no.do.
Abb.in c.fi.de procu.⁊ no.in l.j.ĩ prin.C.de rei vxo.actio. Vñ
cogita propter id quod dixit Bar.in l.eius qui in verſ.ij.no.j.
de ap.reci.⁊ iſtam parteʒ videtur ſequi.domi. Jo.de Jmol.ĩ d.
cle.aepellanti.⁊ videtur velle Barto.in l.j.in fi.princ.de eden.
fallit in confeſſo appellante,ſecundum Bal.⁊ quoſdam,de quo
per docto.in l.fin.§.iuſſus.j.eo.⁊ Bal.in l.minoribꝰ. C.de his
quibus vt indig.⁊ etiam Moder.j.co.j.l.conſtitutiones. Iteʒ
fallit vbi tertius appellat ratione intereſſe ſui,l.a ſentẽtia.j.eo.
in princi.⁊ dic,vt ibi per Bart.in princ.⁊ eſt tex.in c.cum ſup.
⁊ ibi Inn.de re iudi.⁊ Jo.And.ibidem.in verſ.rationabiliter.
⁊ adde Mathe.in not.cxxij. Sed an iudex poſſit cogere parteʒ
cauſam exprimere in appellatione,vt ſciat,an velit differre,vel
deferere. Bal.ꝙ nõ.in l.quoniam iudices.C.de ap. Item fallit
predicta concluſio,quod nõ debet inſeri cauſa in appellatione
a diffinitiua,⁊c.vbi appellatur in caſibus prohibitis appellari
ſecũdum Innoc.in c.paſtoralis in gl.mag.de offic.deleg. Item
in cauſa momentanee poſſeſſionis,ſecundum Bal.in l.j.C.ſi de
momen.poſ.⁊ Barto.in l.ij.de ap.reci.vide que dixi C.eodẽ in
l.ij.in appellatiõe ab interlocutoria an ſit inſerenda cauſa, que
vide Bal.in l.ij.C.de epiſ.aud.⁊ Ang.⁊ Imo.in l.quicquid ad
ſtringende.de verborum oblig. Et quod ſit inſerenda cauſa ex
preſſe ⁊ ſpecifice,habes in clemen.appellanti.de ap.⁊ de cauſa
inſerenda in appellatione a diffinitiua ſententia,dic vt per Ca
no.in c.vt debitus.de ap.⁊ per Inno.in c.ij.de operis noui nũ.
Et an in appellatiõe ab extraiudicialibus debeat inſeri cauſa,
vide Bart.vbi habes in l.fi.j.de ap.reci. Adde ꝙ in appella-
tione a relatione de cõſulendo,dʒ inſeri cauſa,ſm Bar.in l.j.§.
queſitum.ſ.eo. Adde,ꝙ quando in appellatione non fuit inſer
ta rationabilis cã,ꝙ iudex nõ debeat deferre appellatiõi.Ro.
cõſi.cccxxiij. Et que cauſe ſunt inſerende in appellatiõe ab in-
terlocutoria,Ro.plene cõſi.cccccj.
b Ale. ¶Vltimo ſcias. Si expreſſi vnã cauſam poſſum aliã ꝓſe
qui,⁊ ſi ſuccubui proſecuta vna,nõ poſſum poſtea aliã proſequi
in cã appellationis:ſecus ĩ cauſa nullitatis.iſta eſt doctrina no
tabilis Bar.in d.l.ſi expreſſim.j.eo.

LEX IIII.

1 ☞Appellari ab executore facti non poteſt, ſed a pronuncia-
tione de exequendo,vel non exequendo ſic.
2 Appellari ab executore facti,quando excedit modũ in exequen
do poteſt,⁊ etiam a pronunciatione de exequendo cum inſer-
tione cauſe.
3 Cauſe inſertio neceſſario non requiritur in appellatione a diffi
nitiua.
Executor qualiter videatur excedere modum in exequendo.
Executor ſi non citat partem.videtur excedere modum in exe-
quendo.
Iudex ſi mittit nuncium ad exequendum,⁊ excedat modum in
exequendo,ad quem appellabitur.
4 Officium iudicis,quandoque poteſt implorari contra iniquita
tem executoris exequentis.
5 Iudex poteſt ſuam ſentẽtiã interpretari,ſi eſt ordinarius,⁊ ha
beat merum imperium.
6 Iudex ordinarius poteſt interpretari ſententiam ſui delegati,
Delegatus non poteſt interpretari ſuam ſententiam.
7 Iudex quam interpretationem facere poſſit de ſua ſententia.
8 Iudex quãdo interpretatur eius ſentẽtiam,debet pars citari.
9 Iudex poteſt interpretari ſententiam ſui predeceſſoris.
10 Iudex ſi reſeruauit ſibi taxationem expenſarum,licet nõ dixe
rit,⁊ ſucceſſoribus ſuis:tamen ſucceſſor poterit taxare.
11 Delegatus,qui ſibi reſeruauit taxationem expenſarum,non po
teſt illas ſibi reſeruare,niſi eſſet talis delegatus,cuius iuriſdi-
ctio adhuc remaneret ad exequendum.
12 Taxationem expẽſarum,ſi iudex delegatus ſibi reſeruauit,va
let talis reſeruatio,⁊ videtur reſeruata deleganti.
13 Reſeruatio taxationis expenſarum vt valeat,ordinarius ſibi,
⁊ ſucceſſoribus reſeruet,delegatus vero ſibi,⁊ deleganti.
14 Appellari poteſt ab iniqua ĩterpretatione,ſeu immoderata ex
penſarum taxatione.
15 Iniquitas interpretationis qualiter detegatur.

a AB executore.[a] Ab executore nõ appel-
lat̃,ſed ab iniqua ſentẽtie
interpretatione ſic,⁊ tũc ſolum de iniuſtitia interpre
tãtis queriť.h.d. Tres partes habet,vt ex ſummario
comprehenditur. Secunda ibi,ſed ab eo. Tertia ibi,ita tamen,
1 ¶†Ex primo not.ꝙ ab executore non poteſt appellari. Cõtra
C.eo.l.⁊ in maioribꝰ. Sol.gl.hic,⁊ in l.ab executione.C.quo.ap
pell.non recip.dicit quod ab executione facti non poteſt appel
lari:ſed a pronunciatione de exequendo,vel nõ exequendo be
ne appellatur.arg.d.l.⁊ in maioribus.qđ non placet Odof.⁊ q
buſdam modernis,q: eadem eſt ratio in pronũciatione de exe
quendo,que eſt in ipſa executiõe,vt Cyn.refert in d.l.ab execu
tione.C.quo.app.nõ reci. Hoc patet ex text.qui dicit,ab execu
tione.q.d.ab officio iudicis exequentis,hoc autem intelligẽdũ
2 eſt vt j.proxi.contrario dicam. Cõtra hoc op.qđ† ab executore
poſſit appellari.l.ab executione.C.quor.app.nõ reci. Sol.iſta
lex determinatur per illam,ſcilicet,ꝙ non poſſit appellari,niſi
b ĩ exequẽdo modum excedat[b],⁊ ſic partem grauet,⁊ ſic apparet,
ꝙ lex.vult,ꝙ cum appellatur a diffinitiua poſſit appellari ſine
aliqua cauſa,vt ſ.prox.§.dictum eſt. Sed quando appellat̃ ab
executione,ſiue intelligas de pronunciatione de exequendo,ſi
ue ab ipſa executione facti lex requirit,ꝙ inſeratur cauſa quali
ter excedatur modus.qđ poteſt cõtingere multipliciter,vel nõ
admittendo exceptiones impedientes executionem, vel exe-
quendo ante tempus,vel in re qua non debet,vel alias,vt not.
per gl.in d.l.ab executiõe.C.quo appel.nõ reci.⁊ per.Bar.ple
nius extra de re iudi.c.qđ.ad confutationem.in fin. An autem
videatur excedere modum iudex,ſi procederet parte non cita-
ta ad executionem,Cy.videtur tenere quod ſic in d.l.ab execu-
tione in j.q.ego aliter dixi in l.a diuo Pio.circa pri.ſ.de re iu
3 ¶†Quero[c],pone quod iudex miſit nuncium ad exequendum,
c qui excedit modum in exequendo,ad quem appellabitur. Doc.
in d.l.ab executione.dicunt,quod appellabitur ad ſuperiorem
iudicis,non ad ipſum iudicem:q: exequi ipſe videtur, cum
per alium exequatur. Tu dic,aut iudex dedit nuncio manda-
tum limitatum,qualiter exequeretur,⁊ tunc ſit vera predicto-
rum opinio,quia ipſe iudex hoc mandando grauat partem,
⁊ ipſius iudicis factum tangit,⁊ ideo ad eum appellandum nõ
eſt,extra de offic.delega.capit.ſi a ſubdelegato.lib.vj. Si vero
in mandato non eſt defectus,ſed in nuncio exequente,tunc ap-
pellatur ad ipſum iudicem,argu.ſ.qui ſatiſd. cog.l. arbitro.
4 ⁊ j.a quibus appella.non licet.l.vlti.† licet autem per modum
appellationis poſſet quis conqueri de iniquitate executoris,
tamen poteſt etiam abſque appellatione quandoque iudicis
exequentis implorare officium,ſecũdũ formam l.a diuo Pio.
§.ſi ſuper rebus.ſ.de re iud. ¶Veniamus ad ſecundã partẽ,
5 ex qua no.† quod poteſt iudex ſuam ſentẽtiam interpretari[d],⁊
d q: iſtud eſt ſingulare dictum hic melius que alibi,⁊ ideo circa
hoc aliqua videamus. Primo quero,quis poteſt ſuã ſententiã
interpretari: Reſpondeo,quidam dicunt quod iudex ordina-
rius poteſt interpretari ſententiam ſui delegati,l.a diuo.ſ.de
re

re iud. ⁊ ita intelligunt hic. Sententiam autem propriam nul-
lus, q2 per hoc poſſet deuenire ad retractationē ſententie, quod
iudex facere non poteſt, l. j. C. ſent. reſcin. non poſ. ⁊ ſ̄. de re iud.
l. iudex. Alij dicunt, ꝙ poteſt interpretari ſententiā ſuam, ⁊ hoc
probat hic glo. Primo a ſimili, ſicut princeps poteſt. Sed illō
arg. nō procedit, maior poteſt, ergo minor. Preterea, eſt cōtra
tex. in l. j. in fi. ſ̄. de queſtioni. Secūdo probat per ſimile de teſta
tore, quod procedit, q2 teſtator poteſt teſtamentū in totum tolle
re, ⁊ mutare, ex ſua enim libera voluntate depēdet. Tertio pro
bat per ſimile de pretore, l. j. in fi. ſ̄. de preto. ſtip. ⁊ iſtud aliqua
liter facit. Quarto probat per ſimile de tabelliōe, ⁊ iſtud etiam
aliqualiter facit, q2 tabellio nihil immutare poteſt de voluntate
ſua, ſm Hy. Pro hoc etiam ſ̄. de re iud. in l. actorum. Sʒ text.
iſte meli9 probat, quā aliquis alius. Gl. etiam hoc determinat
per alias leges, ſ̄. de teſta. l. heredes palā. §. ſʒ ⁊ ſi notā. Et hoc
eſt verum in iudicibus ordinarijs habentibus merū imperiū.
6 vt hic patet: ſecus in minoribus. Collige igitur ex hac gl. † Aut
queritur de interpretatiōe ſententie delegati a ſe, ⁊ quilibet po
teſt hoc facere: aut de interpretatione ſententie proprie, ⁊ tunc
aut eſt delegatus, ⁊ nullo modo pōt: aut eſt ordinari9, ⁊ tunc aut
7 eſt de maioribus, aut de minorib9: vt ex predictis pʒ. ¶ † Que
ro ſecundo, quam interpretationē poteſt facere iudex de ſenten
e tia ſua, cū interpretatio aſſumatur[e] multis modis, l. j. §. qui ope
ras. ſ̄. ad Tertullianum, ⁊ not. in l. ij. ſ̄. de orig. iur. Reſp. Quā
doqʒ interpretatio aſſumitur pro correctione totali, ⁊ iſtud non
poteſt facere, niſi ſolus princeps, d. l. j. in fi. ſ̄. de queſtionibus. ⁊
l. iudex. ſ̄. de re iud. eadem ratione non pōt etiam ei ſentētie ab
rogare in parte, lʒ quandoqʒ contra generalitatem ſentētie, re-
plicationis remedio, ſuccurratur, l. lʒ C. de iudi. Quandoqʒ in-
terpretatio ponitur pro extenſione, ⁊ illud etiam nō pōt facere
iudex, niſi circa acceſſoria, ipſo die, l. Paulus. ſ̄. de re iud. Quā
doqʒ interpretatio ponitur pro congrua verbi, vel orationis ex
poſitione, ⁊ iſtam interpretationē poteſt facere iudex, vt hic. Ni
hil enim de nouo facit, ſed factum declarat, d. l. heredes. §. ſed ⁊
ſi notā. ſ̄. de teſt. Exemplum, iudex pronunciauit aliquem, vio-
lentiam cōmiſiſſe, poterit poſtea declarare, vtrum intellexit de
violentia publica, vel priuata. lʒ ſi hoc non interpretaretur, in-
telligeretur de vi priuata, l. ſi preſes. ſ̄. de pe. Item ſi iudex cō-
demnauit ad cētum, nec dixit de qua pecunia, lʒ in dubio intel-
ligatur de minori, l. nūmis. ſ̄. de leg. iij. tamen poterit interpre
f tari iudex de qua ſenſerit. Item ſi condemnauit[f] Titium filium
Sempronij, ⁊ reperiantur duo Titij, poterit declarare de quo
ſenſerit. Sed ſi vellet facere interpretationē vnam penitus ex-
traneam, vt in exemplo poſito hic, in glo. in verbo, an iure, ſcʒ, ſi
condemnauit in nouem boues, ⁊ ipſe interpretari vult, id eſt, in
nouum bouem, nō poteſt hoc facere. Item ſi verba eſſent omni
g no clara, ⁊ ipſe vellet aliter interpretari, non admitteretur g. l.
ille aut ille. §. cum in verbis. ſ̄. de leg. iij. ⁊ ſ̄. de verborum obli.
l. quicquid adſtringende. in princ. verſi. nec rurſum. ſecundum
8 lectu. Syn. ¶ † Quero, qualiter fiet iſta interpretatio, vtrum
debeat pars citari? Puto ꝙ ſic, l. de vno quoqʒ. ſ̄. de re iud. ⁊ l.
nam ita diuus. ſ̄. de adop. ⁊ ar. eius quod dicimus de arbitris.
qui debent arbitrari preſentibus partibus, l. ſi quis arbitratu.
ſ̄. de verborum oblig. Alie tamē ſolennitates non requirūtur
que requiruntur in ſentētia arg. d. l. heredes. §. ſed ⁊ ſi notā. de
9 teſta. ¶ † Quero, vtrum[b] vnus iudex poſſit interpretari ſenten
b tiam predeceſſoris ſui? Videtur quod nō, ſicut heres non poteſt
interpretari libellum defuncti, vt not. in l. idem Pomponius
ſcripſit, ſi frumentum. §. fi. in gl. ſupra, de rei vendi. ⁊ l. inter ſti-
pulantem. in prin. ⁊ §. j. ſ̄. de verborum obliga. In contrarium
videtur, quod ſupra dictū eſt, ſcʒ ꝙ delegans interpretatur ſen
tentiam delegati ſui, ⁊ illud puto verum, quia accipiendo iudi-
cem pro iuriſdictione, ſeu ipſo tribunali, vere idē eſt iudicium,
⁊ idem iudex, l. proponebatur. ſupra de iud. Nec enim ius iter
pretandi ſibi competit, vt priuato, ſed vt iudici. Heres vero de
functus nō eſt eadem perſona vere, ſed ficte. Et ex hoc apparet
10 ſolutio ad queſtio, † iudex cōdemnauit reum in expenſis reſer-
uata ſibi taxatione, nec dixit, ⁊ ſucceſſoribus ſuis. querit, vtrum
i ſucceſſor poſſit taxare?[i] Ex predictis pʒ, qđ ſic, reſeruauit enim
ſibi vt iudici, nō ſibi vt priuato. Nec enim hoc priuatus poſſet
facere, argu. pro hoc in l. poſt mortem. §. j. ⁊ quod ibi no. ſupra
m quando ex fact. tuto. Item predicta faciunt ad alias queſt.[m] po-
ne quod delegatus condemnauit in expenſis, reſeruata ſibi ta-
xatione, an talis reſeruatio valeat? Videtur quod non, quia ta-
xare expenſas eſt declarare, ⁊ interpretari, ſuā ſentētiā: ſed dele
gatus non poteſt ſententiam ſuam interpretari, vt dictum eſt,
ergo nec hoc poterit ſibi reſeruare. quod puto verum, niſi eſſet
talis delegatus, cuius iuriſdictio ad hoc remaneret ad exequē-
dam ſententiam. Quod quando ſit, dixi ſ̄. de re iudic. l. a diuo
Pio. in prin. vbi gl. tangit. Sed tunc quero, quando delegatus
condemnauit in expenſis, reſeruata ſibi taxatione, cum reſerua
re non potuerit, an condemnatio expenſarum valeat? Videtur
ꝙ nō, q2 remaneret ſentētia incerta, ergo, ⁊c. vt i. l. vlti. C. de ſen.
12 que ſine cer. quanti. In contrarium videtur, ꝙ † valeat[k] ⁊ taxa
k tio videtur reſeruata delegāti, ⁊ illa adiectio, ſibi, nihil releuet,
arg. ſ̄. de bo. poſ. ſecundū tab. l. ſi ita. §. qui filio. q̄ optime facit.
Et hoc videtur verum, qđ videtur tenere do. Iac. Bu. in quadā
diſput. ⁊ aſſignabat rationem, q2 delegatus reſeruauit ſibi, nō
reſpectu pſone, ſed reſpectu iuriſdictionis. Sed iuriſdictio de
legati, ⁊ iuriſdictio ordinaria, eſt eadem, l. j. §. qui mādatam. de
offi. eius cui māda. eſt iuriſd. ergo ipſe delegatus, quaſi idē po-
terit facere dictam taxationem. Tamē vt predicte ambiguita-
tes ceſſent, ꝯſulēdū eſt in iudice ordinario. q reſeruet ſibi, ⁊ ſuc-
ceſſoribus ſuis, in delegato vero quod reſeruet ſibi deleganti.
13 ¶ † Sed iuxta predicta quero, an ab interpretatione, ſeu expen
l ſarum taxatione poſſit appellari?[l] Videtur quod nō. C. quando
prouoca. nō eſt nece. l. fi. in princ. In contrarium videtur caſus
hic, ꝙ appellari pōt ab iniqua interpretatiōe. Et iſtud eſt verū,
ſi iudex modū excedit in taxando, ſiue inique interpretādo. Nō
ob. l. fi. C. quādo prouo. non eſt nece. q2 ibi non licet appellare vi
ctori, ideo, q2 reus ipſe appellauit: vnde appellatio rei ſibi ſuffi
cit: ſecus ſi reus non appellaſſet, vt ibi not. per do. ⁊ per Iac.
14 de Are. i l. Paulus. de re iud. Hoc etiam, ꝙ † ab iniqua taxatio
ne poſſit appellari, tenet Inn. extra co. c. ſepe. in gl. i verb. expē
15 ſarum. ¶ Venio ad tertiam partem. Quero, † qualiter iniqui-
tas interpretationis detegatur? Reſpondeo, in iſta cauſa nulla
admittitur probatio, per quam principalis ſententia infringa
tur. Et hoc vult dicere hic textus, dum dicit: hoc ſolum quera-
tur, an in iudicis interpretatione ſit iniquitas, q. d. Iniquitas
proxime ſententie non attēditur. Ad idem ſ̄. de iureiu. l. ſi duo
patroni. §. Iulianus. in fin. Iniquitas autem interpretationis
poterit apparere ex multis. Primo, ex his que geſta ⁊ pbata
ſunt, vt dicit gl. Item ex qualitate rei. exemplum, iudex cōdem
nauit me in decē libris pro pretio talis libri. poſtea interpreta
tur qđ intellexerit de decē libris Bononienſium groſſorū, cer-
te ex libri qualitate poterit interpretari equitas vel iniquitas
interpretantis, l. ſemp in ſtipulationibus, ⁊ qđ ibi no. ſ̄. de reg.
iur. Item ſi iudex me condemnauit in decem libris pro ſalario
aduocati, ⁊ poſtea interpretatur de decē libris groſſorū ex qua
litate cauſe, ⁊ facundia aduocati ⁊ conſuetudine fori vel loci, ap
parebit iniqtas, vel equitas iterpretātis, vt ſ̄. de var. ⁊ extra-
ordi. cogni l. ſ̄. §. in honorarijs. Et eo modo, ſi taxauit expenſas
ex qualitate. cauſe ⁊ actorū multitudine ⁊ fori conſuetudine. p
pendi poterit equitas, vel iniquitas interpretantis, l. non igno
ret. in fi. C. de fru, ⁊ lit. expenſis. ⁊ ibi not. in gl.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Ab executore. De hac materia, quādo appelletur ab
executiōe, vide extra eo. in c. nouit. ſed Bald. in l. ab executiōe.
C. quor. appel. non recip. dicit, qđ gl. vtrobique tenet idem qđ
Bar. hic. Bal. in addi. Spe. in tit. de ſenten. Et an a ſententia la
ta de exequendo poſſit appellari, Bar. in l. ſi cum exceptiōe. in
§. Labeo autem. ſ̄. quod met. cauſa tenuit, ꝙ ſic. Quid ſi iudex
ad literas alterius exequitur, ⁊ excedit modum, ad quem appel
labit? vide Bar. in l. a diuo Pio. §. j. in pe. q. ſ̄. de re iudi. Sed
vtrum ſententia de mandando primam excutioni ſit interlocu
toria vide Iaſo. ⁊ Bar. in d. l. ab executiōe. Roma. in rubrica
de re iudic. ſ̄.

† Clau. de Seyſſell. ¶ Nō placet Odofr. Et iſta eſt cōmunis opi
nio, vt refert Alex. conſi. xcv. vol. ij.

b Alex. ¶ Modum excedat. Si excedit modū poteſt appellari,
eſt verum in executiōe ordinaria: ſecus in delegata: q2 tunc ſen
tentia ſeu executiōe eſt nulla, nec pōt appellari. Ita videt velle
Bal. in l. ſi vt proponis. per illum tex. cū glo. C. de ſentēt. vide
Bald. in d. l. ab executiōe. C. quor. appel. non recip. p Ro. in l.
v. in prin. de verb. oblig. Et an requiratur, ꝙ declaretur pceſ-
ſus, vide per Bal. in addi. Spec. in tit. de execu. ſenten. Et quā-
do dicatur iudex excedere modum, adde qđ no. Bar. poſt glo.
in d. l. a diuo. in §. in venditione. verſi. quero ā inter mobilia de
re iud. Adde. ſi modus exceditur, ab executiōe quod poſſit ap-
pellari, Ro. conſi. xlj.

c Al. ¶ Quero. Quādo iudex miſit nunciū qui executionem vltra
modum exequitur, ad quem appellatur. Ad qđ adde no. p Spe
in tit. de appellat. §. nunc tractemus. ver. quid ſi lata ſententia
Adde etiam, qđ not. Bar. in l. a diuo Pio. §. ſentētiā. in penul
tima queſtione de re iudi. ⁊ do. Abb. in c. qđ ad conſultationem
de re iudi. vbi vide.

dx Al. Sententiā interpretari. An iudex poſſit interptari ſuā ſen
tentiam? Et dicit Bar. in l. ij. C. de ſent. ex breui. recit. per iſtū
text. ꝙ habens merum imperium poteſt ſuam ſententiam inter
pretari: alias non. Et quis poſſit ſuam ſententiā interpretari,

vide qđ ſcribũt.doc.in c.nouit.de iud.⁊ gl.C.commi.vel.epiſt.
l.iij.⁊ xxxv.q.ix.c.loci.§.q2 ergo.Et ad hoc vide etiã ꝙ no.Bal.
in l.heredes palã.§.ſi quis.ſ.de teſt.Et de iſtis interpꝛetationi
bus,vide per Jo.An.poſt gl.in c.ex parte.vlti.de verb.ſig.vbi
ponit,an officiales lecti ad cõponẽda ſtatuta,finito eoꝛũ officio,
poſſint illa interpꝛetari.Et dicit Bal.i l.ne in arbitris.C.da ar
bit.ad fi.ꝙ arbiter põt laudũ ſuũ interpꝛetari,de quo per Spe.
in tit.de arbi.§.ſi.ver.ſed nũquid verbum obſcurũ,p Arch.xj.
q.j.§.ex his.Et in materia vide Bal.poſt Bar.in l.ij.C.de ſen.
ex bꝛe.res.vbi dicit ꝙ princeps hꝫ interpꝛetari priuilegiũ ſuũ.
c.cum veniſſent.de iud.per Bal.in l.hi qui ad ciuilia.C.de ap.
⁊ per Bar.i l.hac lege.C.de ſentẽ.ex bꝛe.reci.⁊ Bal.in d.l.iij.C.
commi.vel epiſt.Et de hac materia,vide poſt Bar.i l.Gallus.
§.quidam recte.vbi dixi,de lib.⁊ poſthu.Adde an iudex poſſit
reſeruare interpꝛetationem ſue ſententie,Pau.de Caſt.conſi.
cccxix.

e Alexã.¶ Interpꝛetatio aſſumat.Et qualiter,⁊ quot modis ſũ
mat interpꝛetatio,⁊ ſi iudex põt facere interpꝛetationeꝫ de ſua
ſñia.vide Bal.i l.iij.C.de lib.pꝛete.⁊ dꝫ eius interpꝛetatio eſſe
talis,ꝙ nõ perimat,ſed exponat.⁊ vide aliquid per Bald.i l.ſi
quis intentione ambigua.de iudi.Jtẽ dꝫ eſſe veriſimilis,vt no.
Dy.in reg.cum ſint iura.⁊ habetur hic.⁊ vide quod no.Bal.i l.
ſi vt pꝛoponis.C.de execut.rei iud.Et de materia vide in l.ea
que.C.commi.vel epiſtol.⁊ dicit Bal.i l.quicunque.verſi.ſcđo
caſu.C.de ſeruis fug.ꝙ a mala interpꝛetatiõe,poteſt appellari,
niſi appellatio ſit ſpecialiter ĩterdicta,vt eſt tex.hic i fi.Et ad
de in pꝛopoſita queſtione,vtrũ pars dꝫ citari,qñ iudex declarat
ſuam intentionem.facit qđ not.Bal.i auth.hoc ſacramentũ.C.
de iur.calum.vbi dicit,ꝙ quãdo repetitur teſtis vt declaret di
ctum ſuum,pars nõ dꝫ citari,licet debeat citari quãdo exami
natur pꝛincipaliter,l.ſi quãdo.C.de teſtib.vt apparet ex verbis
Bal.ibi,quia alia eſt ratio i citatione a pꝛincipio,quam ſit in
citatione ad declarãdum,vt patet.Et vide ad Bart.hic,extra
de aer.ſig.c.olim.Jdem tꝫ Bald.in l.ea que.C.cõmi.vel eſt.i l.
qualẽ.ſ.de arb.Adde qđ voluit Jo.An.in addi.ad Spe.in ti.đ
teſte.§.nũc videdũ.ver.hoc quoq; animaduertendũ.in fi.in ver.
ſimilibus.ſcꝫ,ꝙ lꝫ poſt terminum datum ad pꝛoducendũ articu
los quis nõ poſſit vlterius pꝛocedere,poterit tamen pꝛoductos
declarare,⁊ in fine addi.ſimiliter erat intelligẽdũ de poſitioni.

f Alex.¶ Jtem ſi condẽnauit.Not.iudicem nõ poſſe interpꝛeta
ri ſententiam ſuam,qñ vellet vti interpꝛetatione extranea: vel
quando vellet aliter interpꝛetari id quod eſſet clarũ.Pꝛo cuiꝰ
complemẽto vide Bal.in l.ea que.C.commi.vel epi.Et ad hec
vide Alex. conſi.iij.vol.j.⁊ Are.conſi.lxv.ad fi.No.hic colligit
notabilis limitatio,⁊ intellectus ad dicta Bar.in l.demõſtratio
falſa.de condi.⁊ demonſt.in l.diuus.ſ.de cuſto.reo.⁊ in l.j.C.ſi
plu.vna ſen.⁊ in l.inter ſtipulantẽ.§.j.in fi.de verb.obli.⁊ ibi d.
Albe.dicit,ꝙ nihilominus aſſeſſoꝛ põt interpꝛetari,ꝙ eſt idẽ ex
bannitus,⁊ vide per Ang.in l.his verbis.§.fi.de verb.obl.⁊ tꝫ
Bal.in l.nõ ignoꝛat.in fi.C.de fru.⁊ li.expen. Et ad hec vide in
l.ij.ſ.de li.⁊ poſthu.⁊ hic qđ no.Bar.in l.pe.de leg.j.⁊ in d.l.in
his.de cõdi.⁊ demon.Cõtrariam tñ opi.ꝫ Bart.hic vr̃ ſequi Ang.in
l.eum quem temere.ſupꝛa,de iudic.⁊ male,⁊ cautelam,de qua
hic,repꝛehendit Angel.in d.l.ij.ſ.de li.⁊ poſt.⁊ Jmol.ibi dubi
tat per l.Pomponius ſcribit,ſi frumentum.ſ.de rei vendic.q2
incertitudo vitiat iudicium.

g Alex.¶ Non admitteretur.Uide Bal.in l.voluntatis.in ſimi
li.C.de fideicom.

h Alex.¶ Quero vtrum.Ad de Bar.in l.naturaliter.§.nihil cõ
mune.circa v.lectu.ff.de acqui.poſſeſ.

i Alex.¶ Poſſit taxare.Quãdo iudex reſeruauit ſibi taxationẽ
expenſarum,an ſucceſſoꝛ poſſit taxare,vide Bar.in l.termina
to.C.de fru.⁊ lit.expẽ.d.Ang.⁊ Jmol.in l.inter ſtipulantem.§.
j.de ver.ob.ſed taxatio fit ſm Bart.in l.Paulus.de re iudic.⁊
Ly.⁊ Bal.in d.l.terminato.C.de fru.⁊ lit.expen.⁊ ibi Bal. Et
adde,ꝙ condemnatio expenſarum non põt reſeruari,ſed execu
tio ſic,ſm Bar.in d.l.Paulus.de re iu.⁊ Ly.in d.l.terminato.
⁊ Bald.in authẽ.generaliter.C.de epiſcopis ⁊ clericis.in ver.
item ſcias aliud,ꝙ iudex.ibi,qđ autem dixi.idẽ tenet Bar.in l.
terminato.C.de fru.⁊ lit.expen.⁊ Bald.in l.fi.C.de leg.⁊ Ang.
in d.§.j.⁊ Bal.in d.l.ij.⁊ Ang.in l.ex facto.ſupꝛa,de vulg.⁊ pu.
⁊ Jmo.concoꝛ.opi.Raph.⁊ Jmo.in d.§.j.ad fi.Adde,an iudex
poſſit reſeruare taxationem expenſarum,Bar.conſi.xcvj.inci.
ex themate pꝛopoſito pꝛoponuntur plures queſt.

k Alex.¶ Quod valeat.Et qualiter taxãtur expenſe,vide in Sp.
in titu.de expen.§.poſtremo dicendum eſt in pꝛinc.

l Alex.¶ Poſſit appellari.An ab aliqua taxatione expenſarum
poſſit appellari,vide Bal.in l.ij.C.de epiſ.audien.⁊ vide glo.in
l.ſi cuꝫ exceptione.§.in hac.⁊ ibi per Bal.ſ.quod metus cauſa.
⁊ viđ in l.in bone fidei.ſ.de vſur.⁊ Bald.in l.ſancimꝰ.ad fi.C.de
ind.⁊ qđ not.Mod.in ru.⁊ in l.j.ad fi.C.de iud.Et ab omni ta
xatione appellat,vt no.Jnn.in c.fi.ad fi.qđ me cã.⁊ refert Bal.
in l.pꝛoperandum.§.ſiue autem alterutra.ad fi.C.de iud.⁊ viđ
Jo.An.in c.ſepe.extra co.⁊ qđ no.Bar.in r.in actionibus.i fi.
de in lit.iuran.⁊ Jmo.in c.auditis.de pꝛoc.Et ꝙ a taxatiõe ap
pellet,ſi excedat modum,vide Bal.in l.iij.C.de fruc.⁊ lit.expe.
Et ꝙ nõ eſt taxatio ſentẽtia interlocutoꝛia,⁊ ibi an in ea requi
ratur citatio.Et hic adde Pau.de Leaza.in commen.in c.fi.đ
do.⁊ contu.vbi querit,an poſſit appellari a cõdemnatione,⁊ ta
xatione expenſarum.⁊ adde ꝙ ſi in interlocutoꝛia iudex nõ con
demnauit in expenſis,tamen poteſt quandocunque ante diffini
tiuam ſententiam condemnare.ſecundum Jnn.in c.ſepe.extra
eo.qđ no.⁊ not.Bar.in d.l.terminato.Adde,an ab exceſſu taxa
tionis expẽſarum poſſit appellari,Roma.conſi.cclvij.

1 ☞ Pꝛocuratoꝛ quando eſt condemnatus,poteſt pꝛopꝛio no
mine appellare.
2 Venditoꝛ non poteſt appellare,quando emptoꝛ eſt condemna
tus vt contumax.
3 Venditoꝛ intra biduum emptoꝛe victo appellat.
Emptoꝛ pꝛo venditoꝛe,vel econtra,teſtimonium ferre non põt.
4 Sententia lata contra debitoꝛem non pꝛeiudicat creditoꝛi.

§. Alio condemnato.

Breuiter hoc intẽ
dit Alio condẽnato
non appellante,vel appellationem nõ pꝛoſequente, alius cuiꝰ
intereſt,poterit appellare,⁊ appellationem interpoſitã ab alio
pꝛoſequi.No.gl.poſitaꝫ ſuper ver.ſuo.que dicit,id eſt,domini,
1 vel ſuo pꝛopꝛio pꝛocuratoꝛis.Et ſic facio,† ꝙ pꝛocuratoꝛ cõdẽ
natus poſſit pꝛopꝛio nomine appellare,de quo dixi in l.j.§.fi.ſ.e.
2 ¶ Secundo no.aliam gl.que tenet,† ꝙ quãdo emptoꝛ eſt cẽdẽ
3 natus vt contumax,non poteſt venditoꝛ appellare.¶ † Quero,
a quando[a] emptoꝛe victo appellat venditoꝛ,vel econtra,intra quã
b tum[b] tempus poſſit appellare,ſecundum iſta iura: Reſpon.in
tra biduum,in pꝛopꝛia cauſa,l.ij.§.j.ĩ.quãdo appel.ſit.Ex hoc
apparet,ꝙ vnus pꝛo alio in tali cauſa teſtimonium ferre nõ po
teſt.Facit quod no.in l.nullus.ſ.de teſtib.⁊ per doc.C.de teſti.
4 l.omnibus.¶ † Ulti.quod hic dicitur,quod ſententia lata con
tra debitoꝛem nõ pꝛeiudicat creditoꝛi,intellige,ſi eſt lata poſt
rem obligatam,l.ſi mater.§.fina.in fina.ſ.de except.rei iudic.⁊
l.ſi ſuperatus.ſ.de pign.Alia circa hunc §.dicentur ĩ.l.pꝛoxi.
in pꝛinci.

ADDITIONES.

a Alex.¶ Quero quãdo.Uide quod not.Bar.in d.l.ſi ſuperatꝰ.
de pig.qđ not.
Ale.¶ Jntra quantũ.Et an venditoꝛ poſſet eſſe teſtis in cauſa
euictionis,⁊ quid in fideiuſſoꝛe,vide Bar.i l.ſi cui legetur.§.fi.
ff.de leg.j.Et ad Bar.hic vide do.Anto.in c.inſuper.de teſtib.

1 ☞ Pꝛocuratoꝛ per litis conteſtationem,efficitur dominus li
tis,id eſt,inſtantie.
2 Pꝛocuratoꝛ etiam vbi lis non conteſtatur,vel poſt litem conte
ſtatam interueniẽs,ſtatim cum incipit tractare de meritis cau
ſe,efficitur dominus litis.

§. Si pꝛocuratoꝛ qui ĩ iudicio.[a]

Pꝛocuratoꝛ,qui litem conteſtatus eſt,ſi vincatur per pꝛocura
1 toꝛem appellare poteſt.h.d.¶ † No.ꝙ per litis conteſta.pꝛocu
ratoꝛ efficitur dominus litis.Cõtra,dominus litis dicitur ille,
ad quem commodum ⁊ incõmodum victoꝛie pertinet,vt C.eo.
l.dominꝰ litis.de ſen.l.j.Sol.hec appellatio,dominus litis,po
teſt duobus modis intelligi.Pꝛimo,dominus litis,id eſt,inſtã
tie,⁊ ita loquitur hic ſecundo,dominus litis,id eſt,cauſe,⁊ eoꝛũ
ſuper quibus litigat,⁊ hoc modo ſumit in contrariũ.¶ Quero,
2 † quid in cauſis,vbi nõ fit litis cõteſtatio,an pꝛocuratoꝛ efficiat
dominꝰ litis: Et idem põt queri de pꝛocuratoꝛe,qui interuenit
poſt litis conteſtationẽ.Pet.in l.nihil.C.de pꝛoc.videtur dice
re,ꝙ ſtatim quando pꝛocuratoꝛ incipit de meritis cauſe tractare
efficitur dominus litis,ar.l.ij.C.de cõſoꝛ.eiuſ.li.Et hoc indubi
tãter eſt verũ,caſus eſt in l.nulla.C.de pꝛoc.vbi tex.dicit,poſt cãꝫ
in iudicio agitatã,nõ dicit poſt lit.conteſt.Quocũq; ergo modo
cãm incipit agitare legitime,dominus litis efficitur.Quod er
go hic dicitur,⁊ ſimilibus hic alle.in gl.fi.i ver.litis,⁊c.ſupple,
vel alio modo,cauſa agitata,per d.l.nulla.Sic etiã debet intel
ligi l.ſi pꝛocuratoꝛ.§.j.ſ.mand.vbi dicit,ꝙ ante litis cõteſtatio
nem nõ poteſt facere pꝛocuratoꝛem,ſubaudi,del ante litem alio
modo agitatam.cuꝫ igitur pꝛeparatoꝛia tractantur.ſcilicet,an
ſit pꝛocuratoꝛ,an ſit iudex,an libellus pꝛocedat,⁊ ſimilia,per hoc
nõ efficitur dominus litis:ſed cum incipit tractare de meritis
cauſe,tunc efficitur dominus litis,d.l.nulla.

ADDITIO.

a Alex.¶ Si pꝛocuratoꝛ qui in iudicio.Hunc tex.alle.pꝛo ſing.
Ro.no.incip.quero:an pꝛocuratoꝛ.ibi,quero qđ in cauſis.No.ꝙ
cum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cum tractatur de meritis cauſe,dicitur quaſi lis conteſtari,⁊ vi
de per Bal.in l.ſi inſulam.circa prin.q.Bar.de ver.obl.Bar.
in d.l.nihil.⁊ vide etiam i l.poſt litem.š.de procu.Et qs dica
tur dominus litis in cauſis,in quibus lis non conteſtatur,adde
Bar.in l.poſt litē.š.de pcu.adde tamē quod dixit no.Bar.in
l.ij.§.idem ſcribit.de pec.Adde etiam,ꝙ Jo.And.⁊ do.Ant.
in c.cum M.Ferrartē.de conſti.dixerunt,ꝙ primus actus qui
agitur cū parte poſt litem cōteſtatam,idē operatur ꝙ litis con
teſtatio in ſuperuenientibus.qđ dictum fuit vltramontanorū
vt refert Jmo.in d.c.cū M.Ferrar.in gl.j.verſ.itē aduerte qꝛ
voluit; Jo.An.dicitq; hoc dictū ſequi Cy.in l.nihil.C.de proc.
⁊ idem videtur voluiſſe Bar.i l.Pōponius.§.ratihabitionis.
š.de procu.quicqd dixerit Jmo.in d.c.cū M.Ferrar.quē vid
Ad predicta adde,ꝙ idē Jmo.in d.c.cū M.Ferra.eo.verſi.re
fert Bar.tenere cōtrariū in d.l.nulla.⁊ in l.nihil.C.de pc.⁊ ibi
dixi,ex eo,qꝛ nō reperit hoc bene cautū:⁊ qꝛ ex quo ſemel eſt fa
cta conteſtatio,non dz amplius multiplicari in eadē lite,facit l.
proprias.C.de legat.⁊ ſubdit ibidē Jmo.ꝙ hec ſcđa opi.Bar.
forte eſt verior,lz Cano.cōmuniter tranſeāt cum opi.Jo.And.
Adde,qđ hoc idē videtur voluiſſe Bar.in d.l.Pōponius.i §.
ratihabitionis.in princ.⁊ ſi bene inſpicitur in locis allegatis ꝑ
Jmo.Bartol.hoc non dixit: ideo cogita.⁊ ad predicta adde
Bar.in extrauagāti.ad reprimendū.in verſi.⁊ figura.ver.itē
an ſit conteſtanda lis.⁊ vide quod no.Bald.in l.quod quis.īſi.
C.de pc.⁊ Bar.poſt gl.in d.l.nihil.⁊ Bal.in aut.qui ſemel.C.
quomodo ⁊ qñ iud.Et quid qñ ꝓcedo cōtra abſentē,vbi lis non
cōteſtat̄,vide no.per Bal.in l.j.š.de priua.deli.Et Pet.tz.i l.
ſi pluribꝰ.de le.j.ꝙ actus q inducūt litis cōteſtationē iducūt ēt
eōdē effectū in cauſis,in quibus lis nō cōteſtat̄.qđ eſt no.fz Cy.
¶ Pro concordia.Aduerte,ꝙ procuratorē conſtituere ad ali
quos particulares actus iudiciarios nō poteſt procurator con
ſtitutus dominus poſt lit.cōteſt.⁊ effectus dominus litis,ſecū
dum Bar.in l.nihil.⁊ in l.nulla.C.de procu.Contrarius tamē
allegatur per aliquos hic,i§.fi.i l.ab executore.Sol.dat Bar.
ipſe in d.l.nihil.in diſtinctione quam facit vbique,quia aut eſt
effectus dominus inſtantie,aut cauſe,⁊c.dic vt per eū,maxime
in d.l.nihil.Adde Ang.Are.i §.preterea.Inſti.de except.

LEX V.

1 ☞ Sententia inter alios lata ratione qualiſqualis preiudicij
quis appellat.
Teſtes examinati contra vnū,contra alium faciunt indicium.
2 Fideiuſſor poteſt appellare ſententia lata cōtra principalem.
3 Sententia lata contra principalem,an poſſit contra fideiuſſo-
rem exequi.
4 Fideiuſſor venditoris,emptore victo,appellare poteſt.
5 Appellandi practica.quando quis appellat ratione qualiſqua
lis preiudicij,⁊ nu.6.
6 Sententia lata pro tertio appellante,ratione qualiſqualis pre
iudicij,quando proſit victo.
7 Tertius ratione ſui intereſſe,etiam poterit appellare a ſecun-
da ſententia lata contra victum.
8 Victus ſi nedum in prima,ſed in ſecūda,⁊ tertia ſententia,ſuc-
cubuit,quando tertius poterit appellare.
9 Tertius appellans a ſnia lata cōtra alium,dz in appellationis
cauſaz inſerere,⁊ hoc caſu videtur appellari ab interlocutoria
alias appellari dicitur a diffinitiua,⁊ eodem modo procedit.

A Sententia. A ſententia inter alios di-
cta appellare poteſt is,cu
ius intereſt ratione pleni.vel qualiſqualis preiudi
a cij[a],⁊ cauſam appellationis a victo interpoſitam po-
1 teſt proſequi.h.d.cū duobus §§.ſeq. ¶ †Nota,ex principio,ꝙ
ꝓpter qualequale preiudiciū quis poteſt appellare a ſentētia
inter alios dicta.Et hoc facit,ꝙ teſtes examinati contra vnū,
contra alium faciunt indicium,ſicut ſententia.Si enim nullam
probationē faceret,appellare opus nō eſſet.De hoc dixi š.de
2 iureiur.l.admonendi.¶ †Secūdo no.fideiuſſorem poſſe appel
lare a ſententia contra principalem lata.ſubaudi,licet ei non fa
ciat preiudicium,vt in precedenti reſpōſo dictū eſt.Et hoc col
ligt̄ ex dictione,litē,hic poſita,que eſt repetitiua,ſcđm ea que
dixi in l.j.in prin.š.de publican.Ex quo Gul.de Cu.inducit le
3 gem iſtam,ꝙ ſententia lata contra principalem nō mandatur[b]
b executioni contra fideiuſſorē.Quod dic.vt plene dixi i l.j.š.iu-
4 dicia.ſolui.¶ †Tertio no.in fideiuſſore venditoris appellare
emptore victo.⁊ hoc vſq; ad §.ſi heres. Opp.d l.Lucius.š.de
his qui no.infa.Solu.vt ibi.¶ Quero dz hic vel ſimilem huic
cauſam,que eſt ſimilis:Dic vt in gloſſ.Quero vtrum ſententia
lata pro iſto tertio appellante,proſit ei,q victus fuerat:Text.
videtur quod non,extra de re iudi.ca.cum ſuper controuer-
5 ſia.⁊ †ideo i forma libelli porrigendi coram iudice ad quem,et
in forma ſententiandi.cauſa appellationis eſt diuerſitas.Nā

Jnno.i d.c.cum ſuper.in prima gl.videtur tenere,ꝙ ſi quidem
quis appellat ratione qualiſqualis preiudicij,tūc appellās de
bet petere pronunciari ſententiam latā ſibi nō preiudicare,⁊ ita
iudex debet pronūciare.⁊ ita itelligit hanc legem.Si vero ap-
pellat ratione pleni preiudicij,tūc petit ſententiā caſſari,⁊ irri
tari.poſtea i eo.ca.i gloſſ.magna,ſuper ver.interpoſitam.ali-
quantulum ante finem gl.ponit opinionem quorundam,qui di
cunt vtramque petitionem procedere,nec aliud firmat.Mihi
videtur,qđ iudex appellationis,ſit quidē pronūciaret appellā
ti nullum facere preiudicium,hoc nō poſſet facere,niſi qꝛ ſentē-
tia eſt iniqua:ideo ſuper iniquitate pronunciare videtur,l.j.C.
de ordi.iud.Semper ergo de iniquitate,vel equitate ſententie
6 pronunciat tacite.†An autem victoria iſtius appellantis ꝓſit
victo:ſic dico.Aut victus appellauit,⁊ etiā ille tertius,⁊ vter-
que proſecutus eſt ſuam appellationem,tamen ille victus in
cauſa appellationis de iure ſuo non docuit.ille tertius docuit,
de iure ſuo:tunc fateor,quod talis ſententia ferenda a iudice ap
pellationis proderit ſolum illi tertio,⁊ quantum ad eum ſen-
tentia infirmabitur.Hic eſt caſus i d.ca.cum ſuper.quod pro
batur per rationem,qꝛ cū vterque ſuam appellationem inter-
poſuit,⁊ ſic vterque ſibi prouiderit,renunciare videtur proui-
ſioni,que eſt,vt ſententia lata pro vno,proſit alteri,que proui-
ſio legis eſt contra cōmunem regulam,Res inter alios acta,⁊c.
⁊ ideo tūc libellus appellatorius deberet ſic formari.Peto ta
lem ſententiam,quantum ad mei preiudicium infirmari.Si ve
ro victus non appellauit,ſed ſolum ille tertius,cuius intereſt,⁊
tunc aut ille victus acquieuit ſententie,⁊ eam ratam habuit:et
tunc idem qꝛ ſententia infirmabitur ſolum quo ad preiudiciū
appellantis,nō quo ad preiudicium victi,quod probatur j.e.l.
proxi.vbi ponitur ſpeciale in cauſa capitali,ꝙ victo approban
te ſententiā,tertius auditur appellans.Et ſic in contrariū eſt
ius cōmune.⁊ etiam illo caſu Juriſcōſultus dubitauit,vt patet
j.l.px.Si vero victus nō acquieuit dicte ſententie,ſed non ap
pellauit contentus appellatione iterpoſita ꝑ tertium,tunc de-
bebit ſnia irritari in totum.⁊ proderit appellanti etiam victo.
Jta debet intelligi hec lex.Quod ꝓbatur ꝑ l.ſi qui ſeparatim.
in fi.j.e.⁊ C.ſi vnus ex plu.l.ij.vbi ſi vnꝰ appellauit ꝓ parte ſua
licet non appellet ꝓ parte alterius,prodeſt alteri debenti eādē
cauſam defenſionis:multo magis hic,vbi a ſnia appellat̄ lata
ꝯ alterum.Et iſto caſu puto,qđ etiam ſi expreſſe i appellatio-
ne,⁊ etiaz in eius proſecutione appellans diceret ſe appellare
reſpectu ſui preiudicij tantū.ꝙ nihilominus effectus victorie
porrigeret̄ ad victū,l.ſi poſt mortem.in fi.de bo.poſ.cōtra tab.
licet in contrarium faciat:qđ no.i l.⁊ per iuſiurandū.§.ſi legato
rum.de acceptilat.⁊ š.qđ met.cau.l.ſi cū exceptione.§.Labeo.
in gl.ſuper ver.dederit.in quibus dicitur,ꝙ licet effectus acce
ptilationis porrigatur ad fideiuſſorem,tamē hoc non eſt n ſi cō
trarium agatur.Sed acceptilatio dependet ex conſenſu par-
tium:ſecus in ſententia ⁊ eius effectu,l.nō poteſt š.de fur.Ad
qđ facit qđ no.C.de tranſa.l.ſi diuerſa.Qualiter autem videat̄
c acquieſcere ſententie,vel non dicam i d.l.ſi qui ſeparatim.j.e.
Sed cōtra predicta op.Tertius veniens ratione alicuius pre-
iudicij,i nullo eſt grauatus.Si ergo vult petere,quod ſnia nul
lum faciat ſibi preiudicium,nō debet adire ſuperiorem iudicē
appellationis,ſed primum.Reſpon.dicit Jnn.ꝙ hoc ideo eſt,
qꝛ ſententiando contra vnum facit iniuriam ſibi.Quod non vi
detur verum.Non enim poteſt quis inferre iniuriam in eum,
d quem non cognoſcit,l.eum,qui nocentem[d].§.fin.de iniur.Dic
ergo,quod ideo permittitur appellare,quia ad hoc vt dic ter-
tio non fiat preiudiciū,nō poteſt perueniri,niſi ratione iniqui-
tatis:nec debet ipſemet de ratione iniquitatis ſue cognoſcere,
l.eos.i prin.C.e.Preterea,ex hoc ſenſit iſte tertius appellās
commodū,ꝙ cauſa ad ſuperiorē deuoluit̄.Si enim coram pmo
7 iudice principaliter ageret,ſnie ſue faueret.¶ †Quero,ſi pri-
e mū[e] victus eſt i prima,⁊ i ſecunda cauſa appellationis,verū ab
hac ſnia ſecūda poterit tertius appellare:Dicit Jnn.ꝙ ſic.ſa-
tis eſt eīn,ꝙ ſnia nō tranſiuit in rem iudicatā.Preterea eadē eſt
8 ratio,q in ſnia pria.¶ †Quero,qd ſi primus eſt victus in cauſa
princ.pal.,⁊ in j.⁊ ij.cauſa appellationis,vtrū ab iſta tertia ſnia
f poterit tertius[f] appellare:Dicit Jnn.Aut ſciuit cām agi ꝓ vi-
ctū ante latā tertiā ſniam,⁊ nō pōt appellare.Jmputet enim ſi
bi,qꝛ ſciebat ſuam cauſam agi,⁊ nō ꝓuidit,ar.C.de euic.l.ſi pa-
rētes.⁊ l.ſepe.š.de reiud.qđ ſi ignorauit,pōt appellare,qꝛ ſine
culpa ſua nō dz dānificari:tñ huius appellatio primū victū nō
9 releuabit ſcđm eum eum,cui i hoc aſſentio.¶ †Quero,vtrū i iſta
appellatiōe ꝓcedat̄,vt i appellatiōe a diffinitiua,an vt i appel
latione ab interlocutoria,vel tanq; omiſſa extra iudiciū:Vide
tur ꝙ ſit quedā appellatio extraiudicialis:nā iſte tertius appel
lās cām nō eſt ꝓſecutus.Jnn.dicit iſtā eſſe appellationē factā a
diffinitiua ſnia:perinde eñ ꝓcedet̄ ac ſi victus ipſe fuiſſet ꝑp

preiudicium quod ſibi paratur,vt hic.Ego autem puto,ꝙ hec appellatio,quod ad quid habeat vim appellationis ab iterlocutoria.nam a diffinitiua poteſt victus appellare ſimpliciter abſque expreſſione alicuius cauſe,vt ſ.e.l.ij.in fi.⁊ ibi no.Sed iſte tertius appellans non auditur ſimpliciter appellans,niſi in appellatiōe aliquam cauſam exprimeret,propter quam ſua diceret intereſſe,vt in hac l.in prin.expreſſe probatur.

ADDITIONES.

a Alex.¶Qualiſqualis preiudicij.Ad iſtud qualequale preiudicium.vide d.Ant.⁊ Abba.in c.pe.de re iudi.⁊ que ſcripſi in l.pe.de re iud.⁊ limita,vt per Bal.in l.j.C.de fal.vide Ang.poſt gl.in l.j.de re iud.⁊ ſic ſentētia inter alios lata facit qualequale preiudicium.⁊ ita no.gl.in l.q̃.⁊ in l.ſi duo patroni.in princ.in verbo,habiturum,de iureiur.Adde eundem Ang.cōſi.lxxxiij.

b Alex.¶Non mandatur.An ſententia lata contra principalē preiudicet fideiuſſori:vel ecōtra,ſnīa lata in fauorē fideiuſſoris,an proſit principali ſuo,declarat Bar.i l.duobus.§.a fideiuſſore.de iureiur.⁊ vide plene i l.j.⁊ ibi dixi.ſ.iud.ſol.naꝫ ſpeciale eſt hoc in fideiuſſore de iud.ſol.ꝑ l.fi.⁊ ibi Bar.C.de vſu.rei iudi.⁊ habetur in d.l.duob⁹.ergo ſecus in alijs.Item ſecūdo fallit in patre qui tenetur pro filio,⁊ eſt tāquam fideiuſſor in l.cum filius.de ver.ob.ſicut eſt de fideiuſſore,q̃ ſententia lata contra filiū nocebit patri,etiā nō citato,vt no.voluit Bart.i d.l.cū fili⁹ ſ.de ver.ob.⁊ ideo dicas,ꝙ ſi in caſu huius legis eſſet citatus,ſibi etiā fieret preiudicium.vt ibi etiam dixi.

c Alex.¶Videat acquieſcere.Qualiter videt quis acquieſcere ſnīe,vide in l.ſi qui ſeparatim.j.eo.

d Alex.¶Eum qui nocentē.Adde qđ in materia dixi poſt Bar.in l.a diuo Pio.§.ſi ſuper rebus.ſ.de re iud.No.tamē,ꝙ etiā is cuius non intereſt,poteſt appellare,ſi contra eum fuit proceſſum cōtra iuris precepta,Bal.in l.fi.C.de fideicō.liber.

e Ale.¶Quero,ſi primo.Sed quid ſi principalis appellās ꝓſequebat inepte,vel vult deſiſtere,an illi quorum intereſt poſſint cōtradicere,Pau.de Leaza.⁊ poſt eū Pet.de Anc.in cle.cōſtitutionē tenent ꝙ ſic.arg.l.ſi poſt mortem.§.fi.de cōtracta.cum ſi.⁊ no.per Inn.in c.ex conqueſtione.de reſti.ſpo.In cōtrariū facit qđ no.Bal.in l.antepe.C.ſi vnus ex plu.Adde Bar.in l.ſi proluſorio.§.j.j.e.An qñ tertius appellat pro ſuo intereſſe requirat expreſſio,adde i c.cū ſuper.de re iud.⁊ ibi hoc voluerūt Inn.⁊ Jo.And.in ver.rationabiliter.vide Mathe.no.ccxij.⁊ que dixi in l.j.§.fi.ſ.eo.

f Poma.¶Poterit tertius.Vide Fely.in c.cū ſup.in prin.de re iudi.vide Rap.Lu.conſ.vj.⁊ trib⁹ ſeq.vſq; ad fi.vbi ꝓſequit iſtam materiam.

1 ☞Legatarij an poſſint appellare a ſnīa lata cōtra heredem.

1 **§.Si heres.** Summaui cū precedenti.†No.ꝙ legatarij poſſunt appellare a ſententia lata contra heredem.Contra text.hic videt requirere,ꝙ tunc poſſint legatarij appellare,cum dicitur per colluſionem eſſe ſentētiatum:ſed ſ.l.prox.in prin.permittit appellare ei,cuius intereſt.ergo ⁊c.Sol.nō intelligas,qđ de colluſione habeat neceſſe ꝓbare:ſi ſed legatarij de hoc dubitāt.poſſunt appellare,⁊ ideo gl.ſup hoc verb.ſi querat,exponit,id eſt,dicant.Hoc probatur in l.ſi proluſorio.in prin.j.eo.⁊ ibi dicā.

1 ☞Tertius pro ſuo intereſſe pōt appellationem interpoſitāꝫ a tertio proſequi.

2 Victus qui appellauit,licet trāſigat,vel confirmet ſententiam,tamen tertio,cuius intereſt non preiudicat.

a 1 **§.Idem reſcripſit** a Summaui cū precedenti.†Nota,ꝙ ille cuius intereſt,poteſt.proſequi appellationē interpoſitam a victo.idem de cauſa principali vt j.e.l.ſi pluſorio.§.j.ibi hoc examinabo.

2 ¶†Secundo nota,ꝙ licet victus qui appellauit,tranſigat de lite,vel confirmet ſententiā,nihilominus is cuius intereſt,pōt appellationem ab illo interpoſitam proſequi,non tamen pōt ꝑ ſuam approbationē ſentētie,vel renunciādo appellationi,preiudicare iuri queſito tertio per appellationē.Ideo tex.ibi,duꝫ dicit,idem dicēdum eſt,dꝫ ſuppleri,ſ.vt appellationē proſequatur,alias maneret lata ſententia,vt ſ.de pac.l.tale pactum.§.q prouocauit,ſm Jac.de Are.⁊ Old.⁊ gl.que eſt ſignata ſuper illo verbo,dicēdum eſt,dꝫ eſſe ſignata ſuper illo verbo.qđ ſequit reſcriptū eſt,que fuit facta timore oppoſitionis,quam ſtatim faciam.¶In fi.huius §.innuitur,qđ a trāſactione appellatur.Contra ab actibus extraiudicialibus non appellatur,l.fi.j.de app.reci.Solu.nō intelligas ꝙ appelletur hic a tranſactione:ſed ꝙ dicit,idem reſcriptum eſt,ſcꝫ vt agant cauſam teſtamenti petendo legata.Sed an hoc ſit verum ꝙ non poteſt appellari ab actib⁹ extraiudicialibus,dicam in d.l.fi.j.de appel.reci.

ADDITIO.

a Alex.¶Idem reſcripſit.Sed non credo iſtam gl.veram,quia cum iam per ſententiam ſit reſciſſum teſtamentum,illa ſententia iam facit ius quo ad omnes,l.Papinianus.§.fi.ſ.de inoffi.teſt.⁊ ſic per pactum heredis nō eſt confirmata,l.tale pactum.§.qui prouocauit de pac.Quid ergo erit:Nos dicimus,ꝙ idē reſcriptum eſt,ſcilicet ꝙ iſti legatarij poſſint appellationē proſequi,q̃ ibi antequam ferretur ſententia fuit facta tranſactio,⁊ ſic teſtamentū nō erat reſciſſum:hic vero fuit lata ſentētia,vt faceret ad titulum.

§.Si quis ipſo die. Hunc declara vt dixi.ſ.eo.l.j.§.fi.

LEX VII.

1 ☞Appellans pro damnato,licet dicat ſimpliciter,appello,appellatio procedit,⁊ prudens iudex nō cogit,ꝙ exprimat nomine cuius.

2 Procurator in cauſis capitalibus,quando reus eſt detentus,interuenire poteſt.

1 In cauſis capitalibus ꝙ executio poſſit fieri intra decem dies,qui dantur ad appellandum.

4 Appellare quilibet poteſt pro eo qui abauagliatus ducitur ad ſupplicium.

a **NOn tantum.** a Quilibet licet procurare ꝓ eo qui ad ſuppliciū ducitur,etiā eo inuito.h.d.¶Not.ꝙ humanitas,officiū,qđ eſt inter hominē ⁊ hominē,facit vt cuiuſlibet interſit,ne alius perimat,ꝓpter qđ intereſſe admittit ad appellādū.¶Opp.ꝙ hic tertius non admittitur,q̃ ſua non intereſt,vt ſ.l.prox.in prin.Sol.hic non intereſt eius pecuniariter,ſed intereſt eius,ratione dicti officij,vel humanitatis,qđ ſufficit,vt hic.Sed cōtra hoc facit,q̃ qui pro ſuo intereſſe admittitur,ꝓprio nomine appellat,l.ſi procuratorio.j.qñ appel.ſit.ſ; dicit,ꝙ appellat nomine eius qui damnatus eſt,ergo,⁊c.Sol.poteſt dicere,ꝙ hoc caſu appellauit nomine alieno,qđ ſatis plꝫ.Vel dic,ꝙ appellauit nomine ꝓprio.Et qđ hic dicit,nomine eius,dic,id eſt,ad eius vtilitatē.Simile C.de his quibus vt ind.l.Polla.⁊ ſ.de his qui.vt indig.l.tutorē.Vel dic nomine ei⁹,ſcꝫ,appella-

1 †Sed ſi diceret appello ſimpliciter,nec exprimeret nomie ſuo vel nomine victi,ꝓcederet appellatio,⁊ prudēter faciet iudex ſi eum nō coget exprimere,vt dicit Inn.in ſimili extra de teſti.c.cuꝫ olim.¶Op.cauſe capitales nō poſſunt agi per aliū.l.pe.§.ad crimē.ſ.de pub.iud.⁊ j.an ꝑ alium cau.appel.l.j.Sol.dicit gl.hic venit pro ſuo facto,⁊ ſuo intereſſe,nō vt ꝓcurator,qđ repugnat aliquantulum huic litere que dicit,nomine eius,niſi exponas vt dixi.Ad §.ad crimē.dic,quod aliud in cauſa princi-

2 pali,aliud i cauſa appellationis.Ita ſentit gloſſ.†Puto,quod quādo reus eſt in carceribus,vel in fortia alterius,ſicut hic,q̃ ducebatur ad ſupplicium,etiam in cauſa capitali poteſt interuenire procurator,vt dixi in d.§.ad crimen.Et ſi reus nō defenderet,nec procuratorem daret,quilibet poſſet eū defendere,l.ſi

b nō defendantur.de pe.⁊ l.j.in fi.ſ.de queſt.¶Op.ꝙ confeſſus b non appellat,vt C.quo.appella.non reci.l.ij.Sol.glo.Tu dic,qđ ibi erat confeſſus,⁊ conuictus hic ſolum cōfeſſus,ſecundum Dyn.⁊ not.in lege contraria.ad alia contraria dic vt in gloſſ.

3 Hec lex videtur probare,quod in†cauſis capitalibus poſſit fie

c ri executio intra decem dies c,q dantur ad appellandū.Quod apparet,quia intra terminum appellandi ducebatur ad ſuppli

4 cium.quod dic,vt dixi i l.qui vltimo.de pen.¶†Not.remediū pro illis qui ducuntur ad ſupplicium,quod iudex facit eos abauagliare,ita quod loqui non poſſunt.vt quilibet pro eis poſſit appellare.Simile C.eod.l.addictos.⁊ C.de epiſco.audi.l.addictos.

ADDITIO.

a Alex.¶Non tantum.Imo plus dixit Jo.An.in c.cū C.laicu.de foro compe.in vj.ꝙ etiam ſi aliqs eſſet cōdemnatus ad mortem,niſi ſolueret centū,ꝙ etiam eo inuito alius poteſt ſoluere,etiaꝫ ſi ille millies contradiceret.Et eſt ratio,quia nemo eſt dominus mēbrorum ſuorum,vt hic,⁊ in l.liber homo.ad le.Aqui.fecit l,qui ſoluendo.de nego.geſt.ꝙ nota pro limitatione l.fi.C.de neg.geſt.⁊ videtur tex.de predicta q.cum gloſ.⁊ ibi ponderat Bar.in l.Stichus.de pec.leg.⁊ per Bal.in d.l.fi.⁊ ꝑ Inn.i c.lator.de pig.per Pau.de ca.i l.quāuis.ſol.ma.Facit ꝙ habetur i c.ipſa pietas.xxiij.q.iiij.e qđ no.ibi per gl.fi.quod etiaꝫ iſte non poſſit renunciare beneficio,⁊ auxilio.gloſſ.i l.pactum inter heredem.ſ.de pac.⁊ ꝑ Barto.i l.cuſtodias.i fi.ſ.de pub.iudic.per Bald.i ca.j.i ſecundo commento,extra de iudic.per Bal.i l.ſi accuſatoribus.C.de accuſa.ponit multū notab.Bar.i l.qui vltimo.i fi.ſ.de pen.vbi videtur limitare dictum glo.qđ no.dixit hic etiam Paul.de Caſtr.referendo conſilium Ang.i quo dicebatur,ꝙ i caſu propoſito ſibi,quando quis debebat cōdemnari i amputatione manus,ſi nō ſolueret centū,⁊ ille vellet potius ꝙ ſibi amputaretur manus quā ſoluere,ꝙ iudex dꝫ eo inuito

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

inuito inquirere an habeat bona:⁊ ſi habeat,accipere ab eo cen
tum,deinde illum abſoluere a manu,dixit tamē Ange.de Are.
in voce per tex.in l.ſi ita relictum.de leg.ij.qđ ſi ſtatutum dice
ret quod ſi quis ſoluere debeat centum intra decem dies,alias
amputabitur ei man⁹,quod ſi ille deponeret,vel diceret,depo
no,vel trado ſimpliciter,ꝙ poſſet ſibi amputari manus, quod
tamen falſum videtur per predicta. Item dicunt etiam docto.
in d.l.ſi quis id quod.ꝙ ſi quis dꝫ ſoluere centū,alias fuſtigabi
tur,qđ etiā ſi deficeret vnus denarius,poſſet fuſtigari.quod ſa
tis durum videtur de iure,per tex.in l.v.§.fi.de verbo.obl.Et
vltra predicta facit l.ſi ita relictum.de leg.ij.Hāc videtur limi
tare Bal.in l.raptores.C.de epiſc.⁊ cle.quoties crimen nō eſt
notorium:ſecus ſi eſſet notorium,per tex.ad hoc in l.iij.⁊ i l.ad
dictos.⁊ que ibi Bal.C.đ epiſ.aud.⁊ l.ſi quis filio.§.hi autē.de
iniuſt.te.⁊ in c.Romana.extra eo.li.vj.Et in materia huius le
gis,vide Bal.in rub.C.de iure fiſci.lib.x.Et an ſicut i caſu iſto
quilibet poteſt appellare,ita poſſit ꝓ ſequi appellationē. Gul.
in l.eos.C.de appel.videtur velle,ꝙ ſic.⁊ facit l.ſi cuidam.C.de
accu.ſed Bar.tenet contrariū in d.l.addictos.C.de epiſ.audi.
⁊ Bar.hic.An quilibet poſſet impedire executionē banni,no
tat Bal.in rub.C.de iure fiſc.lib.x.Et an ſententia lata ꝓ pena
corporali tranſeat i rem iudicatam,vide Abb.⁊ Mode.i c.de
his.de accuſa.in fi.Et an iſta lex habeat locum,quando abſens
damnatur,⁊ ſic per conſequens non tractatur de impedienda
executione.Ang.hic videtur velle ſentire,ꝙ ſic,propter iden-
titatem rationis.⁊ eſt verum.

† Claud.de Seyſſel.¶ Si nō defendantur. Per iſtam legem di
cit Bal.in c.cum inter R.de elec.ꝙ ſi ſtatutum iubeat homici
dam decapitari,niſi habeat pacem infra menſem,qđ ſi amicus
eius infra menſem habeat pacem,licet ipſe poſt menſem ratifi
cet,ſufficit,⁊ de materia adde Fely.in c.cum ſuper.circa prin.
de re iudic.

b Alex.¶ Oppo.ꝙ confeſſus.Et Bald.in l.j.C.ex delict.defun.
tꝫ,ꝙ ſolus confeſſus non appellet,per glo.in d.c.Romana.Et
gl.ſic pro multa not.allegat Bald.in l.ſi quis in hoc genus.
C.de epiſ.⁊ cle.ꝙ confeſſio facta poſt ſententiam extra iudiciū
non eſt ſufficiens ad penam capitalem.⁊ idem in l.addictos.C.
de epiſ.audi.⁊ fortius in l.vt debitū.in fi.C.de here.act.⁊ notat
Bar.in l.ij.C.quor.app.ibi Bal.⁊ adde Bal.in d.l.addictos.
C.de epiſ.audi.⁊ glo.⁊ Bal.in l.conſtitutiones.ſ.eo.

c Alex.¶ Intra decem dies.An autē bannitus poſſit impune
offendi intra tēpus datum ad appellandū,vide Bal.in l.addi
ctos.C.de epiſ.audi.⁊ in l.addictos.C.de appella.qui tenet cū
Bar.⁊ melius in l.qui vltimo.de penis.quem ſequitur Ro.in
l.iij.§.ſi ſeruus.ſ.de acqui.poſ.

LEX VII.

a **Cum quidam.** a Propter metum iudi-
cis ſufficit appellationē
proponi coram vicinis,⁊ honeſtis perſonis.De hoc
habes rubricam C.de his qui per metum iudic.nō
appel.Dixi in l.de pupillo.§.ſi quis ipſi.ſ.de noui oper.nun.

ADDITIO.

a Alex.¶ Cum quidam.Adde Bar.i l.j.§.fi.in verſi.quero,cui
debeant dari.ſ.eo.tit.

LEX VIII.

Illud ſciendum. Appellans non dꝫ
iniuriari ei a quo
appellauit,alias punitur.h.d.⁊ punietur pena ex-
traordinaria officio iudicis,cum non ſit pena deter-
minata,l.j.§.explicatores.ſ.de effracto.ſm doct.

LEX IX.

1 ☞ Appellatio extinguit pronunciatum.

Illud ſciendum. A ſententia lata ꝓ
libertate poteſt ap
pellari, non in integrum reſtitutio peti.hoc dicit.
a Sed quero,que eſt ratio? a Reſpō.† qꝛ appellatio ex
1 tinguit pronunciatum,acſi nunquā eſſet pronunciatum,l.furti.
in prin.⁊ quod ibi not.ſ.de his qui no.infa.quod nō facit reſti
tutio:ideo libertas que ſemel competit,per reſtitutionem tolli
non poteſt.Op.de l.j.C.ſi aduer.lib.dic vt ibi.

ADDITIO.

a Ale.¶ Que eſt ratio.Vide Bal.in rub.C.de manu.vindi.⁊ in
auth.ꝗ ſupplicatio.C.de precibus Imperato.offerend.⁊ vide
Bal.in l.ſi cauſa cognita.C.de trāſactionib⁹.⁊ in l.ſi pretor.§.
fi.ſ.de iudicijs.⁊ vide Bar.in l.j.C.ſi aduer.liber.⁊ Bal.in l.j.
C.de in integ.reſti.poſtu.⁊ in l.fi.C.ſi ex fal.inſtru.⁊ vide ꝗ dixi
in l.iij.§.ſi ſeruus.ſ.de acqui.poſſeſ.

LEX X.

1 ☞ Plures quando tenentur ex vno contractu vel quaſi poſ-
ſunt omnes vno libello conueniri,⁊ etiam ſeparatim.

Si qui ſeparatim. Si plures ſunt di
uerſis ſētētijs. cō
demnati,plurib⁹ appellationibus opus eſt niſi vna
ꝓbatio eſſet,qua omnes cōuincerent.hoc dicit iſtud
principiū cum ver.ſed cum aduerſus.qui debet iungi cum iſto
principio,⁊ iſtud principiū eſt planū.Et facit ad ea,que dixi ſ.
de no.oper.nūc.l.de pupillo.§.ſi in pluribus.Sed vbi ſunt plu
res cōdemnationes,vel plura bannimēta,plures abſolutiones
ſunt neceſſarie.¶ Uenio ad ver.ſed cū aduerſus,⁊ quero, i quo
differt a principio huius legis.Dicit gl.ꝙ hic omnes fuerūt cō
demnati ſimul,ideo vna appellatio ſufficit.Hoc dicit gl.ſuper
verbo nocerent.ſed tex.hoc non dicit.ſed dicit,qꝛ vno titulo cō
probatarū rationū omnes conueniebant.Ideo aduertendū eſt
qꝛ pōt eſſe,ꝙ plures tutores in diuerſis iudicijs.⁊ diuerſis ſetē
tijs condemnatꝰ ex diuerſis probationibus.licet ex eadem cau-
ſa:puta,contra vnum,ſunt examinati teſtes in vno iudicio,et illi
ijdem ſunt examinati contra in iudicio.ita loquitur in principi
um.Sed pone,quod ſint condemnati diuerſis ſentētijs:⁊ diuer
ſis iudicijs vnica autem erat ꝓbatio,que producebatur cōtra
vnū quemq̄ tunc vna ſufficit appellatio, qꝛ vno titulo compro-
batarum rationū.Et ſecundū hūc intellectū dedi ſummarium
ideo multo magis ſi poneres vnum eſſe iudiciū contra omnes
tamen ſententias eſſe diuerſas,qđ poteſt eſſe,l.non idcirco.ſ.de
1 iud.⁊ l.de vnoquoq.in pri.ſ.de re iud.† Ultimo no.ex hoc prin.
cū §.ſeq.ꝙ quādo plures tenentꝰ ex vno contractu,vel quaſi poſ
ſunt omnes cōueniri vno libello,⁊ etiam ſeparati.qđ plene di-
xi in l.iij.§.vbi duo.ſ.de duo.reis.

§. Si quis cum vna. Plures ſumme ex di
uerſis ſpeciebus q ea
dem actione comprehenduntur,debent inſpici cumulate,nō ſe-
parate.h.d.ſ.de iuriſ.om.iud.l.ſi idem cum eodem. Glo.dat
plures ſol.Prima eſt vna,ſ.ꝙ hic omnes ille ſumme vna actio
ne comprehendebatur,ibi diuerſis actionibus.Et facit ad ea
que dixi in l.vbi fideiuſſor.ſ.de ſol.

§. **Quoties.** Si plures vna ſententia cōdemnantur,
quilibet in virilem tenetꝰ.h.d.Materiā
hui⁹ §.examina,vt C.ſi.plu.vna ſen.fue.cōdem.l.j.⁊ ſ.de re iud.
l.Paulus reſpōdit eos.Querit gl.vtrum in iſto caſu ſint neceſſa-
rie plures appellationes?Gl.dicit ꝙ ſic,qđ eſt falſum,ſecundū
omnes,vt ſ.proxi.§.

☞ Uictoria vnius an proſit alijs in cauſa communi.

§. **Quod eſt reſcriptum.** In cōmuni cau
ſa vni⁹ appel-
latio alteri ꝓdeſt,ſi vtriuſq; eſt eadē cauſa appellationis:ſecus
ſi diuerſa.h.d.Ex.C.ſi in communi eademq; cauſa i integ.reſt.
po.l.j.Sol.aliud in reſtitutione i integrum,que eſt de iure ſpe
ciali,aliud in appellatiōe,que eſt de iure communi,qđ dic vt C.
a ſi vnus ex plu.ap.l.ij.¶ Secundo op. a ꝙ victoria vni⁹ non ꝓſit
alteri,niſi quando res eſt indiuidua,vt ſ.ſi ſer.vend.l. loci cor-
pus.§.ſi fundus.Sol.dicit Azo.iſtud verum,quando eſt condē
natio de re incorporali:ſecus ſi de re corporali, vt hac gl.vt vi
debitis hic in fi.Gl.hoc reprobat,qꝛ in iuribus incorporalib⁹
diuiduis,vt eſt i vſufructu,magis deberet prodeſſe ſentētia la-
ta pro vno,alteri,quā in rebus corporalibus:qꝛ i vſufructu eſt
ius accreſcendi,in alijs rebus ſecus,l.j.in fi.de vſufr.accre.Et
ideo dicit gl.ꝙ illa diſtinctio,vtrum res ſit diuidua,vel indiui-
dua,habet locū in cauſa principali,nō in cauſa appellationis,
in qua etiam ſi res eſt diuidua,vnius victoria ꝓdeſt alteri,ſi eſt
eadem cauſa defenſionis,vt hic:in cauſa principali ſecus,l.ſi cū
vno.ſ.de excep.rei iudi.licet gloſſ.ibi aliter dicat,⁊ male ſecun
dum omnes. Poteſt eſſe ratio,quia in cauſa appellationis agi
tur de ipſa ſententia,que eſt indiuidua,l.in hoc iudicio.ſ.famil.
1 eriſcund.† Hoc premiſſo,qꝛ gloſſ.hic ſummat iſtam materiam,
b ideo dic b,Aut in cauſa communi fertur ſententia in cauſa prin
cipali.aut in cauſa reſtitutionis in integrum,aut in cauſa ap-
pellationis.Si in cauſa principali,dic aut de re diuidua,aut in
diuidua.d.l.locis corpus.§.ſi fundus.Si i cauſa reſtitutionis,
dic vt C.ſi communi eademq; cauſa in inte.reſt.poſtu.l.j.Si in
cauſa appellationis, tunc ſumus in materia noſtra,in qua dic,
Aut plurimū eſt ſeparata cauſa defenſiōis,aut eadem. Primo
caſu vnius appellatio,vel victoria alteri prodeſt,vt hic,i verb.
ceterū.Secūdo caſu,aut ſunt cōdemnati diuerſis ſentētijs,aut
vna.Si diuerſis,aut ex diuerſis probationibus,⁊ pluribus ap
pellationibus eſt opus,⁊ vnius victoria alteri nō ꝓdeſt,vt hac
l.in princ.Aut ex ijſdem probationibus,⁊ tunc vna appellatio
ſufficit,⁊ victoria vnius alteri prodeſt,vt ſ.ead.l.ver.ſed cum
aduerſus.Intellige cum illa diſtinctione,vt ſtatim dicam,ſi cū
omnes eadem ſententia condemnati fuerunt.quo caſu dic,aut
vterq; appellauit,⁊ victoria vni⁹ alteri nō prodeſt,per ea que
dixi in l.a ſententia.i prin.ſ.eo. Aut appellanti vnus tantum.

⁊ tunc aut alius approbauit ſentētiam, ⁊ tunc victoria alterius
ſibi non proderit, l. non tantum. ſ. eo. per locum a ſpeciali. Aut
alter nō approbauit, ⁊ tunc alterius victoria ſibi nō proderit,
c vt hic, ⁊ l. j. C. ſi plu. vna ſenten. Approbare autem[c] ſententiam
dicitur, ſi eam approbat expreſſe. Idem ſi tacite per x. dies, cū
ignoret conſocium ſuum appellaſſe. Nam ſi ſciret, tacēdo nō vi
deretur approbare ſententiam, ſed videretur eſſe cōtentus pro
uiſione legis, que facit vt appellatio ſocij ſibi proſit, que ratio
ceſſat, cum hoc ignorat. ⁊ iſta probantur in duabus ſol. ſ. eo. l.
iiij. §. j. ſup verbo. hi ſoli. Quas ſol. nō examinaui ibi, ſꝫ dixi me
examinaturum hic. Prima ſol. eſt, quādo vnus appellat abſen
tibus alijs tunc alijs abſentibus non prodeſt. Intelligo abſen-
tibus, ⁊ ignorantibus, per rationem quā dixi. Alia ſol. eſt, ꝙ ap
pellatio vnius non prodeſt alijs qui acquieſcunt ſententie. que
ſol. licet per gl. ibi non teneantur, qꝛ diuinare eſt reſpectu illius
legis: tamen in ſe vere ſunt: vt ſ. probatum eſt. ⁊ faciūt ad ea q̄
d dixi ſ. e. l. ſentētia. in prin. ¶ Quero quid ſi[d] plures vicerunt,
⁊ contra vnum appellatur, an preiudicet quo ad alios? Glo. di
cit. ꝙ ſic, in l. iiij. §. j. ſ. eo. Quod intellige, quando appellatur cō
tra vnū, non tamen approbatur ſentētiā pro alio. Itē intellige,
quando plures vicerunt vna ſententia, per ea que dicta ſunt.

ADDITIONES.

a Ale. ¶ Secūdo opp. Adde Bal. in l. j. C. ſi vnus ex plu. appel.
b Alex. ¶ Ideo dic. Qū ſētētia lata pro vno, vtrū appellatio iter
poſita ab vno, poſſit alteri: adde ꝙ nunquam appellatio inter
poſita per vnum prodeſt alteri, ſi ille etiā appellauit, qꝛ videtur
renunciare appellationi prime, ſm Innoc. in c. cum ſuper, de re
iudi. ⁊ ibi de hoc do. Anto. ⁊ habet in l. ab executore. §. j. ſ. eo. ⁊
no. Barto. in l. a ſententia. ſ. eo. Ang. ⁊ Imol. plene in hoc §. fi.
Et de materia vide Bal. in l. j. C. ſi vnus ex plu. ⁊ ibi in rubr. po
nit, quid in criminalibus. ⁊ in d. l. j. ad fi. dicit, ꝙ nunquam ap-
pellatio vnius prodeſt alteri, lꝫ obtineat ſi appellatio fuit nulla
quia obtinuit per errorem cōtra hoc facit quod dixi ſecundum
Pet. de Anch. quod no. Bar. in l. a ſententia. ſ. eo.
c Ale. ¶ Approbare autē. Quando qs dicatur approbare ſeu ac
quieſcere ſentētie, adde que no. in c. ſi a iudice, de app. in vj. ⁊ in
c. gratum. de offi. deleg. vbi dicitur, ꝙ ſi appellans ab interlocu
toria, poſt appellationem reuertitur ad iudicem a quo appella
uit, ⁊ coram eo facit aliquem actum, videtur appellationi inter
poſite renūciare niſi ille actus ad cuius illius iuriſdictionē re-
uertitur appellans, impugnetur vel reprobet a parte aduerſa,
vel a iudice quo eſt appellatum. qꝛ per talem actum impugna-
tum, appellans non videtur renunciare appellationi c. j. de eo
qui mit. in poſ. ⁊ vide Bar. ī l. a ſententia. ſ. e. Item videtur ta-
cite renunciare, ⁊ acquieſcere ſententie, qui permittit labi tem
pora, ſm Bal. in aut. item ſi appellatione, alias incipit, ſi appel
latione. verſi. ⁊ nota, ꝙ quando, ⁊c. C. de temp. ap. Itēꝫ videtur
quis acquieſcere ſentētie, ⁊ appellationi renunciare, ſi lata ſen-
tentia interlocutoria, vel diffinitiua in cauſa poſſeſſorij, ⁊ in fa-
uorem rei, appellans appellatione pendente, ſpoliat reum poſ
ſeſſione, vel eum turbat iniuſte, c. cum ſit. ⁊ in c. cū cauſam. ſecū-
dum vnam lect. de appel. licet Inn. videatur aliter ſentire ī c.
cum ex parte. ij. de reſcrip. ⁊ ſequitur Bal. ī l. preſcriptione. C.
ſi contra ius vel vtil. pub. Sed quando poſſit renunciari appel
lationi. vide. C. eo. l. ſi quis libellos. Et quādo videatur acquie
ſcere ſententie interlocutorie, vide Bart. in l. j. C. de rela. ⁊ adde
tex. in c. cum veniſſent de in integ. reſti. Ita limita dictuꝫ c. gra
tum. de offi. deleg. cum ſi. eſſe verum, ſit alias actus ſonat in agē
do: ſecus ſi in patiendo, qꝛ tunc non videtur appellationi renū-
ciari. Dictum fuit Inno. in c. cum olim. ij. de reſti. ſpol. Item li-
mita vt per glo. in d. c. a iudice. Item no. aliū caſum, in quo qs
videtur renunciare appellationi, ⁊ acquieſcere ſentētie de quo
per gl. ⁊ Bart. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. ſ. de pac. ⁊ p
Bal. in d. l. ad ſolutionem. C. de re iudi. Sed quid ſi qs appella
uit intra decem dies, ⁊ renunciauit. deinde vult appellare intra
eoſdem decem dies nondum elapſos an poſſit? Dic ꝙ non, ſm
Inno. in c. ſolicitudinem. de appel. ¶ Adde, quando quis dica
tur acquieſcere ſententie. eundē Alex. conſi. cxxxvj. ij. libro.
d Alex. ¶ Quero quid. Adde Bar. in l. j. C. ſi vnus ex plu.

LEX XI.

Cum ex cauſa. Executio facta appella
tione pendēte, officio iu
dicis appellationis, in ſtatum priſtinum reducitur.
Facit ſ. de adminiſt. tut. l. chyrographis. § j. ⁊ quod
ibi not. ⁊ ſ. de ap. recip. l. ſi cuius.

LEX XII.

1 ☞ Vox populi eſt inualida, nec ſufficit ad electionem inuali-
dam, niſi ſeruetur debita ſolennitas.
2 Confirmatio ſuperioris quando confirmet electionem inuali-
dam.

Si conſtat. Si electio ⁊ ꝯfirmatio ſunt in-
ualide, appellatio nō eſt neceſ-
ſaria. h. d. ¶ Op. ſ. de re iu. l. preſes. Sol. Ibi tenuit
ſentētia. Ep. ſ. rē ra. ha. l. cū minor. ij. j. Dicit gl. cer
te; nec ibi fuit neceſſe appellare. Tu dic, vt dicem⁹ in l. ſi expreſ
1 ſim. j. eo. ¶ † Ulti. no. ex hac lege, ꝙ vox populi eſt inualida, nec
ſufficit ad electionē inualidā, niſi debita ſolennitas ſeruetur. Fa
cit extra de elec. c. ij. qđ facit vt populus non poſſit alicui aufer
re ius. Ad idē ſ. qui ⁊ a quib. l. ſi priuatus. ⁊ de pollici. l. toties.
in fi. Facit qđ dixi in l. antiochēſium. ſ. de priui. credi. ¶ Scdo
2 † not.[a] ꝙ ex confirmatione ſuperioris non confirmat electio in
a ualida, vt C. de nume. ⁊ actu. l. actuarios. qđ ītellige niſi ille, q
b confirmat, cōfirmaret ex certa ſciētia[a], ⁊ eſt talis, qui ſponte poſ
ſet dare hoc ſecundū Inno. extra de elec. c. cū dilectus. Et hec
vera, quādo electio peccat in forma. Quādoq̄ vero eſt peccatū
c ex parte perſone eligētis[c], ⁊ confirmantis, ⁊ tunc idem ꝙ nō va-
lidat, l. ex conſenſu. §. j. j. eo. Quandoqꝫ eſt defectus ex parte p-
ſone electe, ⁊ tunc habet locum materia l. Barbari⁹. ſ. de offic.
pretor. dic vt ibi.

ADDITIONES.

a Alexā. ¶ Secundo not. confirmatione ſuperioris non confir-
matur electio inualida. Adde no. j. l. j. de his qui ſunt ſui. Adde
tex. in c. examinata. de confir. vti. vel inuti. ⁊ qđ ibi habetur, ⁊ ꝙ
no. Bal. de pac. cōſtan. ⁊ p Bal. ī l. nominati. C. eo. ⁊ dicit Bal.
in l. j. C. de his qui per me. iud. ꝙ electio ⁊ act⁹ metu factus nō
pōt per ſuperiorem cōfirmari. Quid ſi in electione Pape fuit
peccatum in forma, an poſſit tacito conſenſu cōfirmari? Bal. ꝙ
non, in l. fi. in prin. C. de legib.
b Poma, ¶ Ex certa ſciētia. Uide Alex. conſ. lx. inci. viſo inſtru
mento ⁊ ti. q. verſi. nō obſt. ꝙ adducebat de approbatiōe. vol. j.
c Alex. ¶ Perſone eligentis. Adde Inno. in c. veniens. ⁊ in c. j.
de tranſactio.

LEX XIII.

1 ☞ Appellans in vno articulo an poſſit appellationem exerce
re in alio.

1 Appellanti. Seipſum ſummat. Querit
gl. vtrū † appellās in vno ar-
ticulo poſſit appellationē exercere ī alio? Dicit gl. ꝙ
ſic, vt ſ. e. l. ſeio. §. fi. Qđ eſt falſum ſm oēs, l. eū in vna
in prin. j. eo. Nec ob l. ſcio. §. fi. qꝛ ibi non dicit, ꝙ fuit appelatū
ab vno articulo, ſꝫ fuit vna cauſa appellationis expreſſa, fuit tū
vel a tota ſentētia, vel ſimpliciter appellatum. Ideo Dy. diſtin
guit hic tres caſus, quando ſententia continet plura capitula:
aut appellaui determinate ab vno capitulo, ⁊ tūc appellatio nō
porrigit ad alia capitula, niſi ſint connexa, ar. l. etiā. §. j. ſ. de mi
no. Sed ſi appellarem ſimpliciter, tūc in dubio refertur ad om-
nes partes ſnie, vt hac lege. Facit ſ. de tute. l. qui habent. §. fi. ⁊
l. qđ dicitur, ⁊ l. fi. de an. excep.

Non ſolere. Plana eſt, ⁊ pōt intelligi de eo qui li
bello appellationis ſolū vnā cām ex-
preſſit. Itēꝫ in eo. q expreſſit plures, tamen vnā probabilem, ꝙ
a ſufficit, licet alie nō ſint legitime[a]. Pōt etiaꝫ intelligi in eo, qui
plures cauſas legitimas propoſuit, vnam tamen pbauit, ⁊ que
libet eſt vera: non tamen neceſſe habet in appellatione a diffini
tiua pponere aliquā cauſam, l. iij. §. fi. ſ. eo.

ADDITIO.

a Poma. ¶ Sint legitime. Uide aliter per Roma. conſi. ccv. in
princi.

LEX XIIII.

a Si proluſorio iudicio. Aduer
ſus ſen
tentiā latā cōtra teſtamētum permittitur legatarijs
appellare. h. d. Op. ſnīa lata per colluſionem alijs nō
preiudicat, l. preſes. C. de pig. ⁊ ſic non eſt opus appellatione: hic
autem innuitur. ꝙ preiudicet ſi per colluſionē ſit lata. Quod ap
paret dū dicit, ſi prolnſorio iudicio. ⁊c. q. d. in iudicio iniquo p
luditur, ⁊ j. cū dicit, p colluſionē, ⁊c. Sol. de colluſione nō ꝯſta-
bat ⁊ ideo lꝫ in prin. cuꝫ formatur queſtio, dicatur, ⁊ pro cōſtāti
ponatur, ꝙ actuꝫ ſit proluſorio iudicio, tamen in reſpōſione, cū
verba reſcripti ponūtur, dicitur per colluſionem, ⁊c. q. d. ex hoc
ſolo loco dicitur, ⁊ ſi eſt timor colluſiōis permittitur appellare,
licet de colluſione non ſit neceſſe probare. Si enim hoc pbaret,
tunc legatarijs hoc nō preiudicaret etiā ſine appellatione, d. l.
preſes. ⁊ poſtea Iuriſconſultus hic in fi. dicit, hoc iure vtimur,
vt poſſit appellare. nec repetit ſi per colluſionē dicatur iudica
tum, q. d. etiā ſi in nullo fuit ſuſpicio colluſionis, appellare. Po
teſt enim eſſe, ꝙ heres negligēter, ⁊ imperite cauſam proſecut⁹
eſt abſq̄ colluſione, ⁊ ſic appellare poteſt legatarius, qꝛ eius in-
tereſt, l. a ſententia. ſ. eo.

Tertius

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

1 Tertius veniens ad impediendum, ne cā cepta per alium
agatur, qñ audiri debeat.
2 Tertius veniens, vt cauſe aſſiſtat, ⁊ alium adiuuet ad victoriaꝫ
talis, p̄t teſtes producere, quos principalis non produxit.
3 Tertius veniens ⁊ aſſiſtens cāe poſt publicationem teſtium fa
ctam, an poterit de nouo teſtes producere.
4 Primus, qui cām cepit, ſi aliquid confitetur, ꝙ tertio aſſiſtenti
diſpliceret, illi tertio talis confeſſio non preiudicat.
5 Teſtium dicta facta pro iſto tertio aſſiſtenti, fidem faciunt ꝯ cuꝫ
in alia cauſa.

§. Sed ⁊ agere cauſam. Si legatariū ꝯ fide heredis
dubitāt, pñt in prima cā, in qua de teſtō querit, aſſiſtere, ⁊ teſtm̄
defendere. h. d. Facit. ſ. de inoff. teſt. l. ſi ſuſpecta. in prin. Pro
a declaratione[a] huius ver. videamus, quid poſſit facere tertius,
qui venit ad cām p alium inceptam: Circa ꝙ eſt ſciendum, ꝙ
tertius p̄t venire ad triplicem eſſm̄. Qñꝫ venit ad impedien-
dum, ne cām quā ille incepit, agat, ſeu defendat: qñꝫ venit, vt ei
aſſiſtat, ⁊ pbationem inducat, ⁊ alia facit ad victoriam qndam.
1 Qñꝫ venit poſt ſn̄iam ad impediendā executionē. Redeo † ad
primum, ⁊ dico, ꝙ qñꝫ tertius venit ad impediendum, ne p illū
qui cām incepit cā agatur, ſeu defendatur. Circa quod dico, ꝙ
qñꝫ ille qui incepit cām agere, eſt ille ad quem negotiū princi
paliter ptinet, ſicut ad tertium venientem, ⁊ tunc tertius nō p̄t
b eum impedire[b] agere, vel defendere. l. ſepe. ſ. de re iud. Aut ad
eum non ptinet principaliter, ſꝫ p quandam qntiam, ad iſtū aūt
tertium pertinet principaliter. Exemplum in venditore, q age
ret cām ſuper dn̄io rei vendite: nam hec cā principaliter perti
net ad ipſum emptorem, lꝫ per quandam qntiam periculū em-
ptionis reuertatur ad venditorem: ⁊ idem in aliȷ̈s ſimili. tunc ſi
quidem iſte tertius venit ante lit. conteſtōnem, poterit impedi
re eum agere, vel defendere, ⁊ ſuper hoc adhibet cāe cognitio,
d. l. ſepe. de re iud. ⁊ ſol. matr. l. Titia. que eſt notabilis ad hoc.
Si vero iſte tertius veniret poſt lit. conteſtōnem, ſi quidem ve-
niret ad impediendum illum agere, tunc ſi ignorauerit ea que
ante facta ſunt, adhuc veniens impediret eum proſequi cāꝫ p-
dictam cum ea que facta ſunt ſibi ignoranti non p̄iudicent, d.
l. ſepe. Vñ illa conteſta. litis non eſt ſibi impedimento. Si vero
c litis conteſtōnem ſciuiſſet,[c] tunc poſſet ei aſſiſtere, non auteꝫ euꝫ
ab agendo repellere, q2 ſicut ſn̄ia ſibi ſcienti p̄iudicat, eadē rō-
ne litis conteſt. ⁊ alia acta, vt dixi in d. l. ſepe. Si vero venit ad
impediendum illum defendere, tunc p̄t impedire ne ille defen
dat in p̄iudicium ipſius tertȷ̈ eodem mō, quo dixi. ſ. prox. §. ſꝫ
ne ille defendat in p̄iudicium ſuum pprium, hoc non p̄t prohi-
bere, q2 inuitum p̄t quis defendere. l. ſolutionem. cum ſi. ſ. de
2 ſol. † Secundo eſt vīdum, qñ tertius venit, vt cāe aſſiſtat, ⁊ a-
lium adiuuet ad victoriam, vt hic, an ille tertius poſſit teſtes p
d ducere,[d] quos principalis non pduxit: Glo. q ſic, ⁊ bene in l. ſi
3 ſuſpecta. in prin. ſ. de inoff. teſt. † Sꝫ hic dubitatur, quid ſi iſte
e tertius venit poſt elapſas dilationes[e] datas ad pbandum, vel
poſt publicationem teſtium factam, an tunc poterit de nouo te
ſtes pducere. Jnn. in c. cum ſuper. de re iud. vr̄ dicere, ꝙ non,
q2 qui primum pceſſum proſequitur, non inchoat nouū. Mihi
vr̄ dicendum, ꝙ acta geſta per illum primum, ita demum huic
tertio p̄iudicant, ſi ſciuerit: ſecus ſi ignorauerit, ſicut ſententia,
vt dixi plene in d. l. ſepe. Aut ergo iſte tertius veniens, ſciuit i-
ſtas dilationes dari, ⁊ teſtes examinari, ⁊ publicari, ⁊ tunc iſta
acta ſibi p̄iudicarent, nec auditur volens de nouo pducere, ſi-
cut nec audiretur ille primus. Si vero ignorauerit, tunc audi
tur, ꝙ probo fortius. Nam ſi principalis de cā tranſegiſſet, vel
ipſi inſtantie expſſe renunciaſſet, iſte tertius admitteret ad pro
ſequendam dictam cām, vt. ſ. eo. l. a ſententia. §. ſed ⁊ ſi in frau-
4 dem. multo magis hic, vbi tacite eſt excluſus. † Quero, quid
ſi ille primus aliquid confitet, quod diſpliceret huic venienti,
f an huic tertio p̄iudicet:[f] Rñd. non, per ea que. ſ. proxi. dixi in
tranſact. Et pdicta ſunt vera, ſiue quis veniat ad aſſiſtendum
reo, ſiue aſſiſtendum actori, vt C. de litig. authen. nunc ſi heres.
5 † Quero, vtrum dicta teſtium facta cum iſto tertio in iſto iudi-
cio, faciant fidem ꝯ eum in alia cā: Rñd. ꝙ ſic, per ea que dicta
ſunt. Pro hoc optime ex̄ de reſcr. c. cōſtitutus in p̄n̄tia. ⁊ quod
g ibi per doc. Tertio eſt videndum[g], qñ tertius venit poſt ſenten
tiam ad impediendum executionem, ⁊ hic dicas, Aut venit in-
tra tempora appellandi, ⁊ p̄t appellare, vt. ſ. prox. ⁊ plene exa
minaui in l. a ſententia. ſ. eo. Si vero venit poſt tempora appel
lationis elapſo tempore quo fit executio, dic vt in l. a diuo pio.
§. ſi ſuper rebus. ſ. de re iudi. ⁊ ibi plene dixi.

ADDITIONES.

a Alexā. Pro declarōne. Quid poſſit facere tertius qui venit
ad cām iam ceptam, vide pleniſſime per Ang. in l. qui ſuſpecta.
de inoff. teſt. ⁊ Jo. An. ex̄ de re iud. c. cum ſuper. in fin. adde que
dixi poſt Bar. in l. a diuo. §. ſi ſuper rebus. ſ. de re iud. Et iſtis
adde no. p Bal. in l. j. in vlt. q. C. ſi vnus ex plu. ⁊ Bal. in auth.
nunc ſi heres. C. de litig. Bar. in d. l. a diuo Pio. in add. p An-
ge. ⁊ Jmo. in l. ab executore. ſ. eo. per Ang. ⁊ Jmo. in l. a ſenten
tia. ſ. eo. Unum adde in materia, ꝙ eſt no. ꝙ quotieſcunꝫ reipu
blice intereſt, ſemper admittitur tertius, lꝫ non pretendat inte-
reſſe. Jta no. dixit Bal. in l. vbi pactum. C. de tranſact. Fallit ēt
fauore pupilli. l. ij. C. de nego. geſt. quod eſt ēt no. ⁊ no. et Ang.
hic. Uide que no. Bar. in l. ij. iud. ſol. ⁊ iſtud dn̄t de fauore pu-
pilli, refert Alex. in d. §. ſi ſuper rebus. in ſi. vbi vide. ⁊ per cum
in l. ij. in ſi. C. de neg. geſt.
b Pom. Non p̄t eum impedire. Uide Alex. conſ. lx. volu. j.
c Alexā. Conteſtōnem ſciuiſſet. Not. regulam, ꝙ cui preiudicat
ſn̄ia, preiudicant ⁊ alia acta. Jdem dixit Bart. in l. ſi ſuperat⁹.
in ſi. ſ. de pig. vbi habes poſt eum, ⁊ vide Bart. j. in §. ſeq.
d Alex. Teſtes pducere. Terti⁹ qñ venit, vt cāe aſſiſtat, an poſſit
teſtes pducere: adde Bal. p illum tex. in l. principaliter. de lib.
cau. ⁊ in auth. nunc ſi heres. C. de litig. ⁊ ibi alleg. gl. in d. l. ſi ſu
ſpe. ſ. de inoff. teſta. ponit ēt ibi Bald. Quid in crialibus, vide
Ang. ⁊ Jmo. in l. ab executore. §. ſi. ſ. eo. ⁊ adde ꝙ Pe. de Anc.
in cle. conſtitutionem. de elec. per illum tex. tꝫ, ꝙ huic tertio ob
ſtet inepta ppoſitio, ⁊ deductio principalis: ⁊ quantum ad per-
ſecutionem iudicȷ̈, ius tertȷ̈ regulatur ſm ius principalis, ⁊ iō
ſi principali eſt precluſa via probandi, ita ⁊ tertio al⁊e. Jnn. in
c. cum ſuper. ⁊ Compoſt. in c. j. ⁊ que no. in c. ij. in ſi. de procu. in
vj. ſicut dicimus de contumace poſtea comparente, vt admitti
debeat in eo ſtatu, in quo cām inuenit, ⁊ nō ad ptā iterare, vt no.
ibi Jnn. in c. ij. de dila. adde Bal. in auth. hodie. in ſi. C. e. ⁊ no.
ꝙ vt quis poſſit adherere appellationi alterius pro ſuo intereſ
ſe, requiritur ꝙ intra decem dies datos ad appellandum ratiſi
cet appellationem, ſm Bal. in auth. hodie. ad ſi. C. eo. Et inquā
tum dr̄, ꝙ appellans non p̄t renunciare in p̄iudicium eorum, q
adherere pn̄t, adde ꝙ idem ſequitur Bal. in c. j. C. ſi vn⁹ ex plu.
app. ⁊ dixi poſt Bar. in d. l. a ſententia. ſ. eo.
e Ale. Elapſas dilationes. Uide Jmol. in l. quidā. ſ. de re iud.
f Alex. Tertio preiudicet. Et vide d. Ant. in c. pen. de re iud. ⁊
dixi poſt Bar. in l. ij. ſ. iud. ſol. ⁊ poſt Bar. in l. a ſententia. cir-
ca ſi. prin. ſ. eo.
g Alex. Tertio eſt videndum. Adde Bar. in l. pe. de pet. here. ⁊
idem in l. ſi alienam. in ſi. ſol. mat.

1 Acta ꝯ pn̄tem heredem, an preiudicent illis quibus pre-
iudicaret ſententia lata ꝯ pn̄tem.

§. Quoties Sententia lata ꝯ teſtm̄ in contumaciaꝫ
heredis, non facit ius, niſi ꝯ ipſuꝫ here
dem. h. d. Op. ſ. de inoff. teſt. l. Papinianus. §. ſi. Sol. hic hr̄s
a fuit abſens[a]: ibi vero ſententia fuit lata, cā cognita, ꝯ pn̄teꝫ. † Et
1 concordat huic. ſ. de inoff. teſt. l. qui repudiantis. §. cuꝫ ꝯ teſtm̄.
facit etiaꝫ. l. Papinianus. §. meminiſſe. eo. ti. ⁊ l. preſes. in ſi. C.
b de pig. cum multis ſi. ⁊ hoc facit ad multa. Quero,[b] lꝫ ſententia
lata ꝯ abſentem non preiudicet aliȷ̈s, an alia acta ꝯ pn̄tem here
dem preiudicent illis, quibus p̄iudicaret ſententia ſi inter pn̄-
tes fuiſſet lata: Rñ. ſic. dixi in l. ſepe. ſ. de re iud. Facit ꝙ dixi in
l. j. ſ. iud. ſol. Dr̄ hic, ꝙ p̄t agi aduerſus eum qui vicit. Hoc exa
minaui in l. ij. in prin. ⁊ l. controuerſia. ſ. de tranſact.

ADDITIO.

a Alex. Fuit abſens, ⁊c. Uide Bar. in l. qui repudiantis. §. cum
ꝯ teſtm̄. ſ. de inoff. teſt. ⁊ l. ſi ſeruus plurium. de leg. j.
b Alex. Quero. Uide Bar. ſ. ea. l. §. j.

LEX XV.

Serui Dn̄o, ⁊ alius p̄t appellare a cōdemnatione
facta de ſeruo, ⁊ etiam ipſe ſeruus in ſubſi-
dium. h. d. Facit. j. eo. l. Lucius.

LEX XVI.

1 Latrones inſignes, ⁊ concitatores ſeditionum qui dicantur.
2 Caporales factionum, id eſt, proditionum, dicuntur duces fa-
ctionum.
3 Confeſſus, ⁊ conuictus in criminalibus non appellat.
Conuictus tm̄ vel confeſſus appellare poteſt.
4 Latro inſignis vel concitator ſeditionum, vel dux factionum, dū
appellat, ſi negat ſe eſſe huiuſmodi conditionis, iudex non cogi
tur appellationi deferre.

Conſtitutiones In trib⁹ caſib⁹ hic
expreſſis non audi
tur appellans. Aliȷ̈ ponunt. C. quor. app. non reci. p
totuꝫ, ⁊ plenius in Spe. de app. §. in quibus. vbi iſti
Secunda Bar. ſuper. ff. nouo.

a caſus melius examinant,[a] ꝙ alibi. ¶ † Quero, qui ſint iſti inſi-
1 gnes latrones: Rñd. hi de quibus dr̃. ſ. de pen. l. capitalium.
b §. famoſos. ſm Old. Quero, qui ſint ſeditionum concitatores:
c Dic, ꝙ illi, de quib. fit mentio. ſ. de pe. l. capitalium. §. ſolent.[c]
2 ⁊ l. ſi quis aliquid. §. authores. C. de ſeditio. l. j. ¶ † Quero, que
ſint duces factionum: Rñ. hic factio ſumitur in malam partem
⁊ accipitur hic pro proditione, vnde illi qui ſunt caporales ali
cuius proditionis, illi dr̃ duces factionum. hoc probatur. C.
d ad l. Jul. ma. l. quiſquis.[d] in prin. Et intelligo hoc de qualibet
3 proditione, cum gñaliter loquatur. ¶ † Quero, vtrum[e] in iſtis
e caſibus requiratur, ꝙ ſint confeſſi, ⁊ conuicti, vt priuentur ap-
pellationis remedio: Vr̃ ꝙ ſic. C. quo. app. non reci. in l. ij. Alñ
dñt, ⁊ melius, ꝙ in iſtis caſibus ſufficit alterum tm̃. Et hoc tz
Dy. ⁊ oẽs, ⁊ ideo dic, ꝙ qñqz quis eſt confeſſus, ⁊ conuictus, tũc
indiſtincte non appellat, d. l. ij. quor. app. non reci. ⁊ hoc eſt ve-
f rum de confeſſione, que fit ante ſñiam:[f] ſecus de ea, que fit poſt
ſñiam ꝯ eum latam in cauſis capitalibus. Aut eſt confeſſus tm̃,
vel conuictus tm̃, ⁊ non impeditur appellatio. ¶ Poterit. n. in
cã appellationis probare errorem ſue poſſeſſionis, vel aliã ſuã
defenſionem, vt no. j. eo. l. creditor. §. iuſſus. Fallit in caſib. poſi
tis, in hac lege. ¶ Quero, quid ſi is qui appellat, negat ſe eẽ in-
ſignem latronem, ⁊ ſimilis, vtrum poterit appellare: Puto ꝙ
ex eo ꝙ ſit condemnatus tanquam inſignis latro, vel ſeditionũ
concitator, vel dux factionum, ꝙ ſufficit vt iudex non cogat ap
4 pellationi deferre, † ne executio impediatur, niſi iudex velit p-
prio motu. An tñ iudex debuerit deferre, vel non deferre, veni-
ret poſtea examinandum coram ſuperiore. l. de pupillo. §. ſi go
riuos. ſ. de no. ope. nun. in ver. toties.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Melius examinantur. Vide Ang. in l. furti. ſ. de infa.
⁊ adde, ꝙ non liceat appellare officiali, ſeu curie, ſiue tabellio-
ni, ſeu executori condemnato. ij. q. vi. c. et qui. §. ſunt etiam quo
rũ appellationes. vbi late de hac materia. Item non lz appel-
lare in caſu. l. j. §. ſi quis tutor. j. qñ appel. ſit. Item in caſu. l. j. ⁊
quod ibi no. per gl. paruam, de off. prefe. pret. Item in caſu. l. j.
cum ibi no. ⁊ l. arbitro. ſ. qui ſatiſ. cog. Item in caſu. l. j. de rap.
virg. C. ⁊ ibi Saly. Et quid ſi iudex inquirit in caſu, in quo non
dz, vtrum poterit a tali inquiſitione appellari, maxime de iure
ciuili, vide Bald. in l. ij. C. de epi. aud. Quid autem in crimine
leſe maieſt. ſcripſi poſt Bar. in l. ſi quis. §. hec autem. ſ. de iniu.
teſt. ⁊ per Mod. Item non appellatur, vbi delictum eſt manife
ſtum, ⁊ notorium. c. cum ſpeciali. §. porro. de app. ⁊ Bal. in l. ad
dictos. C. de epi. audi. c. Romana. ex eo. in vj. ⁊ quod hr̃ in l. ij.
C. quo. ap. vel ſi reperitur in flagranti crimine, ſm Bald. in l. j.
C. ex delic. defun. Item in caſu. l. cum reis. C. de pen. Adde que
hñr in l. prouinciarum. C. de fer. Et lz executio ſit facta in per-
ſona tñ lz appellare ad impediendam confiſcationẽ, vide Bal.
in d. l. j. C. ex delic. defun. ⁊ ad materiam adde per totum tit. ſ.
quo. ap. per totum. j. a qui. app. non lz. ⁊ hic gl. ⁊ vide que not.
in l. fi. j. de app. reci. Item adde, ꝙ a ſñia Regis non appellaſ,
ſm Bar. in prin. ff. ⁊ in l. j. ſ. de off. prefe. pret.
b Alex. ¶ Inſignes latrones. Vide que dicta ſunt poſt Bart. in
d. §. famoſos.
c Alex. ¶ Solent. Et vide que ibi habes poſt Bar.
d Alex. ¶ L. quiſquis. Et vide que ibi habes poſt Bar. ⁊ Bal. in
l. qm̃. C. ad l. Jul. de vi pub.
e Alex. ¶ Quero vtrum. Vtrum confeſſus tm̃, vel conuictus poſ
ſet appellare, vide Ang. in l. fi. §. iuſſus. j. eo. in repoꝛt.
f Alex. ¶ Ante ſententiam. Hoc tz gl. in l. non tm̃. ſ. eo.

LEX XVII.

CUm in vna. Vbi duplex fertur ſñia, ibi duplex appellatio eſt neceſ-
ſaria. h. d. quod dic, vt dixi. ſ. eod. l. ſi qui ſeparatiz.
§. j. ⁊ §. fi.
a §. Tutor. [a] Pendente excuſatione tutoris, ſeu appel
latione, interim pupillo dabitur curator, ⁊
curatoris pupilli authoritas ad adeũdam hereditatem nõ ſuf-
ficit, ideo ad id ex cã tutor ſpecialiter dabitur. h. d. ¶ Op. C. de
admi. tu. l. cum quidaz. Sol. ibi loquitur in curatore adulti: hic
in curatore pupilli. Que eſt ratio inter tutorem, ⁊ curatorez pu
b pilli, dic, vt in gl. ¶ Quero, qñ[b] dabitur talis tutor, vtrum da-
bitur ſpecialiter ad adeundam hereditatem. Quidam dñt, ꝙ
non, ne ſit datio ꝯ l. certarum. ſ. de teſt. tute. Et ſic vr̃ tenere gl.
in l. ſi hereditas. in prin. ſ. de teſta. tute. Alñ, vt Jacob. de Are.
dñt, ꝙ hoc caſu dabitur ſpecialiter tutor ad hunc actum. l. im-
puberi. ſ. de tut. ⁊ cur. dat. ab his. ⁊ hoc plz.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Tutor. Vide Sul. ⁊ Bar. in l. ſi nemo. ſ. de teſt. tu. ⁊ qd
no. Bar. in l. potuit. C. de iur. delib.
b Alex. ¶ Quero, qñ. Vide Bar. in l. ſi hereditas. de teſta. tuto. ⁊
Bal. in l. certarum. eo. ti.

LEX XVIII.

LUcius. Dñs appellationem quam interpo
ſuit pro ſeruo, pt̃ proſequi per pro-
curatorem. h. d. Hoc examinaui in l. pen. §. ad cri-
men. ſ. de pub. iud.

LEX XIX.

1 Sententie quando cognoſcitur de viribus, an debeant ex
eiſdem actis iudicari.
2 Appellatum ſi fuit, ⁊ ſententia que erat nulla fuit per iudicẽ ap
pellationis confirmata, qñ poterit iterum dici nulla.
3 Sententia in caſibus in quibus expreſſe confirmari non põt, an
tacite videatur confirmari, ita ꝙ appellans non poſſit de nulli-
tate dicere.
4 Appellatio, dico ſñiam nullam, ⁊ ſi qua eſt, appello, an valeat.
5 Appellatio eſt actus extraiudicialis.
6 Libellus appellationis qui pducitur coram iudice, ad quem p
cedit, lz dicatur, dico ſñiam nullam, ⁊ ſi qua eſt, appello.
7 Nullitas, ⁊ iniuſtitia in appellatione, qñ ſimul proſequi poſſint.
8 Sñiandi practica in cã appellationis, qñ dictum ſit, dico ſenten-
tiam nullam, ⁊ ſi qua eſt appello.
9 Libellus in cã reſtitutionis in integrum, an procedat, dico ſen-
tentiam nullam, ⁊ ſi qua eſt, peto reſtitui.
10 Cã appellationis, ⁊ nullitatis ſi ſimul proponuntur, an deſerta
appellatione ex aliqua cã videatur deſerta nullitas.
11 Cauſa nullitatis deſerta, qñ officium primi iudicis non impedi
tur in executione prime ſententie.
12 Nullitas cognoſcitur duobus modis.
13 Officio iudicis agitur, qñ principaliter agitur de nullitate.
14 Coram quo iudice agatur, quando principaliter de nullitate
agatur.
15 Cã appellationis ſicut deuoluit totam cãm ad ſuperiorem, vt
poſſit ſententiam reformare, ita ⁊ cauſa nullitatis.
16 Cauſa nullitatis, ſi eſt proſecuta ab eo, qui cãm nullitatis, ⁊ ap-
pellationis ſimul propoſuit, ⁊ in ea ſuccubuit, an poſſit appella
tionem proſequi.
17 Actor qui pro ſe obtinuit ſententiam, an poterit principaliter
petere eam confirmari ſicut condemnatus poteſt agendo prin-
cipaliter dicere nullam.
18 Judex qui aditur, vt ſententiam confirmet, qñ poterit dicere ſen
tentiam nullam.

SI expreſſiz. Sñia que continet expꝛſſum
iuris errorez, eſt nulla, ⁊ ap
pellatio ab ea non eſt neceſſaria, ⁊ ſi appellaret, ⁊ deſe
ratur, ſñia non cõfirmatur. h. d. Primo ponit dictũ.
Scdo, illud declarat. Tertio infertur ad declarationem noue
qõnis. Scda ibi, non iure. Tertia ibi, vñ ſi quis. Et in hac ter-
tia parte ſic infert Juriſcon. ex eo, ꝙ dictum eſt appellationem
non eſſe neceſſariaz, ⁊ ſic nullo modo appelletur, non nocet, mul
to minus nocebit ſñia ſi appellet, ⁊ deſerat. ¶ Op. ad primum
de l. preſes. ⁊ l. cum prolatis. de re iud. Sol. vt in qualibet carũ
no. Op. ad ſm, ꝙ per appellationem ſñia confirmetur. l. cuz mi
nor. §. j. ſ. rem ra. ha. Sol. Dicit glo. ibi valuit iudicium inter
litigantes, lz non in preiudicium dñi: hic nullo modo. Tu dic,
ꝙ ibi erat ſñia nulla ſolum rõne defectus conſenſus dñi, ſed ap
pellando conſentit: ergo, ⁊c. hic ſñia erat nulla ex alia cã. Simi
1 le dicimus. C. de teſtam. l. non eſt dubium. ¶ † Quero, dr̃ hic, ꝙ
cauſa de nouo induci pt̃, an ex eiſdem actis. Glo. hic diſputat, ⁊
finaliter determinat, quod ex eiſdem actis. Item in l. ſi vt pro-
ponis. j. C. qũo ⁊ qñ iud. Contrarium vr̃ no. in l. cum querebaſ.
a ſ. de re iudi. Dic, ꝙ qñqz defectus,[a] ex quo ſñia eſt nulla, reſpi-
b cit vniformiter[b] acta, ſiue ſententiam, vt ſi litigatum eſſet cum
minore indefenſo, tunc omnia de nouo debent fieri, ita pt̃ intel
c ligi[c] lex ꝯria, qñqz defectus reſpicit ſñiam[d] ſolam, vt q2 fuit la-
d ta die feriata, vel parte non citata, ⁊ ſimilia, ⁊ tunc ex iſtis actis
dz iterum iudicare, vt hic. ⁊ ita intelligitur hec gl. ⁊ leges alle-
gate in ea. Qñqz defectus reſpicit ſententiam, ⁊ partem acto-
rum, vt q2 deceſſit reus, ⁊ proceſſum eſt ꝯ eum mortuum vſque
ad ſententiam: certe acta poſtea facta, ⁊ ſententia ſunt ipſo iure
nulla, ſed ea que preceſſerunt, valent. l. pen. j. que ſen. ſine app.
reſcin. ⁊ ita poteſt intelligi glo. in d. l. cum querebatur. ⁊ ibi de
2 hoc dixi. ¶ † Secundo quero,[e] quid ſi fuit appellatum, ⁊ per iu-
e dicem appellationis ſñia que erat nulla, confirmata, an poterit
adhuc nulla dici: Gl. dt̃, hic indiſtincte non confirmari. allegat
l. eum qui. C. de inoff. teſt. Dy. alle. ſ. de teſta. tu. l. iure noſtro. ⁊
ſ. eo. l. ſi conſtat. ⁊ quod ibi no. ⁊ C. de iure fiſ. inſtat. Gl. huic ꝯ-
riam

riam habemus.C.qñ ꝓuoc.non eſt nec.l.j. vbi diſtinguit,aut
iudex ꝓnunciauit appellationem iniuſtam inſerta cã, qꝛ ſnĩa ẽ
f nulla[f],⁊ non confirmat eam,vt hac l.ſi expſſim.niſi in caſu l.iij.
§.falſus.ſ.rem ra.ha.vbi ex ſola appellatione ſnĩa confirmať.
Sed ſi cãm non adijciat iudex, ſed ſimpliciter ꝓnuntiet male
appellatum,vel appellationem non tenere,confirmare vr̃ ſnĩaꝫ
maxime ſi appellatoꝛ dicat in appellatione,dico ſnĩam ipſo iu
re nullam,⁊ ſi qua eſt,appello. Cã.n.appellationis,eſt queſtio
principalis,⁊ in ea incidenter queritur de nullitate.Ita dt glo.
in d.l.j.Dy.volens reducere iſta ad concoꝛdiaꝫ,qñꝗ dixit ſic.
Aut ille qui appellauit,ſciebat ſnĩam nullaꝫ,⁊ tunc confirmat,
vt in gl.ꝯria:ſecus ſi ignoꝛabat,vt hic. Et iſtam opinio.tangit
Spe.in ti.de ſen.§.iuxta. verſi.vtrum appellans a ſententia.⁊
g ver.ſeq.Sed hec opi.non eſt vera.[g] Nam partis conſenſus nõ
pt validare ſnĩam,vt valeat,vt ſnĩa,ſed bene poſſet facere,ꝙ va
leat,vt pactum.l.ij.C.commun.vtriuſꝗ iudi.Facit,ꝙ dicimus
in teſtõ.C.de teſta.l.non eſt dubium,⁊ ꝙ no.per gl.in l.vnic.C.
qui ꝓ ſua iuriſ.ſꝫ male,vt ibi ꝑ doc.Uel aliter dt Dy.Aut ſup
appellatione fuit diſputatum de nullitate,⁊ tunc vr̃ confirma-
ri.Ita vr̃ loqui gl.l.ꝯrie:alias ſecus,⁊ ita loquitur gl.iſta,arg.
l.ſi eſt teſtõ.⁊ l.ſi cum teſtõ argentum.in pꝛin.⁊ l.ſi mater.§.eã-
dem.ſ.de exce.rei iud.Sed iſtud vr̃ ꝯ gl.l.ꝯrie,que dicit,maxi
me ſi dicit nullam,⁊ ſi qua eſt appello.Unde Fran.Accur.qui
tenuit iſtam opi.quam vltimo poſui Dy.dicebat,ꝙ illud,ma-
xime,abundat.Sed hoc vr̃ ꝯ mentem illius glo.que vr̃ velle,ꝙ
ſiue expꝛeſſe dicatur,ſiue non,in cauſa appellationis inciden-
ter queritur de nullitate,pꝛobatur.ſ.fami.erciſ.l.quedam.⁊ d
iure pat.l.Carmelia.Unde alij ſe referunt ad pꝛoceſſum dicen
tes,aut quis eſt pꝛoſecutus cãm nullitatis,aut non,⁊ ſi non eſt
pꝛoſecutus,iudex de hoc non videtur pꝛonunciare.C.de re iu
h di.l.lꝫ.Mihi vr̃ ſic dicendum.[h] Quandoꝗ ſententia pꝛima eſt
ipſo iure nulla,expꝛeſſo erroꝛe in ſnĩa, ⁊ tunc iudex appellatio
nis non poteſt illam confirmare, qꝛ idem erroꝛ eſſet in ſecun-
da,qui eſt in pꝛima.caſus eſt in l.j.que ſen.ſine app.reſcin.⁊ ita
loquitur hic glo. referendo ad legem illam.Si vero erat nulla
alias,tunc ſi quidem iudex dicat ſimpliciter appellationem nõ
tenere,vel male appellatum eſſe,nec dicat bene iudicatum,ſeu
iuſte iudicatum fuiſſe, tunc pꝛima ſententia nullo modo vide-
i tur confirmari,qꝛ eius verba[i] hoc non ſonant,⁊ verba ſententie
k debent ſtricte intelligi[k] pꝛout iacent.l.j.C.ſi plu.vna ſent.⁊ ſ.
† de libe.cau.l.diui.⁊ l.ſi a te.de exce.rei iud.Iſto caſu † coniun
gerem opinionem tertiam,qꝛ ſententia ſemper refertur ad a-
cta,dico pꝛobatoꝛia,non petitoꝛia,vt.C.de ſentẽ.que ſine cert.
quan.l.iij.⁊ l.ait pꝛetoꝛ.§.j.⁊ l.in ſumma.ſ.de re iud. Nec cu-
ro,an in libello dato iudici,a quo, vel ad quem,facta ſit mentio
de nullitate,per ſupꝛa dicta,quamuis gl.dicat maxime, in l.i.
C.quando pꝛouo.non eſt neceſſ.an vero ſit pꝛoſecutus cauſam
nullitatis,lꝫ non dixit in libello,dico nullam,qꝛ vtroꝗ caſu ꝯ-
firmatur,alias ſi fuit dictum in libello,dico nullam, nec fuit ꝓ-
ſecutus cauſa nullitatis,tunc non puto ꝙ ſententia pꝛeiudicet
de nullitate.l.eum qui.C.de inoff.teſt.⁊ in clemen.j.extra de re
iud.⁊ eſt ratio,qꝛ pꝛeſumitur ꝙ iudex pꝛonunciauit bene iudi
catum reſpectu iniquitatis,non nullitatis,quam ignoꝛabat eẽ.
Sed ſi adijceretur in ſententia,pꝛonuncio bene iudicatũ, ⁊ ma
le appellatum,tunc bene videtur ſententiam confirmare.l.eos.
C.de appel.⁊ ſic dꝫ intelligi glo.d.l.j.C.qñ pꝛouoc.non eſt nec.
3 ¶ † Uidendum[l] eſt,an in caſibus,[m] in quibus ſententia non vr̃
l confirmari expſſe,videatur confirmari tacite, ita ꝙ appellans
m non poſſit dicere de nullitate: Rñd.aut appellans dixit,dico
ſententiam nullam,⁊ ſi qua eſt,appello,pꝛout dicitur in glo.d.
l.j.vel cauſam nullitatis expꝛeſſe eſt pꝛoſecutus,⁊ tunc de nulli
tate iterum queri non poterit,cum ſemel ſit de hoc iudicatum,
⁊ queſitum.l.ij.C.ſi ex falſ. inſtr. ⁊ l.fi.C.de fi.inſtr.Nam etiam
cum ꝓnunciatur male appellatum,videtur pꝛonunciari dictaꝫ
ſententiam nullam,quando appellando dixi,ſententiam eẽ nul
lam,⁊ ſi qua eſt,appello,vel cauſam nullitatis pꝛoſecutus ſum,
vt.j.dicam.Sed ſi de nullitate non fuiſſet dictum,neꝗ queſitũ,
poterit de nullitate poſtea dicere,argu.C.de inoff.teſta.l.eum,
qui.⁊ ſ.de peti.here.l.legitimam.⁊ eſt hodie expꝛeſſum. extra
de re iud.c.j.in cle.Nec ob.ſi dicit,ꝙ in appellatione venit nul
litas,etiam ſi non expꝛimatur,qꝛ dico,ꝙ venit incidenter,⁊ ea
que incidenter veniunt in vno iudicio, ſi in eo plene non exami
nantur,veniunt in alio.l.ſed ſi ante.ſ.de exce.⁊ l.pe. ſ.de his q
ſunt ſui,vel alie.iu.⁊ quod ibi no.Et p̃dicta vera,qñ ꝓnunciať
male appellatum pp defectum iuſtitie:ſecus ſi pp curſum fata-
4 lium,qꝛ tunc dic,vt.j.dicam. ¶ † Tertio quero[n] ad declaratio-
n nem p̃dictoꝛum,vtrum valeat talis appellatio, dico ſnĩam nul
lam,⁊ ſi qua eſt appello:Gl.ſimpliciter tranſeundo vr̃ dicere ꝙ
ſic.in d.l.j.C.qñ pꝛouo.non eſt neceſſ.Alij dñt ꝯ,qꝛ appellatio,⁊
nullitas ſunt ꝯria.Si enim eſt nulla,non poteſt per appellatio-
nem reſcindi.l.nam ⁊ ſi.ver.poſt defectum.ſ.de iniu.rup.⁊ ir-
ri.teſt.Dy.diſtinguit,aut appellat reus,⁊ pꝛocedit talis appel
latio qꝛ lꝫ reo pꝛoponere plures exceptiones ꝯrias.l.nemo.ſ.
de excep.Aut appellat actoꝛ,⁊ tunc ſecus,qꝛ actoꝛ non pt duas
exceptiones ꝯrias ꝓponere.C.de fur.l.j.cum ſi.Inn.in c.con-
ſtitutus.extra de in integr.reſt.hoc aſſerit pꝛo conſtanti,ꝙ iſte
libellus,⁊ iſta appellatio pꝛocedit,⁊ ſuper vtroꝗ,tam ſuper ini
quitate,quam ſuper nullitate,admittantur pꝛobationes ſimul.
Nec obſ.ſi dicis,imo dꝫ eligere.l.quod in herede.§.eligere.ſ.
de tribu.qꝛ hic reus non eſt certus,qualiter pꝛobabitur in cau
ſa appellationis,ergo,⁊c.l.j.§.quia autem.ſ.quo.lega.Sꝫ cer
te iſta incertitudo pꝛobationis fiende non videtur ſufficere ad
ꝓbationem duarum actionum ꝯriarum.l.eum qui. ⁊ l. contra
maioꝛes.C.de inoff.teſtamen.Unde Innoc.extra de appel. in
ca.dilecto.videtur dicere,ꝙ cauſe nullitatis,⁊ iniquitatis non
ſunt contrarie,imo bene pñt in eodem libello cumulari,qd pa-
tet,quia per vtrunꝗ cauſa ad ſuperioꝛem deuoluitur, vt.j.di-
cam.Hoc etiam tenent quidam noſtri doctoꝛes,vt Iac.de A-
re.⁊ ſui ſequaces,cum in cauſa appellationis queratur de nul-
litate,etiam ſi non expꝛimatur,d.l.quedam mulier.ſ.fam.erci.
⁊ de iure patro.l.Carmelia.⁊ C.de lib.cau.l.ſi is.Iſta non vidẽ
tur vera,nam appellatio habet duplicem effectum.Pꝛimo,qꝛ
extinguit pꝛonunciatum.l.j.in fi.ſ.ad Turpi.⁊ dixi.ſ.eodem.
l.j.in pꝛinci.⁊ in hoc effectu appellatio,⁊ nullitas contradicũt.
Secundus effectus eſt,qꝛ per eam cauſa ad ſuperioꝛem deuol-
uitur,⁊ in hoc non contradicunt, ſed ſaltem remanet ſecundus
effectus.In pꝛima ergo iſtarum cauſarum concurſus, ⁊ cumu
latio non admittetur.Nec obſtat quod dicitur,quod in appel-
latione queritur de nullitate,qꝛ non queritur de nullitate,vt de
cauſa ad appellationem,imo queritur de ea,vt de cauſa excluſi
ua appellationis,qꝛ ſi eſt nulla, non tenuit appellatio: queſtio
autem noſtra loquitur,quando nullitatem, ⁊ iniquitatem pono
in libello,vt cauſam appellationis.Quid ergo dicemus:Dicen
dum eſt bꝛeuiter.Conſuetudo talem appellationem admittit.
facit tex.in d.c.conſtitutus.extra de in integrum reſtitutione,
⁊ minime mutanda ſunt que interpꝛetationem certam ſemper
habuerunt.Tamen pꝛo clarioꝛi intellectu pꝛedictoꝛum, ⁊ ad
pꝛobandum quod opinio pꝛedicta etiam de iure pꝛocedit, hoc
examinare habemus circa tria. Pꝛimo,circa ipſam appella-
tionem que interponitur coꝛam iudice a quo. Secundo,circa
libellum qui datur iudici ad quem.Tertio,circa pꝛoſecutionẽ
ipſius libelli,⁊ appellationis.Circa pꝛimum dico,quod de iu-
re poſſum dicere,dico ſententiam nullam, ⁊ ſi qua eſt appello.
5 quod pꝛobo.† Appellatio ſi recte inſpicitur,non eſt pꝛopꝛie a-
o ctus iudiciarius[o]:qꝛ in ea cauſa nullus iudicis actus requiri-
tur,⁊ poteſt fieri die feriato.l.j.C.de ferijs.Solum enim ex libe
ra poteſtate dependet:ſed in ijs que ex libera poteſtate depen
dent,non pꝛohibemur duas cauſas contrarias conditionali-
ter,ſeu alternatiue pꝛoponere,etiam ad vnum effectum,vt pꝛo-
mitto tibi decem,ſi nauis ex Aſia venerit,vel non venerit.l.Iu
lianus.ſ.de condict.indeb. ⁊ l.huiuſmodi.ſ.quando dies leg.
ced.Et eodem modo dicte cauſe contrarie poſſunt pꝛoponi ad
diuerſos effectus,vt pꝛomitto tibi centum,ſi nauis ex Aſia ve-
nerit,ſi non venerit peomitto tibi equum.Ita hic,quantum ad
effectum deuoluendi cauſam ad ſuperioꝛem,poſſum iſtas duas
cauſas cumulare,quaſi dicam,ſuperioꝛem pꝛouoco,ſiue ſenten
tia ſit nulla,ſiue aliqua ſit.Quantum autem ad effectum reſcin-
dendi non pꝛopono,niſi vnam cauſam ſub conditione de p̃ſen-
ti,que non hꝫ ſuſpendere.Dico enim,ſi aliqua eſt,appello,hoc
eſt,beneficium appellandi quo reſcinditur ſententia,pꝛopono.
Facit l.cum ad pꝛeſens.ſ.ſi cer.pet.⁊ l. in tempus capiende.ſ.
de hered.inſtitu.Sed poſito,quod appellatio eſſet actus iudi-
ciarius,adhuc idem eſt.Nam lꝫ appellatio non ſit exceptio,nec
actio,vt dixi in l.j.in pꝛin.ſ.eodem.tamen eſt quoddaꝫ ius de-
fenſionis,per illud enim defendimur a ſententia,que ius noſtrũ
impugnat.Si ergo appellatio pꝛoponatur ex parte rei,licet ei
ꝓponere duas conditiones contrarias conditionaliter.l.ſi qui
dem.de excep.⁊ dictum eſt.ſ.per Cy.Siue appelletur ex par-
te actoꝛis,⁊ idem. Nam actoꝛ pꝛohibetur plures actiones ꝯ-
rias pꝛoponere:non autem plures replicationes contrarias,
imo actoꝛ licet.Nam dicit lex,quod replicationes exceptiones
ſunt.l.ij.ſ.de exce.⁊ eo.ti.l.nemo.dicit,quod nemo pꝛohibetur
pluribus exceptionibus vti.Not.quod dicit nemo,quaſi dicat
nec actoꝛ,nec reus,vnde quando actoꝛ appellat, eſt quoddam
replicare contra ſententiam,que ſibi obiecta eſt:poteſt ergo di
6 cere nullam,⁊ ſi qua eſt appellare. ¶ † Secundo eſt videndum
circa libellum appellatoꝛium,qui datur iudici ad quem, ⁊ eſt
hic aduertendum,qꝛ cum appellatio ſit iam interpoſita,⁊ ſic ꝓ
nunciatum ſit extinctum,vr̃ ꝙ cauſe nullitatis,⁊ appellationis
non ſint ꝯrie,imo quelibet tendit ad oſtendendum ſententiam

nullam,⁊ ideo talis libellus ꝓcedit,⁊ poſſunt dicte cauſe ac-
cumulari,⁊ ſi qua eſt ꝯrietas reperietur, quia eſt ſpecies exce-
7 ptionis,ſeu defenſionis,vt.ſ.proxime dixi. ¶ †Circa tertium,
ſcꝫ an quo ad cauſe proceſſum,predicta duo remedia ſimul ꝓ-
q ſequi poſſint,videndum eſt. Nam quandoqꝫ iſte due cauſe ha
bent originem ex diuerſis fontibus: vt puta, dico ſententiam
nullam,qꝛ lata contra minorem indefenſum,dico eam iniuſtaꝫ
reſpectu tenoris ipſius. Certe potero facere articulos, ⁊ pro-
bationes ſimul,ſuper vnaquaque,cum in hoc nulla reſultet cō-
trarietas. ¶ Quandoqꝫ iſte due cauſe habent originem ex eo-
dem fonte,⁊ hoc poteſt eſſe dupliciter. Nam quandoqꝫ eadem
cauſa poteſt eſſe nullitatis,⁊ iniquitatis, diuerſis reſpectibus.
Exemplum,dico ſententiam nullam,qui lata ꝯ minorem inde
fenſum. Item dico iniquam,qꝛ promiſſio ex qua ſum condem-
natus,fuit facta a minore,ſine curatoris authoritate. Certe ad
mittentur hic probationes ſimul ſuper vnaquaqꝫ. Poteſt etiā
eſſe,quod habent originem ex eodem fonte,tamen modis con-
trarijs. Exemplum,dico ſententiam nullam,qꝛ ille cuius auto
ritate fui in iudicio,non erat meus curator,⁊ ſi dico eam iniquā
per ea que facta ſunt ab illo eodem meo curatore. Hic ſum mi
hi ꝯrius,ideo in proſecutione non audior.l.ij.§.ſed ſi ꝯ ius.j.
quando appell. ſit. ⁊ ideo donec proſequor cauſam nullitatis,
r non currunt tempora r in cauſa appellationis.l.eum qui. ⁊ l.ꝯ
8 maiores.C.de inoff.teſtamen. ¶ †Quarto videndum eſt de mo
do ſententiandi,quando iſta duo iudicia ſic communiter pro-
ponuntur. Et ſi quidem iudex reperiret ſententiam eſſe nullā,
s debet pronunciare s eam eſſe nullam, de appellatione autem ſi
vult,poteſt nihil dicere. Nam fuit appellatum ſub conditione
de preſenti ſcilicet,ſi aliqua eſt. Sed nunc apparet,quod nulla
eſt,ergo nunquam fuit appellatum. Sed ſi aliquid vult addere
ſuper hoc in ſententia,dicat ſupervacue appellatum,vel fruſtra
torie appellatum,quare ſententia erat nulla. Et hanc practi-
cam ponit textus in l.ex conſenſu.circa principium.⁊ §.j.j.eo-
dem. Si vero reperit ſententiam eſſe aliquam,debet pronun-
ciare ſecundum ea que dicimus pronunciando in cauſa appel
lationis.l.j.§.fi.ſ.eodem. Nec neceſſe eſt dicere aliquid de cau
ſa nullitatis. Nam ex eo quod dicit,ſi qua eſt appello, videtur
dicere,vt in dicto caſu,etiam dico nullam. Sub contrarijs enim
conditionibus videntur iſte cauſe propoſite, ſicut dicimus in
nouatione,⁊ ademptione legati facta ſub conditione. Poteſt
etiam de nullitate facere mentionem ſi vult,ſcilicet pronuncia
re aliquam,⁊ ipſam eſſe iuſtam,vel iniuſtam,⁊ ſi non faceret,ta
cite videtur eam pronunciare aliquam,argumen.l.j.C.de or-
t di.iud. Et in predictis eſt multum aduertēdum. t Nam ſi iudex
pronunciaret male appellatum,nec plus diceret, puto ꝙ hoc
caſu,ſcꝫ quando libellus preceſſit,dico nullam,⁊ ſi qua eſt, ap-
pello,videtur pronunciare tam ſuper nullitate,ꝙ̄ ſuper iniqui
tate. Ad vtranqꝫ enim poſſent dicta verba referri. Nā quando
eſt ſententia nulla,ſi iudex dicit,male appellatum,poteſt intel-
ligi.i.male ad ſuperiorem pro cauſa nullitatis prouocatum,vt
9 pꝫ ex his que dixi.ſ. ¶ Quero,quid u in cauſa reſtitutionis, an
v procedat talis libellus,dico ſententiam nullam,⁊ ſi qua eſt,pe-
to reſtitui,⁊ idem in alijs actibus quibuſcunqꝫ: Tex. videtur ꝙ
ſic,extra de in integrum reſt.c.conſtitutus.quod cōſuetudo ap
probat,⁊ de iure videtur verum,qꝛ in integrum reſtitutio con-
tinet quandam ſpeciem defenſionis,hoc eſt,exceptionē,vel re
plicationem aduerſus iſtum actum,qui ledit minorem,ſicut.ſ.
10 dictum eſt de appellatione. ¶ †Quero,quando x iſta duo y iudi-
x cia ſimul ſunt propoſita,ſcꝫ,nullitas,⁊ appellatio,ſi quidē ap-
y pareat,ꝙ appellatio ſit deſerta ex aliqua cauſa, an deſerta vi-
deatur cauſa nullitatis: Tex. in hac lege in ſi. videtur ꝙ non, ꝙ
eſt notabile. Sed iſtud videtur verum,quando ſimpliciter a z p-
pellauit. Idem tamen puto,quando expreſſit,dico nullam,⁊ ſi
qua eſt,appello. Non enim propter hoc cauſa nullitatis perdit
11 naturam ſuam. Sed aduertendum,† qꝛ pendente appellatione
5 primi iudicis officium quieſcit z,vt.j. nil no. pen. appel.l.j. ſed
appellatione deſerta,lꝫ cauſa nullitatis remanet, iudicis pri-
mi officium non impeditur in executione prime ſententie, niſi
a cum diſtinctione quam dixi in l.ſi nulla. a ſ.de re iud. Et predi-
cta,qn̄ cauſa appellationis,⁊ nullitatis,iungunt ſimul. ¶ Nūc
12 aliqua † videamus quando per ſe d nullitate agitur. Et primo
b videamus qualiter de nullitate cognoſcetur. b Rn̄deo duobus
modis. Uno modo incidenter: alio modo principaliter. Inci-
denter hoc poteſt eſſe duobus modis. Primo,qꝛ cum petitur
executio ſententie,illa contra quem petitur excipit de nullita-
te.l.j.in prin.j.que ſen.ſine ap.reſcin.⁊ l.ſi pretor.§.Marcell9.
ſ.de iudic. Secundo modo,quando vna partium iterum petit
ſententiari,dicens ſententiam primo latam eſſe nullam,vt hic,
⁊ l.j.C.de ſen.⁊ l.hec ſententia.de ſen.que ſine cer.quan.cum ſi.
Principaliter vero de cā nullitatis agitur,petendo principa-
liter ſententiam nullam pronunciari. Et iſtum modum ponit
13 gl.in l.j.j.que ſen.ſine app.reſc.facit l.j.§.j.ſ.de fer. ¶ †Que-
c ro,quo c iure agitur,quando principaliter nulla ſententia pro-
nunciari petitur: Inn.dicit,ꝙ officio iudicis,extra de off.iudi.
c.ſi.probatur in d.l.j.§.j.ſ.de fer.C.quando prouo.non eſt ne-
14 ceſ.l.ſi pater tuus.que bene facit.⁊ l.j.eod.titu. ¶ †Quero,co-
d ram d quo iudice debeat agi de nullitate, ⁊ quando hec princi-
paliter petuntur: Rn̄deo,aut ſententia eſt lata a iudice delega-
to,⁊ de nullitate ſuperior cognoſcet,non ipſe.C.quomodo ⁊ qn̄
iud.l.ſi vt proponis. Aut a iudice ordinario,⁊ tunc gl.in l.ſi ac-
cuſatoribus.C.de accu.dicit,ꝙ poteſt agi coram eodem iudi-
ce,vel ſuperiore,vt d.l.ſi accuſatoribus.⁊ l.abſentem. eo.titu.
Iac.de Are.in d.l.ſi vt proponis. ⁊ ibi Cy.ſ.de re iu.l.iudex.
dicit,aut ſententia eſt nulla propter iniquitatem,ſeu turpitudi
nem iudicis,⁊ dꝫ adire ſuperiorem,dicta.l.abſentem. Aut eſt
alias nulla,tunc ipſe idem iudex debet adiri,vt legib.ſ.alle. Ia
cob.Butr.indiſtincte dicebat,ꝙ poteſt adiri.l.Carmelia.ſ.de
iur.patr.⁊ l.quedam mulier.ſ.fami.erciſ.⁊ ſi opponatur,vbi ſe
mel eſt acceptum iudicium,vbi dꝫ finem accipere,vt.ſ.de iudi.
l.vbi. Reſpondebat ipſe,ſi volo ire ad ſuperiorem, vt pronun-
ciet nullam,poſſum,ſed ſi volo,ꝙ ſententia annulletur,⁊ iterū
pronuncietur, tunc idem ipſe iudex debet adire.l.ſi preſes.C.
quomodo ⁊ quando iudex.⁊ d.l.ſi accuſatoribus. C.de accuſa.
Ego dico, Aut ego volo petere principaliter,ꝙ iterum ſenten-
tietur,⁊ ſic queſtio nullitatis veniet incidenter,⁊ tunc ipſe idē
iudex debet adiri,vt hic,⁊ d.l.ſi accuſatoribus.C.de accuſ.⁊ l.
e j.C.de ſen.cum ſimi. Sed ſi ſimpliciter e dico ſententiam nullā,
† ſicut in hac lege,poſſum petere,vel coram iudice primo,† vel co
ram ſuperiore.l.abſentem.C.de accu.⁊ l.j.§.j.j.que ſenten.ſine
app.reſcin. Et dico, ꝙ iudex nullitatis non ſolum poterit ſup
nullitate pronunciare,ſed etiam poterit ſuper cauſa principa
li ſententiare,d.l.abſentem.C.de accuſ. In eo quod dicit quod
ſententiam reformat,expreſſum eſt in l.j.§.j.j.que ſen.ſine ap.
f reſcin. Ex quibus f legibus habes, † ꝙ ſicut cauſa appellatio-
15 nis deuoluit totam cauſam ad ſuperiorem, vt poſſit ſententiaꝫ
reformare,etiam ex noua cauſa.l.j.in prin.ſ.eo.⁊ ſ. quod cum
eo.l.fi.⁊ C.de temp.app.l.per hanc.⁊ C.eo.l.eos.ita cauſa nul-
g litatis deuoluit totam cauſam g ad ſuperiorem,vt poſſit primā
cauſam reformare,quod eſt multum notandum. Hoc etiam vi-
detur ſentire Inno.licet leges non alleget.in c.cū contingat.
16 extra de off.delega. ¶ †Quero,ſi proſecutus eſt vnam cauſam
nullitatis,⁊ ſuccubuit, vtrum poſtea poterit aliam proſequi:
Quidam ꝙ ſic. Ad quod facit extra de procu.c.ex inſinuatione.
Mihi videtur dicendum, ꝙ cauſa nullitatis eſt ſimilis cauſe
h mote ſuper actione reali. Nam ſicut dominium h alicuius rei
non poteſt eſſe meum ex cauſis pluribus,diuerſis temporibus
concurrentibus.l.iij.§.ex pluribus.ſ.de acq.poſ. ita ſententia
i non poteſt eſſe nulla ex pluribus cauſis i concurrentibus diuer
ſis temporibus: ſed ex vna tantum, qꝛ quod eſt nullum ſemel,
non poteſt iterum annullari.l.nam ⁊ ſi.verſi.poſt detectum.ſ.
de iniuſt.teſta.⁊ ideo ſi quidem ſententia fuit dicta nulla ſimpli
k citer,non expreſſa k aliqua cauſa,licet tantum in vna cauſa fue
rit proſecutus,preiudicaret ſibi in omnibus: ſecus ſi vnā cau
ſam tantum expreſſit in libello: vt dicimus in reali.l.ſi mater.
17 §.j.⁊ l.an eadem.§.actiones.ſ.de exce.rei iud. ¶ †Quero, vtrū
ſicut condemnatus poteſt dicere ſententiam nullam principali
ter agendo,ita actor poſſit petere principaliter agendo,ſenten
tentiam confirmari. Decretiſte dicunt ꝙ ſic, ⁊ habent de hoc
l rub.de confir. l vti.vel inuti.que ſtatim ſequitur poſt titu.de ap
pel.vt innuat,ꝙ ſicut victus appellat,ita actor poſſit petere ſen
tentiam confirmari. Hoc puto verum de iure noſtro. Aut enim
victus appellauit,⁊ non fuit proſecutus,⁊ tūc victor poteſt in-
gredi iudicium ſuper appellatione illa propoſita,⁊ petere ſen-
tentiam confirmari.l.fi.C.quando ꝓuoc.non eſt neceſ.⁊ in auth.
de his qui ingre.ad app.§.volumus. Aut victus non appella-
uit,⁊ tunc videtur idem ꝙ poſſit adiri ſuperior,⁊ petere ſenten
tiam confirmari,⁊ illi victo perpetuum ſilentium imponi,vt C.
vt lit.penden.l.fin. Quod probatur per rationem neceſſariam.
Pone ꝙ victus,in executione oppoſuit de nullitate ſententie,
⁊ habita ſummaria cognitione,fuit contra victorē pronuncia
tum.certe quando ipſi victori remanet ius integrum,⁊ ordina
rio iudici,vt l.a diuo Pio.§.ſi ſuper rebus.ſ.de re iudic.certe
niſi principaliter poſſet peti ſententiam confirmari,non reperi
18 retur iudicium ordinariū,quo hic victori ſuccurrat. ¶ †Que-
m ro,an iudex m qui aditur vt ſententiam confirmet, poſſet ſenten
tiare ſententiam nullam: Rn̄.vt dixi.ſ.in iudice appellationis,
qꝛ eadem eſt ratio. Et predicta vera,qn̄ dicitur ſententia nul-
la: ſi autem diceret nullam venditionem,vel alium contractū,
vel teſtamentum,dic vt dixi in l.que ſub conditione.§.fina.j.de
condi.inſtit.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Qñq; defectus. Si prima ſnīa fuit nulla, an ſecundus iudex dʒ cognoſcere de ea ex eiſdem actis, ⁊ vide text. no. in c. cum ad ſedem. de reſt. ſpo. verſi. nos prioris acta iudicij recenſentes, ⁊ vide Bar. Ang. ⁊ Imo. in c. cum querebatur. ē. de indi. vbi omnino vide, ⁊ vide omnino hic Mod.

b Alex. ¶ Uniformiter. Uide Bar. in l. cum querebatur. ē. de re iud. l. ſi vt proponis. C. quo. ⁊ qñ iud. ⁊ Spe. ⁊ Jo. And. in ti. de ſen. §. iuxta. ver. ſed ſi cauſa. ⁊ vide do. Ant. ⁊ Imo. in c. in literis. de off. deleg. quos omnino vide ad limitationem eorū, que hic dixit Bar.

c Alex. ¶ Poteſt intelligi. Uide in l. j. §. libelli. ē. eo. aliquid de materia huius §.

d Alex. ¶ Reſpicit ſnīam. Et de hoc melius ꝙ alibi. in l. ſi vt proponis. C. quō ⁊ qñ iud.

e Alex. ¶ Secundo quero. Si de facto fuit appellatum a ſententia nulla, iudex appellationis primam ſnīam nullam confirmat an amplius dici poterit de nullitate, vide que no. Bal. in l. j. C. de ſen. ex breui. reci. ⁊ per Pau. de Leaz. in c. ſi litibus. de do. ⁊ contu. Adde ꝙ Spe. in ti. de ſen. prola. §. iuxta. ver. ſed quid ſi a ſententia. tʒ non confirmari.

f Alex. ¶ Eſt nulla. An appellans a ſnīa nulla, eam confirmet, vide gl. Bar. ⁊ doc. in l. j. C. qñ prouo.

g Alex. ¶ Non eſt vera. Adde Bar. in l. j. in fi. ē. de fer. Et conſenſus partium non p̄t validare ſnīaʒ, niſi ⁊c. vide gl. in c. ſignāſti. de foro compe. quam bene no. ⁊ vide text. in ca. cum dilecta. de confir. vti. vel inuti.

h Alex. ¶ Sic dicendum. Et vide Bal. ⁊ Imo. in l. legata inutiliter. de leg. j. ⁊ Bar. in d. l. j. in prin. que ſen. ſine app. reſcin. hic alleg.

i Alex. ¶ Eius verba. No. hic, ꝙ verba ſnīe debent ſtricte intelligi. Adde eundem Bar. j. ea. l. verſi. quarto vñdum. gl. in l. ⁊ puto. fa. erc. ⁊ quod no. Bar. in l. j. C. de neg. geſt. ⁊ vide ibi que dixi. Uide Bar. in l. j. quam hic alleg. C. ſi plu. vna ſen. ⁊ ibi adde que habes poſt eum Bar. in l. j. qñ prouo. ver. circa tertiū, an iudex appellationis ibi. Si vero erat nulla. vbi verbis ijſdem, quibus hic, vtitur.

k Pom. ¶ Stricte intelligi. facit gl. in l. pe. ē. qui ſunt ſui vel alie. iur. ⁊ no. Imo. in l. qui ante calendas. ē. de ver. obl. ⁊ Pan. conſ. iij. xij. q. vol. ij. ⁊ Cal. lxxj. in ver. iij. ⁊ lxxij. in xʒ. dub. ⁊ Alex. cxxij. volu. iij. vbi late ponit de hoc, an iudex appellationis poſſit ſnīam refrenare.

† ¶ Iſto caſu. Omnia que ſequuntur ab iſto verſi. iſto caſu. vſq; ad ver. ſi adijceretur. vñr ſuperfluere. ſunt. n. repetita. j. verſi. videndum eſt in caſibus, ⁊c. ⁊ vbi melius cadunt, quam hic. naʒ ⁊ in exemplaribus Bar. manu ſcriptis non reperiuntur, ⁊ bene. Legas ergo continuatiue verba, que precedunt verſi. iſto caſu. iungendo verſi. ſʒ ſi adijceretur. ⁊ habebis claram doctrinaʒ Bartoli.

l And. Barb. ¶ Uidendum. Adde Jo. de Imo. in conſ. cxxviij. pro illo ꝙ hic dīt Ba. ⁊ vide Bar. in conſ. ccxxv. incip. clericus non ſub nomine. vbi allegauit dicta hic. dīt etiam, ꝙ vʒ appellatio ſi dicat, dico ſnīam nullam, ⁊ ſi qua eſt appello.

m Alex. ¶ In caſibus. Caſus in quibus videatur iudex appellationis primam ſententiam nullam tacite confirmare, vide in d. l. j. C. qñ prouo. ibi dixi per viginti lineas.

n Alex. ¶ Tertio quero. Utrum valeat talis appellatio, dico ſententiam nullam, ⁊ ſi qua eſt appello vltra hic dicta, ⁊ not. vide Bal. in c. ſancimus quo tempore miles. ⁊ vide Cyn. in d. l. j. C. quando prouo. in vj. q. ⁊ Bal. in l. abſentem. C. de accu. Spe. in ti. de ſeten. §. iuxta. ver. ſed nunquid. Dy. in l. cum filius. §. varijs. de legat. ij. ⁊ Bal. in l. j. C. de furt. per Bal. in l. edita. C. de eden. ⁊ vide Pet. de Anch. in clem. j. de re iud. Sed an procedat talis libellus, quare peto talem ſententiam in melius reformari. Bal. in d. c. ſancimus dicit, ꝙ ſic. alle. no. in l. illa verba. j. de verb. ſign. ⁊ Bar. in l. j. §. libelli. ē. eo. Quid autem, ſi dico ſententiam iniuſtam, ⁊ poſito ꝙ ſit iuſta ex cauſa, dico cauſam ipſo iure nullam ex ordine non ſeruato, Bal. ꝙ ſic, in l. qui teſtamento. ē. de excu. tu. Adde etiam quod no. Bal. poſt Bar. in l. ſcire opʒ. §. fi. eo. ti. de excu. tut. dicit, ꝙ qui dixit ſententiā iniuſtam, vr̄ agere de nullitate gñaliter. Idem in l. j. C. de furt. Adde de hoc vt pleniſſime per ipſum Alex. in c. dilecto. extra de appel.

o Alex. ¶ Actus iudiciarius. Appellatio non eſt actus iudiciarius. Uide. j. eo. l. fi. in prin. In ꝯrium eſt tex. in c. quoniam ꝯ. d. proba. Et cum Bar. hic concor. Pet. de Anc. in cle. j. de app. qr poteſt interponi in abſentia aduerſarij, vt ibi, ſed ꝯ Bartol. hic, tʒ Bal. in rub. C. quor. app. ⁊ vide Bart. in l. j. §. dies. j. qñ appel. ſit.

p Alex. Loſ. ¶ L. in tempus capiende. Hanc legem repoſui, quia puto ꝙ Bar. eam voluit adducere, vel l. conditio. ē. de ver. ob. vel meli. s. §. conditiones. Inſti. eo. de verb. obli. non autem l. conditiones implende. quam vetus lectio. ⁊ etiaʒ exemplar manu ſcriptum habebat: que tamen nuſquam eſt ſub tit. de heredi. inſtit.

q Alex. ¶ Simul proſequi. An cā nullitatis, ⁊ appellationis, poſſit ſimul ⁊ ſemel proſequi. adde Bal. in l. j. C. qñ prouo.

r Alex. ¶ Non currunt tpa. Donec proſequor cām nullitatis, nō currunt tempora appellationis. Adde Bar. in l. j. C. qñ prouo. ⁊ que. j. prox. notaui.

s Alex. ¶ Dʒ pronunciare. De forma ſententiandi de qua hic vide quod no. Bal. in l. j. in prin. C. de ſen. ex breui. reci. adde latius Bal. in l. eos. in prin. C. eo. Si autem quis ſimpliciter appellauit a ſnīa nulla, iudex dʒ dicere, pronuncio appellationem iniuſtam, qr appellatio non tenuit, ſm gl. ⁊ ibi Bal. in l. j. C. qñ prouo. per Inn. in l. cum querebatur. de re iud. Adde qualiter debeat iudex pronunciare ſuper appellatione interpoſita a ſententia nulla. Ang. conſ. ccxxix.

t Alex. ¶ Aduertendum. Uide Bar. in l. j. C. qñ prou. in ver. circa tertium.

v Alex. ¶ Quero, quid. An procedat libellus, dico ſnīam nullaʒ, ⁊ ſi qua eſt peto reſtitui, ⁊ ſimiliter quid in ꝯctu, vide Bal. in l. ſi curatorem. C. de reſti. in integ. ⁊ ad Bar. hic, vide Jo. Andr. in c. cum olim. ij. de priuil. ⁊ Bal. in l. edita. C. de eden.

x Alex. ¶ Quero, qñ. Si proponitur cā appellationis, ⁊ nullitatis, vtrum deſerta appellatione, videatur deſerta nullitas: Uide Bal. in l. qui teſtō. de excu. tu. ⁊ in l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pac. ⁊ Inn. in c. ſepe. ex̄ eo. ⁊ dnʒ concludit hic Bar. ꝙ non, limita eſſe verum, niſi nullitas non eſſet expreſſa in libello, ſed veniret tacite, arg. C. ſi pen. app. mors interue. ⁊ qđ not. ex̄ de app. c. bone. per Inn. in nouella. Unde non omitto, ꝙ gcquid fit elapſo termino, perempta eſt inſtantia nullitatis quanquam principaliter intentetur, ⁊ poſt iſtam inſtātiam durat. ita no. dīt Bal. in c. ſancimus. quo tpe miles. ⁊ adde que no. Bal. in l. j. C. de ſen. ex breui. reci. ⁊ Mod. hic, ⁊ cum Barto. hic tranſit Anc. in cle. j. de do. ⁊ contu. Quid autem ſi renunciatuʒ eſt expreſſe appellationi, dīt Bal. in d. l. j. in prin. de ſen. ex breui. reci. ꝙ vr̄ renunciatum nullitati, per Saly. in l. fi. §. fi. C. de tem. ap. ⁊ hic adde Bal. in l. ij. C. qñ prouo. Et quid ſi deſeratur cā nullitatis, an per hoc remanet ſententia: Bal. ꝙ non. in l. furti. §. j. ff. de infa. Adde, an deſerta appellatione dicatur deſerta nullitas inſtantie, Ang. conſ. cclxvj.

y Pom. ¶ Quero, qñ iſta duo. Uide Alex. conſi. lix. volum. iiij. ⁊ Feli. in c. j. de re iudi. ⁊ Cardi. conſi. lxxj. in ij. dubio. ⁊ Alexan. cxcix. volum. ij. ⁊ Pau. de Caſt. cccxix. in ſecundo dubio. vbi limitat, niſi per ſtatutum eſſet prefixum tempus ad dicenduʒ de nullitate, ⁊c.

z Alex. ¶ Iudicis officium quieſcit. Idem in Spe. in tit. de ſent. §. iuxta. ver. quid ſi appellans.

a Alex. ¶ L. ſi cum nulla. Nihil dixit in l. ſi cum nulla. ſed remittit in l. iiij. §. condemnatum. de re iudic. in quo concludit, ꝙ aut ex parte eius qui proponit exceptionem nullitatis, nihil ꝓbandum eſt, qr dicit, non fuit citatus, vel non fuit curator meus qui egit, ⁊ exceptio nihil impediuit executionem. Aut eſt aliquid ꝓbandum in cā nullitatis, ⁊ tunc aut iſta cognitio hʒ altioreʒ indaginem, ⁊ tunc non impeditur executio. Si vero poſſet incontinenti probari, ⁊ tunc impeditur executio, ⁊ ibi vide allegata. Et qñ dicatur, ꝙ requirat altiorem indaginem, ibi vide. Et idē in exceptione ſine cā reſtitutionis, ⁊ vide de iſta in integrum reſtitutione in l. defendente. in fi. ff. de auth. tu. ⁊ ibi habes bonas remiſſiones.

b Alex. ¶ De nullitate cognoſcetur. Qualiter ⁊ quō poſſit đ nullitate cognoſci, ⁊ per ſe, vide omnino Bar. in l. cuʒ querebatur. de re iudica. ⁊ quot modus poſſit dici de nullitate ſententie, vi. Spe. de ſen. §. iudex. in prin. cuʒ multis ver. ſeq. Et adde ꝙ poſt terminum ſtatutum pōt opponi de nullitate proceſſus, ⁊ bñi, quando eſt nullum ex defectu iuriſdictionis, ſm Bal. in l. ſcire. §. fi. de excu. tu. Facit quod no. Bar. in l. ij. pretor. ff. qui ſatiſd. cogan. ⁊ que dicit Bal. in l. j. de iuris ⁊ fac. igno. ꝙ qñ actus eſt nullus, aſſignatio termini ſtatuti a lege, ipſo iure eſt nulla ⁊ ideo non excludit venientem poſt terminum. Et dicit Bal. in l. j. C. qui pro ſua iuriſdic. quod tempora fatalia appellationum nō habent locum in nullitate, qr proceditur ex defectu iuriſdictionis. Predictis adde Bal. in l. edita. de edend. vbi dicit, quod ſi libellus eſt ineptus, terminus datus reo ad excipiendum, nō currit quo ad exceptionem ineptitudinis. An autem iuri dicendi nullum preſcribatur. vide Bal. in l. ſcimus. §. illud preterea. C. de inoff. teſta. ⁊ l. j. C. de ſuis legit. ⁊ in l. filio preterito. ff. de iniuſt. rupt. ⁊ irrit. teſtamen. ⁊ adde que multum no. dīt Bal.

ꝙ ſi lata ſnīa, intento iudicium nullitatis, currit mihi tp̄s appellandi, imo ſi ſuccumbam in nullitate, poſſum poſtmoduꝫ appellare. Ita Bal. in l. ꝯ maiores. C. de inoff. teſt. quod no. adde ꝙ Bal. in l. qui teſtõ. de excu. tu. dt, ꝙ ſi dico ſnīam nullam, ⁊ ſi qua eſt, appello, ⁊ dum diſceptatur cā nullitatis, currunt tempora fatalia proſequende appellationis, an eadem ſunt tempora fatalia proſequende cāe appellationis, ⁊ nullitatis ſimul intentate cum appellatione: ⁊ quid ſi ſeorſum deducatur nullitas ab appellatione, vide ibi oīno Bal. Et no. ꝙ Bal. in l. ſi ſuſpecta. ſ. de inoff. teſt. dt, ꝙ lꝫ cā nullitatis pertineat ad iudiceꝫ inſtantie ex ſtatuto, hoc non obſtante poterit opponi coram iudice, qui pnunciat. Facit ad no. per Bar. ī. prox. ⁊ ad id ꝙ dixi ſ. ſm Bal. in l. ꝯ maiores. tu vide Bar. ſ. ea. l. verſi. circa tertium. in fi. ⁊ Bal. in l. qui teſtõ. C. de excu. tu.

c Alex. ¶ Quero, quo iure. Vide Bart. in l. j. in fi. qñ prou. ⁊ in l. que ſub condõne. in fi. ſ. de condi. inſti. ⁊ per Spe. inſti. de off. iudi. §. j. ver. item cum nullitas petitur declarari.

d Alex. ¶ Quero, coram quo. Coram quo iudice debeat agi cauſa nullitatis. Et vide ꝙ no. Bal. in l. ſuſpecta. ſ. de inoff. teſta. Gui. de Suz. in l. j. C. de aduo. diuer. iud. ⁊ Bal. in l. aduerſus. C. ſi aduer. rem iud. qui allegat Inn. in c. dilectus. ex̄ eo. Adde ꝙ no. Inn. in c. cum Bertholdus. in gl. in ver. conceſſurus. de re iud. per Bal. in l. abſentem. C. de accu. Vide oīno ad materiam Bal. in l. j. §. ad hec. de pac. iur. fir. ⁊ que dixi in l. iudiciū ſoluitur. in ṗ. apoſt. ſ. de iudic. Adde Bar. in l. ſi vt proponis. C. q̄uo ⁊ qñ iud.

e Pom. ¶ Sed ſi ſimpliciter. Vide Pan. in c. literis. de off. deleg. hoc tñ intelligo verum in ſnīa diffinitiua: ſecus in interlocutoria, qꝛ in illa ſemper dꝫ adiri pꝛimus iudex. Ita Alex. in l. iudex poſtea quam. de re. iud.

* Clau. de Seyſ. ¶ Coram iudice primo. Idem eſt, qñ ille q obtinuit, conuenit me coram alio iudice: nam poſſum petere ab illo per viam conuentionis, vt ſnīam ꝯ me latam ſuper illa re, per alium iudicem, pnunciet nullam. ita dt Pau. Caſt. in l. ſi idem cum eodem. §. fi. ſ. de iuriſ. om. iud. ad hoc ponderans dictum Bar. in l. j. §. fi. ī. de var. ⁊ ex̄or. cogni.

f Alex. ¶ Ex quibus legibus. Adde Bar. in d. l. ſi vt proponis. ⁊ in l. j. C. qñ prouo. Inn. in c. bone. ex̄ eo. ⁊ Bar. in l. iudex poſtea q̄. de re iud. ⁊ no. per Mod. hic, ⁊ vide Pe. de Anc. in cle. j. de re iud. qui ſequitur Bar. hic ad literam.

g Alex. ¶ Deuoluit totam cām. No. ꝙ ſicut cā appellationis deuoluit totam cām, ita cā nullitatis, ⁊ hoc hꝫ locum coram ordinario, in delegato ſecus, niſi expſſe permiſſum eſſet, vt no. Bal. in l. ſi pſes. C. q̄uo ⁊ qñ iud. ¶ Pom. Vide ad Bar. hic, Pan. conſ. lv. in ṗ. dub. vol. ij. ⁊ in c. in literis. de off. deleg. ad fi. ⁊ Alexan. conſ. lxxix. in ij. vol. ⁊ liij. vol. v. ⁊ in d. l. iudex poſteaquā. ad princ. ⁊ que ibi poſui. ſ. de re iud. vbi limitat. ij. vide Ana. cõſ. xxvi. vbi etiam ipſe declarat. ⁊ que ego ſcripſi.

h Alex. ¶ Sicut dñium. Adde Bar. in l. j. circa prin. C. quando prouoc.

i Alex. ¶ Pluribus cauſis. Iſtud dictum eſt verum, qñ dr̄ ſnīa nulla per viam principalis petitionis. Et ratio eſt, qꝛ ſi ſuccūbat actor in vna, tñ incipere pt aliam: quod ſecus eſt in cā appellationis, qꝛ proponendo vnam pt omnes proponere, vt. ſ. e. l. iij. §. fi. ⁊ hic c tꝫ Math. not. vj. ⁊ etiam vide Bar. ſ. in d. l. iij. lꝫ do. Ant. aliter dicat. in c. dilecto. ex̄ eo.

k Pom. ¶ No. expreſſa. No. ꝙ non eſt neceſſe, ꝙ in libello ſpecifice deducatur cā nullitatis. ⁊ vide Alexan. conſ. xj. alias cxj. in ver. bene fateor. vol. j.

l Alex. ¶ Rub. de confir. vtil. Utrum actor poſſit petere ſnīam confirmari, adde Bar. o. Ang. ⁊ Imol. in d. l. de pupillo. §. qui opus. ſ. de ope. no. nun. ⁊ Mod. hic. tranſit Petr. de Anch. in cle. j. de re iu. vide Bar. in l. j. circa fin. C. qñ prouo. ⁊ vide quod dixi poſt Bart. in l. fi. vide Bal. in l. preſes. C. de ſent.

m Alexan. ¶ Quero, an iudex. Utrum aditus, vt ſnīam cõfirmet, poſſit ſnīam nullam pnunciare, vide que dixi in l. j. C. qñ pꝛouo. ⁊ in l. cum apud. ſ. iud. ſol. ⁊ Bal. in l. nulli. in addi. C. de iudi.

LEX XX.

Qui ſuſpectum.

Hanc totam legem pꝛoſequere, vt in glo.

LEX XXI.

a **Imperatores.** [a] Primo loquitur, quando fuit appellatuꝫ a magiſtratu municipij ad principem, omiſſo pſide medio. Secundo, qñ fuit appellatum a delegato pſidis ad Principem. Primum examinaui. ſ. e. l. §. ſi quis in appellatione. Ad ſecundum op. ī. quis ⁊ a quo. l. j. §. fi. Gl. ſoluit hic, dicemus plenius in ꝯrio. Op. gl. ex̄ eo. c. nos in eminenti. Sed illa decre. hodie non reperitur, ſed eſt de off. deleg. c. ſup q̄nū. §. porro. Sol. vt in gl. ⁊ dicemꝰ pleniꝰ. ī. quis ⁊ a quo ap. l. j. §. fi.

ADDITIO.

a Pom. ¶ Imperatores. Vide aliter per Rom. conſ. cccxxxij. ⁊ Ana. conſ. lj. Fel. in c. j. de appel.

§. Si magiſtratus.

Circa fin. dr̄, ꝙ iudex appellationis dꝫ exprimere cui damnum ſit adſcribendum. quero cui adſcribetur: Rñd. nominatori, vel ei, cuius dolo malo facta eſt noīatio. l. quoties. ⁊ l. fi. C. quo quiſq; ord. conue. lib. xi. ⁊ no. ſi tu. vel cura. app. l. j.

1 ☞ Appellatione pendente fructus ſequeſtratur, qñ timetur de dilapidatione.

2 Iudex etiam in caſibus, quibus ſequeſtratio eſt prohibita, pōt tempore recollectionis fructuum eos facere ſequeſtrari.

3 Sequeſtratio fructuum, appellatione pendente, ſi per iudicem appellationis.

§. Idem reſcripſerunt: Quis.

a Si timet de dilapidatione fructuum pendente appellatione[a],
b ſequeſtrabuntur[b]. h. d. Op. C. quo. app. non reci. l. ab executione. vbi indiſtincte dr̄, pendente appellatione ſequeſtrationem
fieri. Sol. Qñq; ab executione appellatur, ⁊ tunc indiſtincte fit
1 ſequeſtratio fructuum, vt l. ꝯria. Qñq; † ab ipſa ſnīa appellatur,
⁊ tunc non ſequeſtrantur fructus, niſi cum timetur de dilapidatione, vt hic. Eſt caſus hic ſpecialis, in quo permiſſa eſt ſeque-
2 ſtratio, lꝫ regula ſit in ꝯrium, vt. C. de probi. ſeque. l. vnic. * Aduerte tñ, qꝛ omnibus caſibus, in quibus ſequeſtratio eſt prohibita, puto ꝙ iudex poſſit facere tp̄e quo fructus recolliguntur,
eos ſcribi, alias ſequeſtrari, vt ſciat quot fructus recipiūtur, vt
c ſ. de ven. in poſ. mit. l. j. §. pe.[c] ¶ † Ultimo[d] quero, cuius iudicis
3 authoritate fiat iſta ſequeſtratio fructuum: Rñde, iudicis ap-
d pellationis, vt. ī. de appel. reci. l. ei cuius. §. ſed ⁊ ſi quid.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Appellatione. Adde ꝙ ſecus, vbi penderet queſtio nullitatis: qꝛ tunc indiſtincte fit ſequeſtratio ſm formam d. l. ab executione. ⁊ ibi Bal. C. quo. app. Et vbi eſt prohibita ſequeſtratio, iudex tñ pt facere fructus ſequeſtrari, vt hic. quod not. ⁊ adde Bar. in l. j. C. de probi. ſequeſt. ⁊ in l. fi. ſ. de requi. reis. ⁊ qõ ſcripſi in l. fi. C. de liti. ⁊ Bal. in l. facultas. C. de iure fiſc. quod tñ limitat Bal. in l. j. ad fi. C. de probi. ſequeſt. pecu. Sed cuiꝰ iudicis authoritate fiet iſta ſequeſtratio: d. Ant. in c. fi. de ſequeſtra. poſ. ⁊ fru. dt, ꝙ ante appellationem inceptam fiet per iudicem, a quo. poſt vero per iudicem ad quem, per ca. non ſolum. ⁊ c. Romana. ex̄ eo. in vj. facit c. cum teneamur. de app. Et ita intelligas Bae. hic, cum lege ſua. Et no. ꝙ vbicunq; de fructibus dꝫ caueri, regulariter, ⁊ gñaliter dꝫ caueri de duobus. ſ. fructibus reſtituendis in caſu reſtitutionis, ⁊ etiam interim de fructibus non baratandis, vel non minuendis, ſm Bal. ⁊ Imol. in l. diuortio. §. interdum. in fi. per gl. ibi. ſol. matr.

b Alex. ¶ Sequeſtrabuntur. Ad materiam ſequeſtrationis fructuum, adde ꝙ ſi fieret executio inſtri guarentigie, ⁊ ab executione fuerit appellatum, an tunc indiſtincte fiat ſequeſtratio. Bal. ꝙ ſic, in d. l. ab executione. hic alleg.

c Alex. ¶ §. penulti. Et de iſta deſcriptione hr̄ in l. facultas. C. de iure fiſci. lib. x.

d Pom. ¶ Ultimo. Adde Hoſt. c. fi. de ſequeſt. vbi dt, ꝙ ſi adhuc appellatio non eſt pñtata iudici ad quem, pt fieri ſequeſtrum ꝑ iudicem a quo, alias per iudicem ad quem, vide ibi ſcribentes, ⁊ pondera. l. ei cuius. §. ſed ⁊ ſi quid. vbi loquitur de attentatis illicite poſt appellationem, vide ibi omnino.

LEX XXII.

1 ☞ Iudex ſi cauſam commiſit conſulendaꝫ, ⁊ deinde reuocauit, ⁊ pronunciauit, ſnīa non eſt nulla. An auteꝫ in reuocatione partium conſenſus requiratur, vide in fine.

Ad principem remiſſa.

Hec lex legitur duobus modis. Uno modo ſm gloſ. ſm quam breuiter. h. d. Qui reperit ſe iudicem incompetentē pt cām ad iudicem competentem remittere, ⁊ acta apud ſe ha-
a bita circunducere. h. d. ¶ Oppo. ſ.[a] de re iudi. l. acta. in prin. Sol. ibi tenuit cognitio: ⁊ ideo iudex non potuit circunducere acta, niſi conſentientibus partibus: hic non tenuit cognitio, ideo poteſt facere iudex ex ſuo officio. ¶ Secundo modo legitur, ſm do. Gui. de Suz. iudex qui queſtionem conſulendaꝫ remiſit ad principem, pt remiſſionem circunducere, ⁊ ipſe de cā cogno-

1 cognoſcere.h.d.Secundum hanc not.†ꝙ ſi iudex cām conſulen
dam commiſit,pt commiſſionem reuocare, ⁊ ipſe pronunciare,
b ⁊ ſic facta commiſſione pendente nō ſunt nulla.¶Sed querob,
vtrum in reuocatione huius commiſſionis,requiratur conſen-
ſus partium:Tex.in l.ad imperatorem.ff.eo.ſm vnaʒ lec. vult
ꝙ ſic.Contrarium puto,qꝛ hoc eſt quedam interlocutoria.l.qđ
iuſſit.ff.de re iud.

ADDITIONES.

a Alex.¶Op.ff.Uide Bal.in l.ſi preſes.in prin.C.qūo ⁊ qn̄ iud.
b Alex.¶Sed quero.Uide oīno Jmo.per illuʒ tex.in c.lʒ.de off.
deleg.⁊ vide que no.in l.qꝛ poterat.ad Treb.⁊ Bar.in d.l.j.in
prin.C.de rela.⁊ Bar.⁊ Bal.in l.ex illo tpe.C.eo.⁊ Bal.in l.fi.
C.de rela.⁊ vide quod in ſimili voluit Bar.in l.j.ad fi.de pret.
ſtip.⁊ vide ad materiam no.in l.j.§.queſitum.in prin.ff.eo.Ad
de,an iudex teneatur cām committere conſulendam,Bal.cōſi.
ccclxx.j.lib.Et an teneatur ſequi conſilium.

LEX XXIII.

1 Appellari poteſt a iudice, cuius iuriſdictio eſt prorogata,
conſenſu partium.
2 Pactum,ꝙ a ſententia arbitri compromiſſarij poſſit appellari
an valeat.
3 Snīa lata ſm conſilium ſapientis aſſumpti de conſenſu partiū,
poteſt appellari.

a **Ex conſenſu.** A iudice delegato ex cōſen
ſu partium pōt appellari.a
1 h.d. Facit†ꝙ a iudice,cuius iuriſdictio de conſenſu
partium eſt prorogata,poſſit appellari,fallit in epo,
2 vt.C.de epi.aud.l.epiſcopale ſʒ Dy.†Querit Dy.vtruʒ valeat
b pactum,ꝙ a ſnīa arbitrib compromiſſarij poſſit appellari, ō hoc
ꝑ Cy.C.de arb.l.j.⁊ plene dixi in l.nemo pt.ff.de leg.j. †Jtem
facit,ꝙ a ſnīa lata ſm conſilium ſapientis aſſumpti,ex conſenſu
partium,pt appellari.Dixi in l.j.§.queſitum.ff.eo.ti.

ADDITIONES.

a Alex.¶Pōt appellare.Et hoc procedit etiam ſi vltra tex.dice
ret,ꝙ ſnīam talis iudicis oībus modis exequitur. Jta probat
tex.in c.ſi quis clericum.iunctis dictis docto.ibi.⁊ in iſta lege,
ex̄ de fo.comp.Et pro iſta opi.ēt nihil facit.l.iubemus. in ver.
omnimodo rata ſit.C.eo.dum poſtea tollit appellationem,non
fuiſſet neceſſe,ꝙ imperator ipſe amouiſſet.
b Alex.¶Snīa arbitri.Utruʒ a ſnīa lata ab arbitro poſſit appel
lari,vide per gl.⁊ alios in l.arbitro.ff.qui ſatiſd. cog.per glo.⁊
Bar.⁊ alios in l.j.C.de arb.hic alleg.⁊ vtrum valeat pactum,
ꝙ a ſnīa arbitri appelletur,vide per Mod.hic.⁊ Bar.⁊ que ha
bes poſt eum in d.l.j.C.de arb.

§.Cum procurator. A ſnīa lata a iudice in-
competenti fruſtra ap
pellatur.Not.formam pronunciationis, qn̄ appellatur a ſnīa
a nulla,qꝛ dʒ pronunciarea,fruſtratorie appellatum,qꝛ ſententia
non tenebat.

ADDITIO.

a Alex.¶Dʒ pronunciare.De forma pronunciationis,qn̄ appel
latur a ſnīa ipſo iure nulla,vide Bar.in l.ſi expreſſim.ff.eo.

§.Filiusfamilias. Jn profectitijs fili⁹ pt tm̄
noīe pr̄is appellare.h.d.
1 Contumax quis ſit verus,⁊ quis fictus.
a **§.Eum qui.** aUerus contumax non appellat.h.d.
Op.ff.de iudi.l.⁊ poſt edictum.§.fi.So
lu.hic loquitur in vero,ibi in ficto contumace. ¶Quero,quis
1 eſt verus,⁊ quis eſt fictus contumax:†Gl.diſputat hic, ⁊ in l.fi.
ff.de in integ.reſt.Cy.ponit in l. properandum.§.ſin autē reus.
C.de iud.⁊ Jo.An.ex̄ de do.⁊ contu.c.j.in cle.Que omnia ple-
ne examinaui in d.l.fi.ff.de in integ.reſt.ideo hic non recito,niſi
quatenus eſt neceſſarium ad declarationem tex.⁊ gl.Et ē ſcien
dum,ꝙ ad hoc ꝙ quis ſit verus contumax,duo requiruntur,ſcʒ
cognouerit ſe citatum legitime.Jtem ꝙ potuit venire,vt hic ex-
preſſe probatur in tex.Quocunqʒ ergo modo cognouerit, ſatis
eſt.l.item veniunt.§.a quo.ff.de peti.here.⁊ ideo citatus ad do
mum,ſi ad eius notitiam congruo tempore ꝑuenit citatio,dicet̄
verus contumax: ⁊ lʒ iudex a quo,eius appellationem recepe-
rit,qꝛ eum habuiſſe notitiam citationis ignorabat, tn̄ ſi de ſciē
tia ꝓbatur coram iudice ad quem,ſuper eius appellatione non
procedetur:⁊ eodem modo ſi fuit citatus ꝑſonaliter,⁊ cum vel-
let venire,fuit impeditus aliqua iuſta cā,lʒ iudex a quo, eius nō
receperit appellationem : qꝛ eum verum contumacem reputa-
bat,tn̄ hoc ꝓbato coram iudice appellationis, ꝓcedetur in ſua
cā,vt hic dr̄ in gl.⁊ colligitur ex tex.No.ergo bene iſtum tex.qꝛ
melius declarat quis ſit verus contumax, ꝗ̄ aliquis alius text.
Jtem aduerte,ꝙ glo.hic in prin.dt verum contumacem eum,q
inuentus dt ſe nolle venire.Jtem no.in multis locis glo.Jo.
An.intelligit qn̄ hoc in iudicio dt:ſecus ſi dixiſſet nuncio ex̄ iu-
b diciumb,vt ex̄ de ſen.excom.c.venerabilibus.§.ſecus.in gl.ſuꝑ
verb.in iudicio.lib.vj.ꝙ forte poſſet ꝓcedere quantum ad hoc,
ꝙ ſi citatus eēt non peremptorie,iterum eēt citandus,nec hʒ lo-
cum gl.l.fi.ff.de in integ.reſt.que dt eum non eē citandum vlte-
rius.Sed ſi poneremus eum peremptorie citatum, ſiue in iudi
c cio,ſiue ex̄,⁊ dt,nolo venire,ſatis eſt,vt ſit verus cōtumaxc:qꝛ ſuf
ficit,ꝙ ſciat ſe citatum.Non ob.ꝙ glo.hic dt,ꝙ iuſta cā non ve-
niendi eſt,ſi dicit ſe non veniſſe ꝑꝑ obliuionem:qꝛ non credebat
iudicem feſtinare.Nam illud ꝙ de obliuione dr̄,non eſt verum.
d Non.n.preſumit obliuio,niſi ex lōgo tpe.l.ſi id quod.d in prin.
⁊ ibi no.ff.de acq.poſ.⁊ l.furtum.§.fundi.ff.de vſuc. Jtem id ꝙ
dr̄,ꝙ non credebat iudicem feſtinare,non eſt iuſta cā,non.n.de-
bemus inſpicere id,quod dicit ſe crediidiſſe: ſed id quod crede-
re debebat.l.quod te.ff.ſi cer.pe.⁊ l.qui fundum.§.ſeruus.ff.ꝓ
emp.vbi gl.que ꝯdicit huic in eo quod dr̄ de obliuione.

ADDITIONES.

a Alex.¶Eum qui.Ad iſtum §.vide limitata ꝑ Bal.in l.obſerua
re.C.quo.app.Et quis ſit verus aut fictus contumax,vltra not.
hic ꝑ Bar.in ver.quero quis eſt verus.vide Bar.in l.diuus.ff.
de reſt.in integ.⁊ Bal.in l.ea que.C.qūo ⁊ qn̄ iud.⁊ gl.in l.tres
denunciationes.C.qūo ⁊ qn̄ iud.⁊ vide Bart. in l.fi.ff.de in in-
teg.reſt.Et que ſit vera contumacia,⁊ ficta,vide glo.ſing. in l.ſi
accuſatoribus.⁊ ibi Bal.C.de accu.⁊ vide gl.⁊ Bart. in l.ij.C.
qūo ⁊ qn̄ iud.Nunquid aūt citatus ꝑ edicta,iuxta cle.j.de iudi.
dicat̄ verus contumax:Tex.cum gl.in d.clem.j.vr̄ ꝓbare ꝙ ſic.
Contrariuʒ tn̄t do.de Rota conclu.xvj.de dol.⁊ contu.in nouis
vbi voluit,ꝙ taliter citatus dicatur fictus contumax, ⁊ per ꝯn̄s
ꝙ admittatur ad appellandum. ⁊ per eoſdem in concluſio. xlj.
Et vtrum contumax verus poſſit appellare a ſnīa condemnato
ria expenſarum,vide Bal.in l.ſancimus.ad fi.C.de iudi. Et ad
propoſitum vide Alex.in l.properandum.§.ſin autem reus.C.
de iudi.Adde vt per Old.conſ.vj.
b Alex.¶Ex̄ iudicium.Contrarium no.Bar.in l.diuus.in prin.
ff.de in integ.reſt.de quo habes ibi per eum remiſſiue.
c Alex.¶Uerus contumax.Adde gl.no.in l.j.§.fi. ſi quis ius di.
non obtem.in glo.mag.in fi.que vult,ꝙ iuſta cā excuſat quem a
contumacia.⁊ ibi ponit Bal.exemplum,ſi erat multis negotijs
impeditus.Non aūt excuſat a ficta contumacia.ideo ꝯ talem pt
fieri miſſio in poſſeſſionem ex primo decreto,vt in d.gl.no.per
hoc,qꝛ iuſta cā excuſat a vero dolo.l.ſi plagij.⁊ ibi no.C.de pla-
gia.l.illud.ff.de lib.can.ita excuſat a pena iuris,aut canonis,ſʒ
Jo.An.in c.j.§.fi.de elec.in vj. Bal.in l.ꝑperandum.§.ſin autē
alterutra.C.de iud.⁊ latius Bal.ꝑ illum tex.C.de epiſ.aud.⁊ ꝑ
Ro.in rub.de arb.⁊ dixi.ff.ꝙ iuſta cā excuſat a pena contuma-
cie,ſm Old.in d.l.j.fi.adde tn̄ ꝙ Cy.in d.l.j.in prin.tʒ ꝯrium, ꝙ
imo poſſit mulctari:qꝛ alias ſequeretur probabilis ignorantia
que excuſet,⁊ ab expenſis,⁊ ab inobedientia iudicis , ꝙ eēt ab-
ſurdum.argu.l.iij.C.de here.ꝯ fatetur tn̄ ꝙ non mulctabit̄,ſicut
ille,qui ſolum in non veniendo contempſit iudiceʒ.ſʒ minus,cū
mulcta ſit arbitraria.l.ſi qua pena.ff.de ver.ſig.⁊ qn̄qʒ impoſita
pt remitti ex cā,puta pauꝑtatis,in l.illicitas.§.fin.de off.preſi.
quod non poſſet in pena,vt ibi no.⁊ hoc ſequit̄ Pe.de Anch.in
d.l.j.in prin.⁊ per Cyn.in l.ſatis.vbi vide.ff.de in ius voc.⁊ de
predictis aliqua per Ro.in d.rub.de arb.Et ad gl.in d.l.j.§.fi.
que eſt ſing.vide aliquid per Bal. in d.l.deberi.C.de fideicom.
lib.qui illam non ſequitur,⁊ bene dicit Bal.in l.ea que.in prin.
C.qūo ⁊ qn̄ iud.ꝙ excuſatio contumacie ꝓbatur per coniectu-
ras,⁊ ibi etiam alleg.gl.in d.l.j.vbi vide , ⁊ finaliter dicit etiam
committi arbitrio iudicis,⁊ ibi etiam ponit de veritate gl.⁊ no.
per Bar.hic.
d Alex.¶L.ſi id quod.Pro hoc quod no.gl.fi.in l.qui fundum.
§.ſeruus.ff.pro emp.⁊ l.fi.⁊ ibi Bar.in prin.de adim.lega.⁊ vi-
de Bal.in l.qui non probaſſe.C.de calum.

LEX XXIIII.

Negotiorum geſtorum. Hāc le-
gez de-
clara,vt l.fi.ff.de re iud.

§.Curator iuuenis. Adoleſcens fact⁹ ma-
ior dʒ proſequi appel
lationem interpoſitam a ſuo curatore.h.d.Contra.ff.eod.l.tu-
tor.Solu.hic reddiderat rationes ⁊ inſtrumenta ad cauſam fa-
cientia: ibi ſecus.

LEX XXV.

1 Jmpedimentum itineris qualiter ſit probandum.